

Người Giám Hộ Tà Ma

Contents

Người Giám Hộ Tà Ma	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	10
4. Chương 4	18
5. Chương 5	24
6. Chương 6	30
7. Chương 7	35
8. Chương 8	41
9. Chương 9	47
10. Chương 10	56
11. Chương 11: Kết Thúc	62

Người Giám Hộ Tà Ma

Giới thiệu

Người giám hộ của cô là một tà ma, người đàn ông xấu xa và tà ác. Từ lúc ra đời cô cùng hắn đã ở c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-giam-ho-ta-ma>

1. Chương 1

Giới thiệu nội dung:

Người giám hộ của cô là một tà ma, người đàn ông xấu xa và tà ác.

Từ lúc ra đời cô cùng hắn đã ở chung một mái nhà.

Giống như thỏ trắng thơ ngây bị đưa vào lồng sói lớn.

Đối với hắn lưu luyến trong bụi hoa giữa cuộc sống thối nát, cô như thế nào cũng đều không vừa mắt.

Cũng không biết kể từ khi nào, cô lại muốn dâng tất cả cho hắn.

Còn cố ý ăn mặc thật gợi cảm đi đến trước giường của hắn.

Mất mặt là “Thân kinh bách chiến” nhưng hắn không bị sự trẻ trung của cô hấp dẫn. Lại nhiều lần ở “thời điểm quan trọng” đẩy cô ra xa

Chẳng qua là cô tùy tiện tìm một nam nhân để biểu diễn sức hấp dẫn của mình.

Một chiêu này quả nhiên có hiệu quả, kích thích ngay sự tà ác của người giám hộ cô.

Cô cũng đã nếm đến hương vị cả đêm bị hung dữ “trừng phạt”.

Vốn là cô nên vui mừng vì sự “đột phá” trong mối quan hệ của hai người. Nhưng trong lòng cô vẫn tồn tại một suy đoán khó chịu.

Đó là khi hắn nhìn cô, hôn cô, yêu cô nhưng thật ra trong lòng hắn nghĩ đến chính là khuôn mặt của người mẹ đã mất của cô.

2. Chương 2

Lần đầu tiên nhìn thấy Tĩnh Phi Phàm là khi ba mẹ cô dẫn cô về thăm bà ngoại, cô thừa dịp người lớn đang nói chuyện chạy ra cửa, đi vào hoa viên cách đó không xa ngắm hoa.

Năm đó Thương Ly Yên chỉ mới mười tuổi, đang là học sinh tiểu học, mà Tĩnh Phi Phàm đã mười bảy tuổi đang là học sinh trung học.

Hắn có dáng người cao, vẻ mặt tuấn tú, đột nhiên xuất hiện trước mặt cô làm cho Thương Ly Yên nhìn đến sửng sốt.

Hắn đứng nhìn nàng thật kỹ! Trong cái đầu nhỏ bé của Thương Ly Yên lập tức suy nghĩ chính là biểu hiện cô sợ hắn.

Tĩnh Phi Phàm ngay lần đầu tiên gặp cũng rất ghét cô.

“Cô có dáng người quá xấu, tuyệt không giống như người mẹ xinh đẹp của cô!” Hắn nói chuyện rất cay nghiệt, không có thiện cảm.

Thương Ly Yên nghe vậy, sợ hãi nhìn hắn.

“Cô thật sự rất xấu, cô không nghe thấy sao?” Ánh mắt hắn tràn đầy tà khí bắt bẻ.

Nước mắt của cô lập tức tự động chảy xuống

“Không thể nào? Tiểu quỷ thôi, người không có sức chống đỡ!”

Thương Ly Yên không hiểu lắm cái gì gọi là “sức chống đỡ”, nhưng cô biết là hắn đang mắng cô nên càng khóc lớn tiếng hơn.

“A, đừng khóc! Tôi cũng không có đánh cô, đừng nói là tôi khi dễ cô.” Hắn ảo não nói.

Nhưng mà, Thương Ly Yên cảm giác được là hắn sợ tiếng khóc của cô sẽ thu hút sự chú ý của mọi người, cô cố ý không nghe theo lời của hắn, càng khóc to hơn.

Tiếng khóc của cô truyền đến tai của mẹ cô, cô nghe được giọng nói lo lắng cùng với tiếng bước chân vội vã của mẹ cô.

“Ly Yên, tại sao con khóc? Bị ngã sao?”

“Chị Trầm Trầm, em vừa rồi ở sau lưng cô bé nhìn thấy cô bé ngấm hoa, bị con ong trong bụi hoa bay ra làm cho sợ, quay đầu lại nhìn thấy em cũng hoảng sợ liền đứng khóc.” Tình Phi Phàm bình tĩnh nói hơn nữa sắc mặt cũng không thay đổi, làm mẹ cô Hạ Trầm Trầm vừa nghe xong liền tin tưởng.

Hạ Trầm Trầm dáng người cực xinh đẹp, nhưng tính cách của cô lại đơn giản, đối với đứa em trai hàng xóm Tình Phi Phàm cô quen biết từ nhỏ đến lớn, cô rất tin tưởng.

“Hóa ra là như vậy.” Hạ Trầm Trầm nhẹ nhàng nở nụ cười, “Mẹ giúp con đuổi đi sợ hãi nhé.” Cô khẽ hôn lên trán con gái, hơn nữa vỗ nhẹ ngực của cô bé, giả bộ an ủi cô.

Thương Ly Yên méo miệng, trừng mắt liếc nhìn Tình Phi Phàm một cái, ánh mắt của cô giống như đang nói cho hắn biết: “Người là tên nói dối, kẻ lừa đảo.”

Ánh mắt Tình Phi Phàm vẫn nhìn chằm chằm vào mẹ cô, bị vẻ mặt và sự dịu dàng của mẹ cô làm ê hoặc.

Thương Ly Yên lần đầu tiên phát hiện ra có người không nhìn mình, làm cho trong lòng cô rất tức giận.

Từ nhỏ cô đã được ba mẹ che chở, được bà ngoại cưng chiều chuộc, hơn nữa, từ khi bắt đầu đi nhà trẻ, trong mắt các giáo viên cô là một học trò ngoan, ngay cả khi cô học lớp năm rồi vẫn còn có rất nhiều bạn học tranh nhau muốn kết bạn với cô.

Chỉ là không nghĩ tới gặp được người học cùng trường này tay cô như bị bỏng, mọi khuôn phép cùng lễ giáo không còn, trong mắt hắn cái gì cũng không có.

Người anh khóa trên này ánh mắt rốt cuộc có vấn đề hay không?

Nhìn người mẹ xinh đẹp, cô đột nhiên trở nên không có tự tin. “Mẹ, con rất xấu sao?”

“Con lớn lên sẽ giống mẹ, con cảm thấy mẹ rất xấu sao?” Hạ Trầm Trầm nở nụ cười với cô.

“Không xấu xí, mẹ thật là xinh đẹp.”

“Cho nên, Ly Yên cũng là một mỹ nhân trong tương lai nhé!” Hạ Trầm Trầm dịu dàng cười nói.

Thương Ly Yên nghe xong rất đắc ý, nàng nhìn Tình Phi Phàm một cái. “Hắn là ai? Mẹ biết hắn sao?”

“Hắn tên là Tình Phi Phàm, mẹ nhìn hắn lớn lên từ nhỏ nhé!” Hạ Trầm Trầm cười cười, đối với tình Phi Phàm ngoắc ngoắc tay, “Phi Phàm đây là con gái chị tên Ly Yên.” Mặc dù đã sáu năm không gặp nhưng Hạ Trầm Trầm lực hấp dẫn vẫn như cũ không giảm.

Tình Phi Phàm gật đầu một cái, “Em biết.”

“Ly Yên phải gọi là chú Phi Phàm”

Thương Ly Yên ngẩng đầu nhìn bóng dáng thật cao của Tình Phi Phàm, từ trong mắt hắn, cô có thể thấy được hắn chính là khinh bỉ cô, làm cho cô cảm thấy tức giận.

“Con không muốn”

Hạ Trầm Trầm cảm thấy khó hiểu, không khỏi hơi giận, “Ly Yên mẹ dạy con phải lễ phép như thế nào?”

“Con không gọi hắn là được rồi, hắn vừa mới nói con xấu xí.” Thương Ly Yên lui một bước dài, mạnh mẽ lắc đầu.

Hạ Trầm Trầm nhìn Tình Phi Phàm một cái, hắn đối với cô xấu hổ cười một tiếng. “Em cảm thấy chị so với cô bé đẹp hơn.”

Trong mắt Tình Phi Phàm. Hắn vẫn cho rằng Hạ Trầm Trầm là người con gái đẹp nhất ở trong thôn, sẽ không có ai đẹp hơn cô, Thương Ly Yên cũng chỉ coi như là bản sao của cô mà thôi.

Khi còn nhỏ hắn cũng rất thích Hạ Trầm Trầm dịu dàng thân thiết, khéo hiểu lòng người, khi hắn lần đầu tiên biết yêu thì đối tượng thầm mến trong lòng hắn chính là cô, thậm chí đã từng hoang đường chờ mong sau này mình có thể lấy cô làm vợ.

Hiện tại đứng trước mặt Hạ Trầm Trầm, đã không còn mập mờ như ngày xưa, nhiều năm không gặp, hắn đối với cô chỉ còn dư lại một hoài niệm về mối tình đầu.....Giống như tình cảm chị emThậm chí, giống

như tình mẫu tử, bởi vì mẹ hần mất sớm, ba hần lại bận bịu bởi công việc, lạnh nhạt với hần, chỉ có cô hàng xóm Hạ Trầm Trầm tâm sự cùng hần, cùng hần làm bạn mà thôi.

Chỉ là, cảm giác lúc ngày còn bé chỉ là rung động nhỏ hần liền cho rằng đó là tình yêu, thật ra thì hiện tại hần biết đây chẳng qua chỉ là hần hoang tưởng mà thôi.....

Cô vừa mới rời đi thì hần trong lúc đó cũng ít gặp mặt những người con gái khác, rất nhớ cô, liền hướng Hạ mẹ dò thăm tin tức của cô, biết được cô đã mang thai ba tháng nên phải vội vàng lấy chồng, hơn nữa sáu tháng sau sinh ra Thương Ly Yên.

Giấc mơ của hần cũng bị Thương Ly Yên phá hư, vì vậy, hần đối với lần đầu tiên gặp mặt Thương Ly Yên dĩ nhiên không có tình cảm tốt, thậm chí có ít thù địch.

Nếu không phải là do cô, Hạ Trầm Trầm cũng không phải lấy chồng sớm như vậy, cũng sẽ không sớm như vậy rời khỏi gia đình theo chồng.

Nếu cô không lấy chồng sớm, hần sẽ có nhiều thời gian ở bên cô, nói chuyện, cho nên nghĩ như thế nào, hần cũng cảm thấy là do Thương Ly Yên làm hại, cô hại hần liền mất đi người bạn tri kỷ thường xuyên tâm sự cùng hần, một người cô độc giống như bị mọi người vứt bỏ trong xã hội.

“Ly Yên có muốn ăn kem tuyết hay không? Bà ngoại con biết con trở về liền làm sẵn đặt trong tủ lạnh rồi, muốn ta gọi con vào ăn.”

Nghe thấy kem tuyết, ánh mắt cô liền lập tức lóe sáng. “Con muốn ăn.”

Hạ Trầm Trầm dắt tay của cô, “Chúng ta cùng nhau vào ăn.” Cô nhìn Tĩnh Phi Phàm một cái, “Có muốn vào ăn cùng hay không?”

Tĩnh Phi Phàm lắc đầu, “Em còn phải đến trường ôn thi.”

Hạ Trầm Trầm yếu ớt cười, “Cố gắng lên.”

Tĩnh Phi Phàm bởi vì nụ cười như hoa này của cô mà đứng trước mặt cô mỉm cười đáp lại.

Thương Ly Yên khẽ chú ý tới, ánh mắt hần vẫn nhìn theo sự di chuyển của mẹ cô, rõ ràng chính là thích mẹ cô.

Cô không biết là Tĩnh Phi Phàm đối với mẹ cô đơn giản chỉ là tình nghĩa thân tình giữa những người bạn.

Không được, không thể để ẹ cô bị cướp đi, cô phải giúp ba đem mẹ chăm sóc tốt. Thương Ly Yên trầm nghĩ.

Chợt cô buông tay Hạ Trầm Trầm, đưa ra hai cánh tay ngăn trước người hần. “Không cho phép người nhìn mẹ ta.”

Người nàng chỉ cao đến đùi hần, căn bản không uy hiếp được. Tĩnh Phi Phàm nhú nhú chân mày.

Hạ Trầm Trầm la Thương Ly Yên “Không được vô lễ với chú.”

“Mẹ là của ba, hần không được nhìn lén.” Thương Ly Yên bảo vệ quyền lợi của mình.

Hạ Trầm Trầm cảm thấy buồn cười “Không sao, ba sẽ không ghen đâu! Ly Yên, mẹ xem Phi Phàm nhà ở bên cạnh như em trai, con cũng phải xem hần như chú, biết không?”

Dù sao hai người cũng hơn nhau mười tuổi, Hạ Trầm Trầm nhìn thấy con gái đem Tĩnh Phi Phàm vô tội thành kẻ thù vừa bắt đắc dĩ vừa buồn cười.

Thương Ly Yên ngẩng đầu nhìn Tĩnh Phi Phàm, thế nhưng hần lại lộ ra vẻ mặt cười như không cười.

Hần tuyệt đối không thích cô.....

Đừng xem cô tuổi còn nhỏ, tâm tư của cô thế nhưng lại rất nhạy cảm! Cô có thể từ ánh mắt của hần nhìn ra ý nghĩ của hần.

Hần tuyệt đối không hoan nghênh cô đến đây.

Hơn nữa, hẳn đối với mẹ cô có cảm giác rất kỳ quái, chính là ở ánh mắt hẳn, cùng với ánh mắt của ba nhìn mẹ giống nhau, ách.....Nhưng lại có chút không giống nhau.

Dù sao.....Dù sao cô chính là không thích hẳn nhìn mẹ mình, mẹ của cô cũng không phải người trong vườn thú linh tinh, hay động vật gì, không thể để cho người khác tùy tiện nhìn.

“Tôi sẽ không đem mẹ tặng cho chú!” Cô hướng về phía hẳn quát to một tiếng, sau đó lôi kéo tay mẹ nhanh nhanh đi vào nhà bà ngoại.

Hạ Trầm Trầm cười một tiếng, đối với Tĩnh Phi Phàm nói lời xin lỗi bằng ánh mắt, đi theo Ly Yên vào nhà.

Tĩnh Phi Phàm hai mắt vẫn nhìn theo bóng lưng của cô, cho đến khi không thấy được mới thu lại.

Năm tháng cũng không khắc họa bất kỳ dấu vết nào lên người của cô, mặc dù cô đã có một đứa con, nhưng vẫn còn rất xinh đẹp.

Cô kết hôn rồi đến lúc chết, tình cảm của hẳn đối với cô vẫn tồn tại như cũ mà tình cảm này cũng không phải là tình yêu.

Tình yêu phải có lúc chuyển biến âm nồng, thân tình nhưng có thể tồn tại mãi mãi.

Vào thời điểm cô lấy chồng sinh con, mấy năm nay hẳn đã xem cô như là người thân của hẳn giống như một người chị.

Về sau, bất kể cô có yêu cầu gì hoặc bất cứ vấn đề gì, hẳn cũng sẽ cố gắng giúp cô hoàn thành.

Hẳn lại nghĩ đến hình ảnh Thương Ly Yên phòng bị ánh mắt chột lóe sáng.

Không nghĩ đến hôm nay tự nhiên lại bị một cô bé hiểu lầm, làm cho hẳn cảm thấy có chút không biết nên khóc hay cười.

Cô bé này, đừng mơ tưởng đấu cùng hẳn, cô tuyệt đối đấu không lại hẳn.

Bởi vì ba Thương muốn đi Đại Lục công tác một tháng nên để Hạ Trầm Trầm cùng Thương Ly Yên về nhà mẹ đẻ ở tạm, cũng tốt có thể quan tâm chăm sóc lẫn nhau. Bởi vì ba Thương là trẻ mồ côi không có người thân mà hoàn cảnh kinh tế không cho phép nên không thể cùng đem người thân đi Đại Lục, lại lo lắng Hạ Trầm Trầm xinh đẹp bị nhiều kẻ để ý, cuối cùng suy nghĩ chỉ có thể để cho cô về nhà mẹ đẻ.

Trong khoảng thời gian này, Tĩnh Phi Phàm thường xuyên tìm Hạ Trầm Trầm nói chuyện, mà hẳn đối với Thương Ly Yên ngoài mặt nhìn rất tốt, nhưng trong lòng lại không như vậy, làm cho Thương Ly Yên vô cùng ghét hẳn.

Hơn nữa, theo như cô quan sát, cô có thể xác định Tĩnh Phi Phàm căn bản là đang rất vui vẻ bên cạnh mẹ cô.

Cô thường xuyên chen ngang giữa hai người, vì ba cô phải chăm sóc mẹ thật tốt, cũng bởi vì cô cứ như kỳ đà cản mũi khiến Tĩnh Phi Phàm không cách nào cùng Hạ Trầm Trầm nói riêng những câu trong tim hẳn, hẳn đối với Thương Ly Yên suốt ngày bám chặt lấy mẹ càng thêm chán ghét mà thôi.

Hôm nay, nhân lúc Hạ Trầm Trầm đang nấu cơm trong nhà, Tĩnh Phi Phàm gọi Thương Ly Yên ra nói chuyện rõ ràng.

“Cô đã mười một tuổi rồi, không cần suốt ngày bám chặt lấy chị Trầm Trầm.”

“Đó là mẹ tôi, tôi dĩ nhiên có thể bám chặt vào mẹ, chú mới không được?”

“Cô.....Cô bé quỷ sứ!”

“Chú là tôi, tôi đi mách mẹ.” Thương Ly Yên tìm cơ hội đi mách mẹ.

Tĩnh Phi Phàm chạy nhanh lên chặn đường của cô “Tôi cho cô bé kẹo, đây là kẹo socola” Hẳn đưa tay vào trong túi móc ra.

Sau đó hẳn đưa tay ra, trên tay là một thanh kẹo nhìn rất hấp dẫn, Thương Ly Yên khê nhếch cái miệng nhỏ, nước miếng cũng nhanh chảy ra.

“Loại kẹo này ăn rất ngon, về sau cô bé muốn ăn bao nhiêu cũng được, tôi đều có thể cho cô bé.”

Hai mắt cô tỏa sáng.

“Lúc tôi tới tìm chị Trầm Trầm, cô bé ngoan ngoãn ở một bên ăn kẹo.”

Thương Ly Yên suy nghĩ một chút sau đó lắc đầu.

“Tôi muốn ăn kẹo nhưng tôi cũng muốn ở bên cạnh mẹ”

“Cô.....Cô thật sự là.....keo dính người!” Hấn thu lại kẹo socola không cho cô.

Thương Ly Yên liền dậm chân “Không cho thì thôi, tôi nói mẹ mua cho tôi.” Cô liền quay đầu chạy vào nhà thế nhưng hấn lại giữ tay cô lại.

“Không nên đi đòi mẹ, đưa tay đây tôi cho cô”

Cô sững sờ ngược mắt nhìn hấn, nhanh chóng nắm tay lại đặt ở sau lưng “Đây đã là của tôi rồi”

Tĩnh Phi Phàm không muốn tranh giành với cô “Thích ăn kẹo ngọt thì cũng phải nhớ đánh răng, nếu như cô bé có một cái răng sâu bị tôi thấy được thì tôi sẽ không cho cô bé nữa.”

Thương Ly Yên vẻ mặt nặng nề, nàng nghiêng đầu nghĩ lại muốn có nên cuối cùng đành gật đầu.

Tĩnh Phi Phàm thấy được bóng dáng Hạ Trầm Trầm qua khuôn mặt cô không tránh khỏi ngẩn người.

Xem ra về sau cô bé lớn lên cũng là một đại mỹ nữ.

Tĩnh Phi Phàm phát hiện ra điều này nhưng không muốn nói cho Thương Ly Yên biết để tránh cho Thương Ly Yên lớn lên lại trở thành một người tự đại.

Hạ Trầm Trầm ở trong nhà vốn định gọi Thương Ly Yên vào ăn cơm, vừa nhìn thấy hai người đứng cạnh nhau cũng không tệ nên không muốn quấy rầy.

Năm Thương Ly Yên mười ba tuổi, mẹ đưa cô về nhà bà ngoại để chịu tang.

Ngày đó ở đám tang cô nhìn thấy Tĩnh Phi Phàm đến tham gia, hấn cả người mặc trang phục màu đen đứng một bên, vẫn nhìn mẹ cô khóc đến đau lòng, ánh mắt phức tạp.

Mẹ của cô có ba ở bên an ủi, Thương Ly Yên vẫn để ý mọi hành động của hấn.

Dáng người hấn càng ngày càng cao to hơn, mà hấn yêu mẹ cô, chuyện này cô đến ở nhà bà ngoại một tháng liền phát hiện ra rồi, cũng trở thành bí mật chôn sâu tận đáy lòng không thể nói ra.

Cô vẫn nhìn hấn, mà hấn từ đầu tới cuối cũng không phát hiện ra sự tồn tại của cô.

Hấn vẫn nhìn mẹ của cô.....

Mãi đến khi ba cô gọi cô, cô đi tới, trong tầm mắt hấn mới có cô.

Cô thấy trong mắt hấn hiện lên vui mừng, đó là hiện tượng chưa bao giờ có, làm cô buồn bực không hiểu.

Sau này, cô mở ra hình của mẹ lúc còn trẻ, phát hiện ra là dáng người của cô càng lúc càng giống mẹ, khuôn mặt của cô với lúc mẹ còn trẻ chính là cùng một khuôn đúc ra.

Cô không muốn lớn lên giống mẹ, bởi vì, cô không hy vọng bởi vì cô giống mẹ mà hấn để ý cô.

Nhưng mà, cô là đứa con gái duy nhất do mẹ bụng mang mười tháng sinh ra, cô không giống mẹ thì giống ai đây?

Mùa thu năm lớp mười một, Thương Ly Yên phải đến trường không thể cùng ba mẹ đi du lịch, mà tình cảm của ba mẹ rất tốt, hai người định đem lần du lịch lần này thành lần trăng mật thứ hai.

Cô vẫn luôn hâm mộ tình cảm mặn nồng của ba mẹ, còn có tình cảm thương yêu che chở mà ba mẹ dành cho cô.

Chỉ là không nghĩ tới những sự việc đột nhiên xảy ra, du lịch ngọt ngào cũng là lần xa cách vĩnh viễn.

Một người say rượu lái xe tạo thành tai nạn liên hoàn, ba của cô chết ngay tại chỗ, mẹ của cô được đưa đi cấp cứu nhưng vì vết thương quá nặng nên không thể cứu chữa.

Cô còn nhớ khi cô tiến vào phòng thì mẹ cô được băng kín toàn thân cùng với bình dưỡng khí, cô ngay lập tức sợ hãi, cô sợ rằng mẹ cũng sẽ bỏ cô ở lại một mình.

Cô kêu khóc, không muốn mẹ đi, nước mắt giống như một viên ngọc vỡ ra rơi xuống.

Bởi vì ngoại trừ mẹ ra cô không còn người thân nào, nếu như mẹ cũng rời đi, cô sẽ trở thành trẻ mồ côi.

Cô không nghĩ tới rằng mẹ còn kêu Tỉnh Phi Phàm tới, hơn nữa, giao cô cho hắn.

Cô không muốn! Cô không muốn.....

Cô chỉ muốn mẹ sống thật khỏe mạnh.....Cô chỉ muốn có mẹ.....

Nhưng trời không chiều lòng người, mẹ của cô đêm đó đã qua đời, cùng ba của cô rời đi.

Hắn hai mươi ba tuổi liền trở thành người giám hộ của cô.

Thương Ly Yên chuyển đến chỗ ở của Tỉnh Phi Phàm, mà chỗ ở đó cũng không phải là ngôi nhà cách vách với nhà bàn ngoại. Năm đại học cuối cùng Tỉnh Phi Phàm đã phải tiếp nhận công việc trong một tập đoàn to lớn, vừa làm vừa học. Khi hắn lấy được bằng đại học thì cũng đã đủ khả năng mua một ngôi nhà ở gần đó, mà cô phải cùng ở chung nhà với hắn.

Bản thân cô có bao nhiêu khó chịu, cô không muốn ở chung với hắn, bởi vì cô không thích hắn.

Nhưng mà, từ nhỏ cô đã rất nghe lời ba mẹ, nhất là mẹ cô trước lúc ra đi đã nói như vậy, ánh mắt kia đối với cô như không muốn rời xa cùng không yên lòng, làm cho cô canh cánh trong lòng.

“Ly Yên, Phi Phàm là người đáng tin cậy, phải nghe lời hắn, hắn sẽ bảo vệ con.”

“Mẹ, con không muốn, con đã mười bảy tuổi rồi, có thể độc lập rồi.”

“Mẹ lo lắng con là một đứa con gái sẽ bị người ta ức hiếp, mẹ cũng không có người thân để giao phó, thật may là Phi Phàm tình nguyện gánh trách nhiệm này, Ly Yên, con phải ngoan một chút, phải nghe lời mẹ, có hắn chiếu cố con, mẹ chết mới yên lòng.”

“Mẹ, đừng chết, con không muốn mẹ chết.” Thương Ly Yên hai mắt đầm lệ, khuôn mặt giống như mẹ thấm đầy nước mắt.

“Nghe lời mẹ, đồng ý với mẹ.....” Hạ Trầm Trầm hơi thở bắt đầu yếu dần rồi.

Cô rung mình một cái, toàn thân sợ run lên. “Mẹ, con đồng ý, con đồng ý là được, mẹ không được chết, con cần mẹ.”

“Mẹ rất muốn ngủ.....”

“Mẹ không được ngủ, nhìn con.”

“Mẹ mệt quá.....” Hạ Trầm Trầm yếu ớt nói, mí mắt từ từ đóng lại.

“Mẹ.....Mẹ.....” Thương Ly Yên khóc té ở trên giường bệnh.

Hạ Trầm Trầm muốn cố gắng mở mí mắt nhìn cô một cái, nhưng đã không còn sức lực.

Tỉnh Phi Phàm nhấn chuông khẩn cấp gọi bác sĩ, bọn họ nói Hạ Trầm Trầm cần nghỉ ngơi nhiều, nếu cô không thể vượt qua giai đoạn nguy hiểm đêm nay thì sẽ phải chuẩn bị lo hậu sự.

Tỉnh Phi Phàm mặt nặng nề, đem Thương Ly Yên khóc đến toàn thân vô lực ra khỏi phòng bệnh, bởi vì cô nhào vào lòng hắn khóc nức nở.

Tiếng khóc của cô cũng làm cho ngực hắn nhói đau.

Hạ Trầm Trầm rất tin tưởng hắn, hắn hạ quyết tâm, nếu ngộ nhỡ có chuyện gì xảy ra thì sẽ làm người giám hộ của Thương Ly Yên, chăm sóc cô thật tốt.

Chỉ là, hấn vẫn luôn cầu nguyện trong lòng, hy vọng hạ Trầm Trầm có thể vượt qua cửa ải khó khăn này. Vậy mà, sống chết có số, cuối cùng con người cũng đánh không lại số trời đã định.....

Người thân của cô đều lần lượt rời bỏ cô, cô chính thức trở thành trẻ mồ côi.....

Thật may là, Tĩnh Phi Phàm tuân thủ lời hứa với mẹ của cô, không bỏ mặc cô, mà cô cũng không muốn mẹ cô trên trời phải vì cô lo lắng. Vì vậy, cô để cho Tĩnh Phi Phàm giám hộ mình, để cho hấn lo hậu sự cho ba mẹ, mà tất cả di sản hấn cũng không có đụng tới, toàn bộ giúp cô bảo quản.

Sau khi chuyển tới chỗ ở của Tĩnh Phi Phàm, cô phát hiện mình không thích ứng được.

Tĩnh Phi Phàm nhìn ánh mắt của cô thường thường như có điều suy nghĩ, có lúc thâm trầm, có lúc mâu thuẫn, trở nên thật kỳ quái, giống như hấn muốn tìm kiếm bóng dáng của mẹ cô trên người cô, ánh mắt kia có bao nhiêu điều bí ẩn, làm cho cô toàn thân giống như đang phòng bị.

Hơn nữa, nửa đêm canh ba ở trong phòng hấn truyền ra những âm thanh kỳ dị của phụ nữ. Nếu không phải là mất ngủ, cô cũng sẽ không đi rình coi.

Sau khi rình coi, làm cho cô cảm thấy hấn sống dựa vào hoạt động của thân dưới.

Thương Ly Yên thật hối hận khi để cho hấn danh chính ngôn thuận làm người giám hộ, hiện tại, nếu như cô muốn rời khỏi đây cũng phải có sự đồng ý của hấn mới được.

Mà hấn sẽ đồng ý sao? Cô dùng đầu gối nghĩ cũng biết, khỏi phải nghĩ rồi.

“Cô có thể đi rồi.”

Sau khi trở về phòng, Tĩnh Phi Phàm nhìn người phụ nữ nằm ngang trên giường, nói chuyện không mang một chút tình cảm.

“Phàm.....” Người phụ nữ ánh mắt mê người, tiếng kêu làm mê lòng người, thế nhưng hấn lại có thể thờ ơ.

“Tôi không giữ phụ nữ ở trên giường qua đêm.” Hấn lần nữa nói.

“Đừng nói chuyện không có tình cảm như vậy! Chúng ta vừa mới.....” Cô như vô tình ám chỉ, đôi mắt còn đem theo dục vọng.

“Cút” Cặp mắt tà ác của hấn lạnh lùng thoáng nhìn cặp mắt kia, còn mang theo uy hiếp “Hay cô muốn tôi trực tiếp đem cô ném ra ngoài.”

Người phụ nữ lập tức im lặng không dám nói nhiều.

Nghe đồn Tĩnh Phi Phàm là một người đàn ông rất lạnh lùng, biểu hiện ở trên giường khiến cho phụ nữ hết lời ca ngợi, giống nhau là sau khi kích tình qua đi, người phụ nữ phải thức thối rồi khỏi, nếu không kết quả là bị mất mặt ném ra khỏi nhà.

Cô nhìn hấn, trong lòng khẽ run lên.

Trước kia có người phụ nữ bị hấn trực tiếp ném ra ngoài cửa, hơn nữa toàn thân trần trụi, nguyên nhân chính là dám can đảm ở lại trên giường của hấn, làm cho hấn không thể nhận được nữa liền làm theo đúng tính cách của hấn.

Cô cũng không muốn làm người thứ hai, vì vậy, cô nhanh chóng mặc quần áo, trước khi đi ném cho hấn một cái nhìn đầy mỉa mai hoặc “Phàm, nếu cần thì tìm em, em chờ điện thoại của anh” Lại trao cho hấn một nụ hôn gió, thấy vẻ mặt hấn không tốt, biểu hiện kia căn bản là muốn nổi giận liền ngay lập tức rời đi.

Cô đi rồi hấn không có bất kỳ phản ứng nào.

Tĩnh Phi Phàm nằm ở trên giường, hai tay gối lên đầu, dáng vẻ như đang suy nghĩ.

Cho tới bây giờ cũng chưa có người phụ nữ nào có thể cưỡi hấn ở trên giường cho tới sáng.

Hấn có nhu cầu sinh lý cao, mà sau khi phát tiết, hấn lại cảm thấy trống trải hơn.

Trong đầu hắn hiện lên khuôn mặt của Thương Ly Yên giống như Hạ Trầm Trầm, so với mẹ cô còn xinh đẹp hơn.

Tối nay là hắn cố ý.

Hắn cố ý để cho nàng thấy hắn là một người mặt dày thú tính, dù sao, hắn thật sự rung động, hắn hận không thể đè nàng dưới thân hắn.

Chỉ là, hắn không thể!

Hạ Trầm Trầm đem con gái giao cho hắn, chính là đối với hắn rất tin cậy, hắn không muốn phụ sự tin tưởng của cô, không thể làm gì khác hơn là chiến đấu với dục vọng của chính mình.

Hắn đốt thuốc lá, nặng nề hít một hơi sau đó thở ra khói mù.

Thương Ly Yên càng lớn càng toát ra một loại phong tình quyến rũ không thể nói ra được, đồng thời là một cô gái nhỏ thuần khiết nhưng cũng là một người nữ quyến rũ, đó là sự dụ hoặc lớn nhất đối với người đàn ông.

Hắn là một người đàn ông bình thường, cũng đã có rất nhiều kinh nghiệm trong tình dục, hắn hiểu được, Thương Ly Yên là hàng cao cấp.

Vòng khói lượn lờ bay lên không trung rồi tan ra, tim của hắn lại như lọt vào trong sương mù, không cách nào tìm được lối ra.

Chợt, hắn đem thuốc lá dập tắt.

Hắn biết Thương Ly Yên là người phụ nữ không nên đụng đến.

Chỉ là, tình dục cũng không phải lý trí mà hắn có thể khống chế.

Hắn phát hiện, hắn thật không nên chứa chấp cô, nhất là khi hắn là người giám hộ của cô, hắn tuyệt đối không xứng, thậm chí, hắn căn bản cũng không có tư cách đó.

Hắn đối với Hạ Trầm Trầm chỉ là một đoạn tình đã qua mãi vẫn không thể xóa bỏ, cho nên, cũng sẽ có lúc khó tránh khỏi hắn ghen tỵ vì Thương Ly Yên chiếm đoạt Hạ Trầm Trầm, nếu không phải là vì sự tồn tại của cô, Hạ Trầm Trầm còn có thể đối với hắn hờn han ân cần, nhưng khi cô vừa xuất hiện, đem không khí hài hòa giữa hắn cùng Hạ Trầm Trầm phá hư.

Cô nhóc này, luôn cho là hắn sẽ đoạt đi mẹ của cô.

Kết quả thế nào? Mẹ của cô bị thương để cướp đi, hai người bọn họ cũng không chiếm được nụ cười dịu dàng cùng những lời quan tâm của cô.

Chỉ là, hắn may mắn hơn một chút, hắn có thể nhìn cô, từ cô hắn có thể nhìn thấy khuôn mặt giống như Hạ Trầm Trầm, có thể nhớ lại những khoảnh khắc ấm áp đã từng trải qua cùng Hạ Trầm Trầm.

Vậy mà, hắn không có cách nào thoát khỏi những sức quyến rũ phong tình không tự chủ phát ra từ toàn thân của cô, thường có những ý nghĩ mà không nên có đối với cô.

Mà cũng có thể là do hắn nhìn khuôn mặt của cô quá lâu khiến cho cô trở nên phòng bị với hắn cũng là chuyện đương nhiên.

Thật ra thì, từ ngày đầu tiên khi cô bắt đầu sống chung với hắn, hắn phát hiện ra mình không cách nào xem cô như là một học sinh cấp hai.

Hắn đối với cô có tình dục, chỉ một điểm này cũng đủ khiến cho hắn cảm thấy chán ghét bản thân.

Vốn là hắn nghĩ có thể thấy được bóng dáng của Hạ Trầm Trầm từ cô, mới có thể làm cho cảm giác không giống nhau, nhưng là, hắn càng ngày càng phát hiện ra cô cùng Hạ Trầm Trầm có nhiều điểm khác nhau, cá tính của cô yêu ghét rõ ràng, không giống với Hạ Trầm Trầm tính tình ôn hòa, cô có tính độc lập, không giống với Hạ Trầm Trầm cần phải phụ thuộc vào người đàn ông mới có thể sinh tồn.....Mặc dù Thương Ly Yên là con gái Hạ Trầm Trầm, nhưng hai người bọn họ ngoại trừ có vẻ bề ngoài giống nhau, nhìn kỹ, tính cách của các cô không giống nhau, Thương Ly Yên thậm chí còn đẹp hơn cả mẹ.

Hắn có thể rõ ràng phân biệt hai người khiến cho hắn không khỏi kinh sợ.

Thương Ly Yên cũng không phải là bóng dáng của Hạ Trầm Trầm, cô là một thân thể độc lập, là một người so với Hạ Trầm Trầm càng khó làm người ta có thể quên.

Tuổi của cô so với vẻ bề ngoài của cô khác xa nhau, nếu chỉ nhìn vẻ bên ngoài của cô sẽ cho rằng cô là một cô gái thể kỷ hai mươi đầy mới mẻ, nhưng sự thật lại không như vậy, cô vẫn đang là học sinh cấp hai, còn là một đứa trẻ thuần khiết.

Tĩnh Phi Phàm chỉ là nghĩ mình bởi vì hiện tượng sinh lý của mình mà cảm thấy xấu hổ.

Vì vậy hắn tìm phụ nữ bổ sung nhu cầu sinh lý của hắn.

Để tránh cho hắn vì xúc động mà ra tay với Thương Ly Yên, hắn không muốn về sau can thiệp quá nhiều vào cuộc sống của cô, cũng không vì cô mà trả giá bất cứ điều gì, nhiều lắm là, hắn chỉ đánh một bộ chìa khóa cho cô, để cho cô có chỗ ở, mà tiền tiêu vặt của cô, đều là tài sản mà cha mẹ cô để lại, cô cũng không muốn đưa tay lấy tiền của hắn, coi như hắn chủ động cấp cho cô, cô cũng không muốn lấy.

Bọn họ mặc dù cùng sống chung dưới một mái nhà, nhưng mà cơ hội gặp mặt cũng không nhiều.

Tính toán thời gian, cô đã ở được nửa năm, nhưng đối với hắn hiểu biết về tâm tình của cô cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Công việc cùng phụ nữ hấp thu toàn bộ tinh lực của hắn, nói thật ra, bọn họ không can thiệp vào cuộc sống của nhau, hắn không hiểu nhiều về cô, cô cũng như hắn hiểu biết rất ít về hắn.

Chỉ là một chút cô cũng không biết.

Giờ giấc sinh hoạt của cô hắn đều phải người lớn quan sát, hơn nữa yêu cầu đối phương phải tùy theo thời cơ hồi báo cho hắn, vì vậy, ngoại trừ không biết cô đang suy nghĩ gì ra, cuộc sống, công việc cũng như mọi thứ liên quan đến cô hắn đều nắm rõ trong lòng bàn tay, nháy mắt liền có thể hiểu được, tùy cơ ứng biến.

3. Chương 3

Thương Ly Yên đã thích ứng với việc ở trong nhà Tĩnh Phi Phàm. Ban ngày, cô sẽ rời khỏi nhà trước nửa tiếng để đi đến trạm xe buýt gần nhà rồi ngồi xe lửa sau đó lại chuyển tiếp một trạm xe buýt nữa để đến trường, mà cô đều ở trên xe ăn sáng. Sau khi tan học, cô cũng là ngồi ba trạm xe rồi mua bữa ăn tối quay trở về nhà. Trước khi cô rời khỏi nhà, hắn còn chưa dậy, sau khi cô quay về, hắn cũng chưa có về nhà. Cô còn phải làm bài tập, hắn cũng có công việc của hắn, cảm giác giống như hắn là một người bận rộn, mà công việc của hắn quan trọng như thế nào. Nói thật thì cô cũng không rõ lắm. Thương Ly Yên lắc lắc đầu. Chuyên của hắn, cô căn bản không cần phải để ý.

Thậm chí cô còn hoài nghi, hắn tự nguyện làm người giám hộ của cô là còn có ý đồ khác.

Tuy nhiên, cô là cô, cô không muốn phải mang bóng dáng hay hình ảnh của mẹ.

Mà hắn, cũng đừng mơ tưởng sẽ chiếm được thân thể của cô.

Thương Ly Yên từ cửa hàng bánh ngọt quay trở về với chiếc bánh kem ười lăm centimet.

Hôm nay cô chính thức tròn mười tám tuổi.

Những năm trước, vào ngày này, ba của cô sẽ mua quà tặng cho cô, mẹ của cô sẽ đích thân làm những món bánh ngọt mà cô thích ăn nhất, phía trên đều là những trang trí đáng yêu nhất mà mẹ cô tự thiết kế. Sau đó cả nhà ba người sẽ vây quanh bàn ăn được thấp sáng bởi những ngọn nến, cùng cô hát chúc mừng sinh nhật đầy vui vẻ.

Cảnh tượng ấm áp hạnh phúc như vậy, cô không còn có cơ hội thấp lại giấc mơ cũ rồi.

Thương Ly Yên nhìn căn phòng trống không, chỉ có một mình cô cô đơn ở trong phòng mừng sinh nhật, những giọt nước mắt tràn đầy quanh hốc mắt.

Cô rất nhớ ba mẹ của cô, nhưng mà bọn họ đã không còn nữa, bọn họ bỏ lại cô một người không nơi nương tựa, không biết đi về đâu.....

Cô tự mình thổi tắt nến, miệng khẽ ước ba điều ước.

“Tôi hi vọng ba ở bên cạnh tôi.”

“Tôi hi vọng mẹ sẽ cùng tôi tổ chức tiệc sinh nhật.”

“Tôi hi vọng Tình Phi Phàm sẽ nhớ sinh nhật của tôi.”

Lớn tiếng nói xong điều ước thứ ba, cô cả người kinh ngạc.

Không biết bắt đầu từ khi nào cô đã coi hần như “người nhà” rồi.

Hai tâm nguyện đầu cô biết là không thể nào thực hiện được, chỉ có điều ước thứ ba ở trong lòng cô vừa mong đợi nhưng cũng sợ sẽ bị tổn thương.

Bởi vì hiện tại cô cảm thấy rất bàng hoàng, rất cần có người ở bên cạnh, cho nên mới phải nhắc tới hần, cô đối với hần không có tình cảm gì. Bởi vì, người mà hần thích cũng không phải là cô, cô lại càng không thích hần.

Cô tự mình cắt bánh ngọt, miệng lẩm bẩm nói: “Đây một phần cho ba, đây một phần ẹ, đây một phần cho.....Tình Phi Phàm.....Cuối cùng một phần ình.”

Thương Ly Yên một mình yên lặng ăn bánh kem, nước mắt từ từ lăn xuống, đem nước mắt cùng với bánh kem ăn hết.

Một mình cô không nơi nương tựa, rất cô đơn.

Cô vùi đầu vào giữa hai chân, nước mắt im lặng rơi xuống.

Tình Phi Phàm làm việc tới hơn ba giờ chiều thì mới chợt nhớ ra hôm nay là sinh nhật của Thương Ly Yên.

Hần nghĩ muốn làm gì đó nhưng lại không biết nên làm gì, trong lòng cảm thấy có chút băn khoăn.

Chỉ là, hôm nay hần có mấy hội nghị quan trọng cần thảo luận cùng với quản lý các ngành, hần không thể hủy bỏ, hần thật vất vả mới thăng lên chức giám đốc kinh doanh, nếu làm không tốt sẽ có những kẻ tiểu nhân ganh ghét chuyện bé xé ra to mà bị giáng chức.

Vừa tốt nghiệp đại học hần liền được nhận vào tập đoàn lớn làm việc, bắt đầu từ một quản lý nhỏ mà thăng chức lên dần, công ty khẳng định tài năng của hần, hần không dám lơ là công việc, cũng muốn trong công ty tỏ rõ thực lực của bản thân để tồn tại lâu dài.

Ba của hần cũng làm trong một công ty số một số hai trong nước, hơn nữa, ba hần cũng hy vọng con trai mình có thể cùng ông làm trong một công ty, mấy năm nữa ông sẽ phải về hưu, nhưng đáng tiếc là Tình Phi Phàm không muốn bị mang tiếng là có người thân đưa vào công ty làm. Vì vậy, hần cự tuyệt, muốn dựa vào bản lĩnh của chính mình ở trong tập đoàn lớn nhất Đài Loan làm việc, cũng không nhận bất cứ sự trợ giúp gì cũng như tiền bạc từ ba hần.

Ba của hần muốn mua nhà cho hần, hần cũng không chịu lấy.

Hần muốn chứng minh rằng tự mình cũng có thể mua nhà, hần đặt mục tiêu đến năm hai mươi sáu tuổi phải mua được căn nhà đầu tiên, trong vòng ba năm phải trả hết tất cả các khoản vay.

Bây giờ hần bận rất nhiều việc, căn bản là không có thời gian đi mua quà cho cô. Hơn nữa, trước kia mua quà cho bạn gái đều là thư ký giúp hần mua, hần cứ gọi thư ký tùy tiện chọn một thứ là được rồi.

Cô không phải là bạn gái của hần nên không giống nhau. Ý nghĩ này đột nhiên hiện lên trong đầu hần.

Hần nhíu lông mày. Hần tại sao lại muốn quan tâm cô như vậy? Trong nhà có thêm một đứa trẻ thật là phiền phức.

Chuyện này từ từ tính vậy!

Hần đem việc tặng quà cho Thương Ly Yên để sang một bên, tiếp tục cùng các đồng nghiệp làm việc.

Đợi đến khi hấn hoàn thành hết tất cả công việc thì cũng đã hơn mười giờ tối.

Hấn xuống tầng hầm lấy xe, trên đường đi hấn nhìn qua nhiều tấm bảng quảng cáo sáng lấp lánh. Cuối cùng, hấn đi vào một cửa hàng trang sức, chọn một cái vòng đeo tay có gắn đá thủy tinh Swarovski bằng vàng làm quà sinh nhật cho cô.

Bây giờ mặc dù già vàng không ngừng tăng nhưng tốn một ít tiền vì cô hấn tuyệt đối không cảm thấy tiếc.

Lúc về đến nhà đã hơn mười một giờ, hấn đoán rằng cô đã đi ngủ.

Hấn định đem quà tặng đặt trên bàn của cô sau đó rời đi.

Nhẹ nhàng mở cửa, phát hiện cửa phòng cô không khóa, hấn cố ý đi thật nhẹ, từ từ đi vào phòng.

Ở bên cạnh giường ánh đèn ấm áp chiếu vào gương mặt xinh đẹp của cô, làm cho cô càng thêm quyến rũ đến động lòng người.

Tĩnh Phi Phàm từ trong túi quần lấy ra hộp quà nhỏ đặt trên bàn học của cô.

“Chúc mừng sinh nhật”

Lúc cô ngủ đặc biệt động lòng người, hấn nhìn đôi lông mi dài phủ trên đôi mắt thường hay giận dữ của cô, tạo thành một đôi mắt đầy mỉa mai và quyến rũ.

Tĩnh Phi Phàm không khỏi mất hồn khi nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Đột nhiên cô khẽ chuyển động, mí mắt cũng nhẹ nhàng di chuyển, hấn cho là cô sắp tỉnh, trong lòng khẽ hồi hộp đến không thở nổi.

Thương Ly Yên xoay người, một cước kẹp lại cái chân, một tay nắm cái chân, một góc dùng mặt nhẹ nhàng cọ vào chân, toàn bộ thân thể khẽ cuộn lại trong chăn tựa như rất thoải mái ngủ rất say.

Cô cũng không có tỉnh lại.

Tĩnh Phi Phàm khẽ thở ra một hơi, hấn cảm thấy khản trương không thể tưởng tượng nổi.

Từ khi cô chuyển đến ở chung, tâm tư của hấn liên thay đổi liên tục, làm cho chính hấn cũng ngỡ như không hiểu được.

Cô chỉ là một đứa trẻ nhỏ, mặc dù bề ngoài cô nhìn có vẻ trưởng thành, cơ thể của cô đầy hấp dẫn nhưng cô thật sự chỉ là một đứa trẻ, theo luật dân sự thì là một đứa trẻ vị thành niên.

Mà hấn, khi cô vào ở chung, một vài lần nhìn thấy bóng lưng cô thì thiếu chút nữa nhằm lẫn, thiếu chút chửi gọi tên của mẹ cô, thật may là khi lời nói chuẩn bị được nói ra hấn ngay lập tức ngậm miệng, nuốt vào cổ.

Hấn vẫn rất nhớ Hạ Trầm Trầm.....

Dù sao thì Hạ Trầm Trầm là một cô gái tốt, một người dịu dàng, có trách nhiệm quan tâm đến người thân, hấn nhớ tới cô cũng là lẽ thường tình

Chỉ là, qua nhiều lần, Thương Ly Yên đều hiểu lầm rằng hấn xem nàng giống như Hạ Trầm Trầm bởi vì tình cảm của hấn đối với Hạ Trầm Trầm chưa dứt.

Nghĩ tới đây, hấn không khỏi khẽ thở dài một hơi, cảm thấy không biết nên khóc hay nên cười.

Thời gian sống chung này hấn phát hiện vẻ mặt của cô mặc dù giống mẹ của cô nhưng lại so với mẹ cô đẹp hơn mấy phần, cá tính của cô cùng với mẹ của cô hoàn toàn không giống nhau, Hạ Trầm Trầm đơn giản dễ gần, cô lại yêu ghét rõ ràng, dễ dàng vì một chuyện nhỏ mà bất bình, quan trọng là đối với những lúc cô đối mặt với hấn sẽ phòng bị toàn bộ làm cho hấn cảm thấy thất bại không thôi.

Cô sợ rằng nếu không cẩn thận sẽ bị hấn ăn sạch.

Cô thận trọng, thật ra thì trong lòng hấn biết rõ.

Hắn thừa nhận, lúc đầu hắn sẽ bị nhầm lẫn. Nhưng mà bây giờ hắn có thể phân biệt rõ ràng hai người bọn họ, hơn nữa hắn cũng hiểu rõ ràng, kể từ khi hắn có nhu cầu về tình dục, hắn hoàn toàn không đem những người phụ nữ trên giường so với Hạ Trầm Trầm là giống nhau. Bởi vì, như vậy sẽ xúc phạm đến phẩm chất cao quý của Hạ Trầm Trầm trong tâm trí hắn.

Hắn muốn ngẩng đầu ưỡn ngực, đường đường chính chính nói với Thương Ly Yên rằng hắn đối với Hạ Trầm Trầm chưa bao giờ có tư tưởng không thuần khiết.

Hắn không biết Thương Ly Yên hiểu lắm hắn cái gì, hắn cũng không giải thích, chỉ sợ càng giải thích càng rối.

Nhưng hắn biết, hắn chưa bao giờ xúc động muốn đoạt lại Hạ Trầm Trầm về bên người từ Thương Vy Cảnh, hơn nữa cũng không liều lĩnh, không để ý cô có đồng ý hay không mà hướng cô thổ lộ tình cảm.

Cuộc sống của Hạ Trầm Trầm diễn ra tốt đẹp hắn cũng hài lòng và cũng rất vui khi cô hạnh phúc, hắn vĩnh viễn chúc phúc cho cô.

Chỉ là không nghĩ tới, cô còn trẻ như vậy đã mất sớm, làm cho hắn cảm thấy có chút tiếc nuối.

Tiếc nuối chính là.....Hắn không thể tiếp tục nhìn thấy cô hạnh phúc, hắn hy vọng cả đời có thể làm bạn tốt của cô cũng như người thân của cô giống như tình nghĩa chị em, bây giờ hắn nghĩ lại trong lòng nhịn không được sinh ra hoài niệm.

Nhìn Thương Ly Yên hắn liền nhớ tới cô. Vậy mà, hắn đối với Hạ Trầm Trầm không có tình cảm nam nữ, hắn xem cô chỉ như một người chị không có duyên phận mà đối đãi.

Nhưng ngược lại đối với Thương Ly Yên, cô có bóng dáng yêu kiều làm cho hắn không biết phải làm sao.

Hắn là một người đàn ông bình thường, cũng có nhu cầu sinh lý bình thường. Trước khi Thương Ly Yên vào ở chung, hắn còn có thể kiềm chế được nhu cầu của mình, nhưng từ khi cô chuyển đến ở cùng, hắn cảm thấy mình mỗi ngày đều có nhu cầu về sinh lý, so với trước kia chỉ có nhiều hơn chứ không ít đi.

Vừa mới bắt đầu, hắn sẽ hẹn ở khách sạn. Sau lại quá nhiều phiền toái, buổi tối hắn liền mang bạn gái trở về ở trên giường mây mưa thất thường. Vốn không muốn để cho cô biết nhưng ở chung dưới một mái nhà không thể nào che giấu được. Sau này cho dù đã bị cô phát hiện, hắn vẫn cứ như cũ làm theo không thay đổi.

Cái nhà này là của hắn, hắn nghĩ muốn làm gì ở nhà là quyền của hắn, nếu như hắn nhân nhượng cô, chỉ biết nín nhịn thì lại làm cho chính mình không thoải mái.

Hắn thừa nhận, hắn rất nhiệt tình trong vận động ở trên giường.

Hắn còn trẻ đẹp trai, sự nghiệp thành công, lại có ma lực hấp dẫn, xem như hắn không tìm phụ nữ thì cũng sẽ có những người phụ nữ tự động tới cửa tìm hắn, trêu chọc hắn. Đây là trò chơi lớn, cô không thể suốt ngày sống trong tháp ngọc. Một ngày nào đó cô sẽ hiểu, mà hắn cũng chỉ là cho cô thấy sớm một chút mà thôi.

Hắn lẳng lặng nhìn cô ngủ, chỉ có lúc ngủ cô mới hiện lên một chút đau thương nhỏ, khi tỉnh dậy thì mọi hành động của cô thoáng nhìn đều làm mê hoặc lòng người khiến người ta cảm thấy muốn sinh ra tà ý.

Hắn biết cô không hiểu rằng dục vọng của đàn ông rất dễ dàng thức tỉnh, mà cô vô ý làm rất nhiều động tác khiến cho người ta sinh ra những suy nghĩ kỳ quái.

Trời sinh cô là một người đẹp, mà vẻ đẹp này đủ để làm động lòng những người đàn ông, quyến rũ hồn phách cũng như lấy đi hết tinh lực của họ.

Cô gơ tay hay nhắc chân cũng đầy hấp dẫn, mặc dù mới mười tám tuổi nhưng thân hình lại tràn đầy tính đàn hồi, đầy đặn làm cho những người đàn ông không thể một tay nắm giữ khuông ngực, lại sờ đến vòng eo nhỏ bé yếu ớt, lại muốn dùng sức vuốt ve bờ mông đẹp, còn có kẹp chặt một đôi chân trắng nõn thon dài, nếu chân cô kẹp lấy là thất lưng của người đàn ông, cảm giác kia thâm sâu tận xương tủy, làm người ta mong nhớ.....

Dừng lại! Hắn không thể nào tiếp tục nghĩ nữa.

Hắn cảm giác như dực vọng của mình chưa được thỏa mãn, hắn đối với bản thân mình cũng thấy chán ghét. Hắn xoay người, vội vã muốn rời khỏi phòng của cô.

“Uhm.....”

Trên giường người đẹp nhỏ khẽ kêu một tiếng, tiếng kêu nhẹ nhàng mềm mại thật dễ dàng đoạt tâm hồn người.

Tĩnh Phi Phàm rùng mình một cái quay đầu nhìn lại, cô vẫn đang chìm trong giấc ngủ.

“Ta muốn.....” Giọng nữ xinh đẹp nhẹ nhàng nỉ non làm cho hắn không khỏi nghi ngờ.

Cô có phải hay không là đang nằm mơ? Cô mơ thấy cái gì?

Là mộng xuân sao? Như vậy, trong giấc mơ của cô nhân vật nam chính là ai?

Tĩnh Phi Phàm phát hiện đột nhiên sự tức giận của mình tăng lên cao, hắn rất để ý rốt cuộc là cô nằm mơ thấy cái gì?

“Muốn.....Uhm.....Ồ.....”

Lắng nghe tiếng khóc làm say lòng người của cô, sắc mặt hắn càng lúc càng khó coi.

Tĩnh Phi Phàm không tự chủ được bước chân hướng phía cô đi tới, hắn đứng ở bên giường nhìn cô cau mày khổ sở, vẻ mặt như muốn khóc, lông mày so với cô còn nhíu chặt hơn, gần như có thể giết chết một con ruồi hay con muỗi.

“Muốn.....”

Hai tay của cô đột nhiên giơ lên, ở giữa không trung lơ lửng, chạm được tay Tĩnh Phi Phàm thì vội bắt lấy nhất quyết không thả, trong miệng lẩm bẩm.

“Muốn ôm.....ôm.....ôm ta.....”

Tĩnh Phi Phàm mặt không biến sắc, cả người cũng không có bất kỳ cử động nào.

Hai tay Thương Ly Yên ở trên người hắn sờ lung tung, cuối cùng ôm eo của hắn, thỏa mãn kêu nhẹ một tiếng “Mẹ.....”

Lúc này lông mày Tĩnh Phi Phàm mới chận rãi buông ra.

Hóa ra là nhớ người thân. Hắn còn tưởng cô cùng với người yêu ở trong giấc mơ làm mộng xuân.

“Mẹ.....Con muốn ôm.....”

Âm thanh làm nũng dịu dàng từ trong cái miệng của cô thoát ra, cô giống như một đứa trẻ chưa trưởng thành phụ thuộc vào nhiệt độ cơ thể của người trước mặt.

Tĩnh Phi Phàm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô, hai má trắng noãn vì hơi nóng mà hồng lên giống như hai đóa Mân Côi.

Hắn giống như mê muội ngồi ở mép giường nhìn chăm chăm cô, bởi vì hai tay cô ôm chặt lấy eo hắn.

Tay của cô lục lọi ở trên người của hắn làm cho hắn chấn động.

Không được! Thân thể hắn lại có phản ứng! Tĩnh Phi Phàm kiềm chế nhanh chóng đứng dậy, buông cô ra.

“Ồ.....Không cần đi.....Mẹ.....Không cần bỏ con lại, con không muốn cô đơn một mình.....Ồ ô.....”

Thương Ly Yên lập tức sợ hãi khóc la lên, lông mày dày đặc bao lấy một đôi mắt sáng, hắn thấy từ trong mắt của cô chảy ra nước mắt thấm vào lông mi của cô, làm cho cô càng lộ vẻ điềm đam đáng yêu.

Cô cảm thấy không an toàn nghiêm trọng.

Cô vô cùng nhớ người thân của cô.

Tĩnh Phi Phàm âm thầm trách mình quá lơ là. Dù nói thế nào, cô còn chưa trưởng thành, vẫn chỉ là một đứa trẻ nhỏ, hấn không nên để cô một mình làm cho cô đau đến rơi nước mắt.

Hấn không thể chịu được những giọt nước mắt của cô, đưa tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt dính trên lông mi.

Cô thuận tay ôm hấn, ôm thật chặt thật chặt, tựa hồ như vừa buông tay hấn sẽ rời đi.

Hấn biết rõ cô coi hấn là mẹ nên muốn ôm, trái tim của hấn vẫn không tránh khỏi đập rất nhanh.

Thương Ly Yên cảm nhận tình cảm ấm áp, cứ như vậy nụ cười thỏa mãn hiện lên trên môi, trực tiếp chạm đến trái tim không hề phòng bị của hấn, làm cho hấn rung động liên tiếp.

Hấn im lặng nằm im không có bất kỳ động tác nào, nghe thấy hơi thở thơm ngát tỏa ra từ trên người cô, không tránh khỏi bị phân tâm. Hấn cố gắng lấy lại bình tĩnh, không thể tin được mình ngay cả đối với một cô bé cũng ham muốn.

Lý trí nói cho hấn biết, hấn không thể đụng tới cô gái này.

Mặc dù hấn đối với chuyện tình dục nhu cầu rất cao, không có nghĩa hấn là một người tùy tiện, hấn thích dạo chơi, những phụ nữ lên giường với hấn đều phải cam kết trước, sau khi quan hệ thì giải tán, ai đi đường nấy.

Cô không giống như vậy.

Nếu đụng vào cô sẽ phải chịu trách nhiệm cả đời. Hiện tại hấn còn chưa muốn kết hôn.

Bọn họ kém nhau sáu tuổi, đối với cô hấn không có mặt nào tốt, hiển nhiên là không thích hành vi vui chơi giữa một rừng hoa của hấn, trước mắt hấn cũng không muốn giải thích với cô cái gì, càng không muốn vì cô mà thay đổi.

Hơi thở ổn định của cô truyền tới hấn là ngủ say rồi. Tĩnh Phi Phàm muốn rời khỏi người của cô. Dù sao trời cũng đã tối, hấn cũng nên trở về phòng tắm rửa chuẩn bị nghỉ ngơi.

Thương Ly Yên lại giống như một con bạch tuộc dính chặt lấy người của hấn, đôi chân trắng nõn ngọc ngà kẹp chặt trên đùi hấn không thả.

Cô kẹp chặt như vậy, hấn làm sao có thể rời đi.

Tĩnh Phi Phàm nửa người dưới rất nhạy cảm, bị cô kẹp như vậy cùng với ôm dây dưa, làm sao hấn có thể không có phản ứng, trừ phi hấn bất lực.

Nếu như cô là những người phụ nữ khác hấn không cần phải kìm nén hành hạ mình như vậy.

Từ trước đến nay không có người phụ nữ nào dễ dàng khơi dậy ham muốn của hấn như cô, mà cô còn có thể ngủ ngon như vậy, hấn thật sự muốn kêu cô dậy trách mắng cô một trận.

Chân của cô như thế nào lại kẹp chặt hấn như vậy?

Hấn tự nhận tự chủ ủa mình cũng không tệ, thế nhưng lúc này hấn lại sắp không khống chế được.....

Hấn không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, hấn cố gắng hít thở thật sâu.

Trời! Cô là đang thử hấn sao? Hay là cô cố ý làm cho hấn không thể chịu nổi.

Cơ thể của cô cứ như vậy uốn éo trên người hấn, hấn ra sức ổn định tinh thần trước trạng thái khêu gợi kia lại phát hiện ra mình bất lực.

Hấn cảm nhận được nhũ hoa nhỏ mềm mại của cô đang khẽ chạm vào lồng ngực rắn chắc của hấn, trái tim của hấn không khỏi đập loạn.

Cô rõ ràng là đã ngủ say, lại có thể đùa với lửa như vậy.....Cơ thể của hấn sắp bị đốt cháy rồi.

Không thể cứ như vậy chịu chết.

Hấn hít sâu một hơi, mím môi, nhẹ nhàng đem chân cô bỏ xuống.

Một giây kế tiếp, chân của cô lại dính vào người hắn hơn nữa đem hắn kẹp lại.

Hắn lại một lần nữa đem chân cô bỏ xuống, đổi lại đôi tay cô ôm chặt hắn không chịu thả.

Cứ một hướng như vậy, trán của hắn đổ mồ hôi, sau lưng cũng ướt đẫm mồ hôi rồi.

Cô còn ngủ rất say, cười thật ngọt ngào, tay cùng chân cứ như vậy tiếp xúc với cơ thể hắn, mà áo ngủ rộng thùng thình của cô bởi vì lôi kéo mà đã lệch sang một bên, làm cho hắn thấy cảnh xuân như ẩn như hiện bên trong.

Đầu óc của hắn chấn động, toàn thân huyết mạch sôi trào, hạ thân đột nhiên nhanh chóng trương lên, sưng cứng, bất kể lúc nào cũng có thể tấn công.

Tĩnh Phi Phàm nhìn đôi môi anh đào đỏ thắm thơm ngát khe hở mở ra của cô, biết rõ là cô đang hô hấp lại làm cho hắn cảm thấy động tác này giống như mời mọc hắn nhắm nháp hương vị ngọt ngào của cô.

Hắn biết hắn không nên hôn cô.

Nhưng tâm của hắn lại không nghe theo lý trí, hắn vẫn nhìn cô, đầu càng lúc càng thấp.....

Hắn hôn lên môi của cô, vừa chạm tới tựa như ong lấy được mật hoa liền không muốn bỏ đi.

Trong lúc ngủ mơ Thương Ly Yên cảm thấy như có cái gì đó chạm vào cô, làm cô hô hấp không được, cô muốn thoát ra lại bị một lực mạnh mẽ giữ chặt làm cho cô không thể động đậy.

Xoay mình, cô tỉnh táo mở mắt ra, nhìn lên bóng đen to lớn ở trước mặt, trong nháy mắt có chút hỗn độn.

Có cái gì đó ướt ướt dính vào.....giống như đầu lưỡi.....mút hôn đôi môi cô.....môi của cô.....

“A.....” Cô la to nhưng thanh âm bị hắn ngăn lại.

Cô hoảng sợ nhìn lên khuôn mặt to lớn của người đàn ông trước mặt, lòng lo lắng đề phòng, hốt hoảng luống cuống, không ngừng giãy giụa.

Tĩnh Phi Phàm vẫn chưa thỏa mãn buông cô ra, cô nhanh chóng cách xa hắn, hơn nữa mặt đề phòng nhìn chằm chằm hắn.

Hắn làm sao có thể đi vào?

Hắn vào khi nào, tại sao cô hoàn toàn không phát hiện.

Hắn mới vừa rồi là đang hôn cô sao? Hắn lại có thể nhân cơ hội này lên hôn cô.

Trong đầu của cô có một đống dấu chấm hỏi lớn, lại không có được đáp án chính xác.

Cô ảo não mình ngủ quá say, thậm chí hắn đi vào cũng không biết.

Không phải là hắn muốn lấy đi trinh tiết của cô chứ? Nếu cô ngủ giống như heo, không phải trinh tiết của cô tràn ngập nguy hiểm sao?

“Tôi mang quà sinh nhật tới tặng cho cô, mặc dù chậm chút nhưng chúc cô sinh nhật vui vẻ” Tĩnh Phi Phàm trong mắt ham muốn chưa hoàn toàn rút đi, ngay cả giọng nói của hắn cũng khàn khàn, hấp dẫn lại mê người.

“Tôi không cần!” Thương Ly Yên thẳng thắn từ chối.

“Quà đã đưa tôi cũng không muốn lấy lại. Cô tự mình giải quyết.” Hắn hờ hững nói.

“Chú vừa rồi không nên đối với tôi như vậy, chú không nên hôn tôi, nụ hôn đầu của tôi bị chú hủy hoại rồi!” Cô tức giận nói, ánh mắt vừa thẹn vừa tức, cái miệng nhỏ nhắn mím chặt.

Vừa nghe đến là nụ hôn đầu của cô, trong lòng hắn có chút thích thú, nhưng nghe giọng điệu không thân thiện của cô, đối với nụ hôn này canh cánh trong lòng, hắn lại nhịn không được liên tưởng, cô có hay không muốn đem nụ hôn này đưa cho người đàn ông khác?

“Là cô quyến rũ tôi.” Hắn đáy mắt mang theo ý vị sâu xa nói.

“Không thể nào!” Cô theo trực giác phản ứng, trong khi nói chuyện cơ thể khẽ run, thanh mã cũng rất thanh thúy khẳng định.

“Cô ôm lấy tôi, không để cho tôi rời đi, miệng nói muốn tôi ôm cô.”

Gương mặt của cô nóng lên như lửa, hai tay áp vào má, bối rối và xấu hổ.

Cô mới vừa rồi quả thật có ôm đồ.....

Cô cho là cái chăn.....Cô luôn thích đè lên chăn ngủ.....Cô không biết là hân.....

Cảm giác ấm áp an toàn khi ngủ kia lại là hân.

“Không chỉ có đôi tay cô ôm tôi, chân cũng đem kẹp chặt lại không chịu thả, cô nói, tôi làm thế nào rời đi?” Hai mắt hân mang theo lửa tà nịnh, giọng nói hấp dẫn tràn đầy hứng thú khẽ hỏi.

Thương Ly Yên toàn thân nóng lên, gương mặt hồng lên giống như trái táo đỏ, căn bản là không thể phản bác.

Tĩnh Phi Phàm nhìn cô, đôi mắt tà ma khiến cô lạnh sống lưng.

Tròng mắt kia.....Thật quái dị.....

Toàn thân cô giống như có dòng điện chạy qua, rung động không ngừng.

Cô cũng không biết, Tĩnh Phi Phàm dùng đôi mắt của người đàn ông đối với người phụ nữ để nhìn cô.

Mặc dù cô mới tròn mười tám tuổi, nhưng cơ thể của cô đã trưởng thành khiến cho người ta thêm thuồng rồ, mời vừa rồi, khi hân chạm vào cơ thể mềm mại của cô liền phát hiện ra rồi. Cho tới nay, hân vẫn bị tuổi của cô lừa gạt, bị thói quen ăn mặc nhẹ nhàng, rộng thùng thình lừa gạt. Thật ra thì, cô đã phát triển khiến thánh nhân cũng muốn làm phạm nhân rồi.

“Chú.....Chú đi ra ngoài!” Thương Ly Yên sợ hãi dùng hai cánh tay ôm thật chặt bản thân.

Ánh mắt của cô giống như đem hân biến thành tội phạm cường bạo tàn ác.....

Dù Tĩnh Phi Phàm có ham muốn mạnh như thế nào cũng ngay lập tức biến mất không một dấu vết.

“Về sau, trước khi ngủ nhớ khóa cửa.” Hân nặng nề nói.

“Chú về sau không bao giờ lấy chìa khóa dự phòng để mở cửa của tôi, nếu không tôi có khóa cửa cũng có ích được gì?” Cô nói lên những bất bình trong lòng.

“Tôi có thể đưa chìa khóa dự phòng kia cho cô.”

“Vậy thì đưa cho tôi.”

“Để ở trong phòng tôi, cô muốn cùng tôi đi lấy sao?”

“Không.....Ngày mai chú để trên bàn cho tôi.”

“Chờ tôi một chút, tôi lập tức đưa cho cô, để tránh tôi quên, cô sẽ cho rằng tôi đang lừa cô.” Tĩnh Phi Phàm nói xong xoay người đi ra khỏi phòng của cô.

Cô ngồi trên giường chờ, đôi mắt nhìn chăm chăm vào cánh cửa.

Một lát sau hân quả thật giữ chữ tín đem chìa khóa dự phòng đưa cho cô. “Đi ngủ sớm một chút.” Hân giúp cô khóa trái cửa, đóng cửa lại, sau đó rời đi.

Thương Ly Yên nắm chặt chìa khóa dự phòng, tự nói với mình, cô muốn giấu kỹ, phòng của cô không thể để hân tùy tiện đi vào.

Hân thiếu chút nữa liền xâm phạm cô.....

Mặc dù nụ hôn này cảm giác cũng không tệ lắm nhưng.....Hân chính là không nên hôn cô.

Cái miệng của hân không biết hôn qua bao nhiêu người phụ nữ, không biết có sạch sẽ hay không.....

Nghĩ tới đây, sắc mặt cô đại biến, lập tức từ trên giường nhảy xuống chạy vào phòng tắm bắt đầu đánh răng.

Cô muốn đem vi khuẩn trong miệng đánh sạch sẽ.....

Nụ hôn của một kẻ hào hoa, cô tuyệt đối không thích.

4. Chương 4

Thương Ly Yên mỗi ngày đi học đều đem chìa khóa dự phòng theo bên người, hơn nữa chỉ cần ra khỏi cửa hay vào phòng nhất định sẽ khóa chặt cửa phòng.

Cô sẽ không để cho hắn có cơ hội.

Về phần quà sinh nhật hắn đưa, cô nhìn cũng không nhìn liền trực tiếp quăng vào thùng rác, nhưng hôm sau tan học trở về, tầm mắt của cô rơi vào hộp quà xinh đẹp trong thùng rác kia. Nói thật, thấy thùng rác lại liếc mắt thấy hộp quà màu hồng cũng hơi tò mò.

Cuối cùng Thương Ly Yên nhặt lên, vừa mở ra nhìn, là một cái vòng tay, phía trên tỏa sáng lấp lánh thủy tinh Swarovski làm cho cô lập tức yêu thích không dứt.

Nhưng mà, vật này là hắn tặng! Cô cũng không muốn nhận đồ hắn tặng.

Nhưng mà, vật này xem ra giá trị rất lớn, vòng tay bằng vàng làm rất đẹp làm cho cô yêu thích không muốn buông tay, không vứt bỏ được.

Cuối cùng cô đem để vào trong hộp, quyết định lấy.

Không cần đeo trên tay cho hắn thấy, để làm kỷ niệm là tốt rồi, dù thế nào đi nữa cũng không biết hắn có để ý hay không, nếu hắn không thấy sẽ cho rằng vứt bỏ. Cô tự nói với mình như vậy.

Tĩnh Phi Phàm không còn đối với những người phụ nữ tự tìm tới ai cũng không từ chối nữa rồi, vị giác của hắn đã thay đổi, cảm giác cũng thay đổi, cũng sẽ không khơi mào để phụ nữ chú ý.

Nếu không phải không muốn đụng tới Thương Ly Yên, hắn cũng sẽ không tìm những người phụ nữ giống như cô để lên giường.

Hắn cứ theo lẽ thường trêu hoa ghẹo nguyệt, trái ôm phải ấp, mà những người phụ nữ mà hắn tìm đến đều muốn dính lấy hắn không buông.

Nhưng hắn vẫn không thay đổi nguyên tắc ban đầu, không để cho bất kỳ người phụ nữ nào qua đêm trên giường của hắn.

“Em không muốn đi.....Chúng ta lại làm một lần nữa.....Em có thể làm cho anh vui vẻ.....” Thanh âm giống như Thương Ly Yên của Ngã Mễ tiếp tục dây dưa trên giường không chịu đi, dùng đầu ngón chân nhẹ nhàng gãi trên đùi hắn, trêu chọc hắn. Ngã Mễ là có dã tâm. Tin tức Tĩnh Phi Phàm không để cho phụ nữ qua đêm trên giường cô ta đã sớm biết, mà nếu có phụ nữ có thể ở lại qua đêm trên giường hắn tuyệt đối là tin tức lớn.

Ngã Mễ lấy hết sở trường hết sức quyến rũ hắn muốn đem hắn vây ở trên giường cả đêm, bởi vì, cô muốn leo lên hắn, chim sẽ biến phượng hoàng, muốn thoát khỏi hình ảnh gái điếm, thay da đổi thịt biến thành quý bà, trở thành vợ của giám đốc kinh doanh.

“Phàm.....” Đôi tay cô ta di chuyển lên xuống nam căn to dài của hắn “Em sẽ làm cho anh thật vui vẻ.....” Cô ta mở lớn miệng, ngậm vào đỉnh đầu to lớn của nam căn, dùng đầu lưỡi liếm láp, hai tay nhẹ nhàng cầm ở dưới, ngón tay nhẹ nhàng ma sát hai túi tròn nhỏ mềm dưới nam căn.

Tĩnh Phi Phàm nhắm hai mắt, hưởng thụ sự vuốt ve của cô ta.

Ngã Mễ chủ động trong tình dục quả thật có thể làm hắn thỏa mãn, dã tâm của cô ta hắn nắm giữ rất rõ ràng, nếu cô ta không làm cho hắn hứng thú trong tình dục, hắn sẽ phá hư ý tưởng buồn cười trong đầu cô ta làm cho cô ta hiểu được vọng tưởng của cô ta vĩnh viễn cũng không có khả năng đạt được.

“Phàm em đã ướt rồi.....” Giọng nói ngọt ngào giống như Thương Ly Yên của Ngả Mễ vang lên làm cho trong đầu Tinh Phi Phàm hiện lên hình bóng xinh đẹp của Thương Ly Yên.

Ánh mắt hắn vẫn như cũ không đổi, tài nịnh nói “Tự mình leo lên”

Ngả Mễ đã được cho phép vui vô cùng, một tay cầm nam căn to lớn của hắn, một tay mở ra hoa tâm đã ướt đầm xuân triều của chính mình, nhắm ngay tâm điểm không kịp chờ đợi ngồi lên.

Tinh Phi Phàm phân thân đã bị cô ta mút qua hơn nửa hành động của cô ta có chút thô lỗ làm cho chân mày hắn hơi nhíu nhíu một chút.

Đúng đưa vô số lần, Ngả Mễ đã bị nam căn của hắn tràn đầy bên trong, cô ta không thể khống chế được hành động. “Phàm.....Của anh thật to lớn.....Anh làm cho em rất thoải mái.....” Cô ta vận eo lắc hông, tự xoa nắn nhũ hoa của chính mình, ánh mắt xinh đẹp nhìn hắn, khát vọng được hắn vuốt ve.

Tinh Phi Phàm thờ ơ lạnh nhạt, đẩy mạnh vào nam căn chưa được thỏa mãn dục vọng nhưng đối với cô ta đột nhiên lại không có sức.

“Thôi!Em nên đi đi”

Ngả Mễ sững sốt một chút, thân thể hai người vẫn còn kết hợp với nhau, thế nhưng hắn lại có thể nói ra những từ như vậy làm cho cô ta cảm thấy kinh hoàng.

“Phàm, em còn chưa làm cho anh thoải mái, em.....”

Cô ta cố gắng đẩy ra đút vào nam căn của hắn nhưng không bao lâu hai tay hắn đã đặt ở trên eo cô ta, đem cô ta nhấc xuống làm cho cô ta rời khỏi thân thể của hắn.

Đột nhiên hạ thân trống rỗng làm cho cô ta thật khó chịu, hoa tâm của cô ta vẫn còn co rút mãnh liệt chứng minh dục vọng của cô ta tràn trề.

“Đi ra ngoài.” Ánh mắt của hắn mang theo sự quyền uy không thể coi thường.

Ngả Mễ nũng nịu “Không muốn.....Em không muốn đi.....Em không muốn.....”

Giọng nói của cô ta làm cho trái tim hắn mềm nhũn nhưng sau khi nhìn thấy gương mặt cô ta lại làm cho hắn khôi phục lại sự lạnh lùng không thể phản bác.

“Cô muốn tôi đem cô cả người ném ra ngoài sao?” Hắn nhìn cô ta, ánh mắt tả ác làm cho người khác sợ hãi.

Ngả Mễ giật mình, nhìn hắn tràn đầy sợ hãi “Em.....Em lập tức đi.....”

“Cút ra ngoài ngay lập tức.”

Sự nhẫn nại của hắn đã tới cực hạn. Hắn đứng lên không quan tâm toàn thân trần trụi cùng với nam căn thẳng đứng, mở cửa, đem cô ta cùng với quần áo ném ra ngoài. Cuối cùng nặng nề đóng cửa phòng lại.

Thương Ly Yên xấu hổ nhìn, không thể tin được nhìn người phụ nữ trần trụi trước mặt chặt vật tìm quần áo trên hành lang, cô thật sự thông cảm với cô ta.

Tối nay Tinh Phi Phàm mang về nhà một nữ nhân rất ồn ào, vẫn âm thanh rên rỉ hại cô không thể ngủ được. Hơn nữa âm thanh này rất giống cô càng làm cho cô tò mò, người phụ nữ này cuối cùng là loại phụ nữ nào.

Cô mang một cái ghế ra ngồi ở hành lang chờ xem kịch vui. Mặc dù nghe thấy những âm thanh dâm dăng từ trong phòng hắn truyền ra không dễ chịu nhưng thấy người phụ nữ này bị ném ra ngoài cũng đáng giá.

Hắn đối với phụ nữ rõ ràng chính là sau khi thỏa mãn nhu cầu thì ném bỏ, tại sao vẫn còn có nhiều phụ nữ muốn dính lấy hắn, cũng không có gì ngạc nhiên khi hắn kiêu ngạo đến như vậy, nói đi nói lại, đều là những người phụ nữ không có đầu óc này làm hư hắn.

Cô đối với hắn có ghét bỏ, chính là không thích hắn đem phụ nữ về nhà. Còn nữa, không quan tâm cô có nhà hay không đều tùy tiện trình diễn, cũng không quan tâm cô nhìn thấy sẽ nghĩ như thế nào.

“Cô là ai? Cô đang nhìn cái gì?” Ngả mẽ quần áo xốc xếch thấy cô ngồi trong góc khuất ngoài cửa phòng, kinh ngạc la to, đem một bụng tức giận trút lên cô.

Thương Ly Yên biết cô ta xấu hổ không muốn cùng cô ta so đo, dù sao kịch hay cũng xem xong rồi, cô cũng đã thấy được bộ dáng Ngả Mẽ, cô nhún nhún vai định đem cái ghế cầm trở về phòng.

Ngả Mẽ đi tới kéo tay của cô “Tại sao cô lại ở chỗ này? Cô cũng là phụ nữ của Phàm.”

“Tôi không phải phụ nữ của hần.” Thương Ly Yên tức giận nói.

Ngả Mẽ nhìn cô “Giọng nói của cô.....”

“Tôi biết, giọng nói của chúng ta rất giống nhau!” Cô trợn mắt.

“Cô ở đây?”

“Cô không nhìn thấy tôi đem ghế vào trong phòng sao, Tất nhiên tôi ở đây.”

Ngả Mẽ sững sốt năm giây, đột nhiên la to một tiếng “A.....”

Thương Ly Yên vội vàng che hai lỗ tai, màng nhĩ của cô sắp bị tiếng hét làm hư.

Tĩnh Phi Phàm ở trong phòng nghe thấy âm thanh, mặc quần ngủ liền đi ra “Cô còn chưa đi.”

“Cô ta.....Cô ta là ai? Phàm, tại sao cô ta lại ở đây?”

“Không liên quan đến chuyện của cô.” Tĩnh Phi Phàm chân mày rối rắm “Tôi cho cô một phút rời đi ngay lập tức, nếu không ngày mai cô tuyệt đối sẽ thân bại danh liệt!”

Ngả Mẽ vừa nghe, mặt trắng bệch, cô ta nhìn Tĩnh Phi Phàm lại nhìn Thương Ly Yên “Em hiểu rồi.....Anh đem em làm thể thân của cô ta.....Hai người”

“Câm mồm”

Tĩnh Phi Phàm lập tức cầm lấy cánh tay Ngả Mẽ, thô lỗ bóp chặt làm đau cô ta, không để ý đến cô ta giãy dụa kêu khóc, đem cô ta kéo thẳng xuống dưới đầu.

“Về sau đừng để cho tôi gặp được cô!” Tĩnh Phi Phàm sắc mặt xanh mét.

Ngả Mẽ nhìn hần lại quay đầu nhìn Thương Ly Yên đang đứng xem trước cửa phòng, cô ta cố ý nói to: “Em hiểu rồi, Anh thích cô ta, anh yêu một đứa trẻ miệng còn hôi sữa.”

“Câm mồm!”

Hần hét lớn một tiếng, không thương tiếc đẩy cô ta ra cửa chính làm cho cô ta ngã lăn ra rồi đem cửa đóng lại, thay đổi mật mã bảo vệ làm cho cô ta không vào được nữa.

Tĩnh Phi Phàm đi vào phòng khách, sau khi lên lầu hai Thương Ly Yên vẫn còn nhìn hần.

“Còn đứng nhìn? Đi ngủ!” Hần lạnh giọng ra lệnh.

Ánh mắt cô nhìn hần làm cho hần toàn thân không được tự nhiên, không thể thích ứng, giống như trách cứ hần quá vô tình.

Thương Ly Yên trong lòng đầy nghi vấn nhưng nhìn trông mắt hần giống như muốn ăn thịt người ta làm cô không dám hỏi.

Cô ngoan ngoãn đóng cửa phòng lại cũng giống như đóng lại những đáp án chưa biết.

Thương Ly Yên bắt đầu âm thầm quan sát, cô phát hiện những người phụ nữ Tĩnh Phi Phàm đem về đều có bóng dáng giống như cô—không! Cô nói sai rồi, phải nói là có bóng dáng giống như mẹ cô.

Từ khi Ngả Mẽ trước khi bị đuổi ra khỏi nhà nói to Tĩnh Phi Phàm thích cô thì cô lập tức hiểu, không phải Tĩnh Phi Phàm thích cô, người hần thích phải là người mẹ đã qua đời của cô.

Tình cảm của Tĩnh Phi Phàm đối với mẹ cô thấm thiết sâu nặng như vậy, si tình khó quên, làm cho trong lòng cô rất phức tạp.

Cô thật hối hận khi cùng hai bạn tốt thực hiện kế hoạch tranh tài dụ dỗ đàn ông, mặc dù ngay lúc đó cô rất tự tin nhưng theo như cô quan sát trong suốt kỳ nghỉ hè, cô phát hiện mình quá tự tin rồi.

Bên cạnh Tỉnh Phi Phàm lúc nào cũng có người đẹp vây quanh, muốn dạng phụ nữ nào đều có, hơn nữa đi cùng hẳn nhìn hết sức xứng đôi, nam thanh nữ tú làm cô cảm thấy có chút tự ti.

Muốn dụ dỗ hẳn.....thật là khó!

Hơn nữa dụ dỗ được rồi bỏ rơi lại càng khó hơn!

Những người phụ nữ của Tỉnh Phi Phàm rất đẹp, không giống như cô, những người con trai muốn kết thân với cô đều rất xấu, không cách nào tiếp nhận, đương nhiên là không sánh bằng hẳn.

Những người phụ nữ bên cạnh Tỉnh Phi Phàm cũng đều rất thành thực, cơ thể nóng bỏng, hơn nữa tuổi cùng với vẻ bề ngoài tương đương nhau làm cho cô có chút áp lực.

Cô không muốn là người dụ dỗ được cuối cùng trong cuộc tranh tài với hai người bạn thân, cho nên, cô bắt đầu ăn mặc nghiêm túc, mà giữa tháng tám trời cực nóng, cô không ngốc đến nỗi đi ra ngoài để ỉnh bị cảm nắng, cô lựa chọn mua đồ qua mạng, một bên ngồi trước điều hòa, một bên ngồi xem các ưu khuyết điểm của hàng hóa trên mạng, cô cũng sẽ chú ý hỏi và trả lời với người bán hàng thông qua những đánh giá của người tiêu dùng trên mạng, sau khi tham khảo tất cả.....Cô lựa chọn hàng hóa muốn mua rồi chọn gửi hàng thông qua cửa hàng tiện lợi hay đưa hàng đến nhà rồi mới trả tiền, dù sao mua hàng trên mạng rủi ro rất lớn, giống như gửi tiền thanh toán xong không lấy được hàng hóa, thật sự là phải cẩn thận.

Ngày hè chói chang, Thương Ly Yên cả ngày cầm bút ký tên, hàng hóa lần đầu tiên mua so với cuộc nói chuyện với người bán hàng sau khi được chuyển đến thật sự rất xấu, lần thứ hai cô bắt đầu điên cuồng mua sắm, nào là đồ trang điểm, phụ kiện tóc, dây chuyền dài, áo khoác dài, thắt lưng, nội y, giày cao gót hở mũi của phụ nữ, tất cả mọi thứ từ đầu đến chân.

Sản phẩm mới vừa được đưa đến, cô liền dùng thử ngay lập tức, cảm thấy không thích hợp lập tức liên lạc với người bán đổi hàng hoặc là trả lại, thật may là lúc trước cô đã thỏa thuận với người bán hàng trước rằng hài lòng mới trả tiền, sau khi thu hoạch được rất nhiều thứ làm cho cô cảm thấy rất vui.

Chưa từng trang điểm qua, cô liền lên mạng mua sách tham khảo về tập luyện, cuối cùng, cô lựa chọn cách trang điểm trang nhã lịch sự.

Bởi vì, sau khi xóa sạch trang điểm, nhìn mình trong gương, cô cảm thấy trang điểm thành cái dạng xinh đẹp kia khuôn mặt giống như đang “hành nghề đặc biệt” (nghề đặc biệt không cần nói ra chắc mọi người cũng hiểu), ngay cả chính cô cũng chán ghét, tại sao Tỉnh Phi Phàm có thể thích được?

Chưa bao giờ đi qua giày cao gót, lần đầu tiên cô đi liền ngã lăn ra, cô thề cô phải học đi được giày cao gót.

Trải qua gần một tuần tập luyện, mặc dù gót chân bị trầy da, ít nhất những khổ cực của cô cũng đã được đền đáp.

Vào một ngày, bầu trời vẫn đang xám xịt, tờ mờ sáng cô đã rời giường thay quần áo, trang điểm.

Trước khi Tỉnh Phi Phàm đi làm, cô từ trong phòng đi ra, cố ý rạng ngồi đến trước mặt hẳn làm cho hẳn kinh ngạc.

Tỉnh Phi Phàm kinh ngạc sao?

Đúng vậy, hẳn kinh ngạc!

Thương Ly Yên vẽ mặt tinh xảo, đồ trang sức trang nhã viền mắt màu xanh càng thêm sáng ngời, đôi lông mi càng ngày càng dài được đánh mascara hơi vênh lên, cô chớp chớp mí mắt càng thêm vẻ thùy mị, càng làm nổi bật lên vẻ xinh đẹp và quyến rũ của cô.

Cô mặc trên người một chiếc váy lụa cổ chữ V màu xanh đậm, càng làm nổi lên làn da trắng nõn như tuyết như ngọc của cô.

Chiếc váy được sử dụng vật liệu co giãn làm cho cô cảm thấy mềm mại và thoải mái khi mặc, chiếc cổ cắt hình chữ V hấp dẫn, thể hiện một bộ ngực tròn mềm mại và đầy đặn cùng với chiếc eo được cắt xén hoàn

hảo làm lộ ra thân hình quyến rũ, cả người cô toát lên sự quyến rũ của một người phụ nữ, với động thái của cô, bông hoa bằng lụa màu trắng được điểm xuyết tại chân váy giống như đang đong đưa một cách chân thật, làm cho cô toàn thân đầy quyến rũ mà duyên dáng.

Chỉ tiếc, cổ áo của cô quá thấp, lại cố ý lắc lư đi tới trước người hấn, mang trên mặt nụ cười giống như hướng về phía hấn tuyên chiến.

Cô cũng không biết rằng cô sắp bị lộ hết ra!

Tầm mắt của hấn vừa đúng lúc có thể nhìn vào trong cổ áo của cô thấy hai bầu ngực no tròn tràn đầy sinh động, thông qua chiếc váy mềm có thể hiện rõ một khuôn ngực đầy đặn với chiếc eo cao càng làm cho cô trông quyến rũ và hấp dẫn hơn.

Nhìn sơ lược qua vóc dáng của cô, nếu nói cô là một cô bé miệng còn hơi sữa, vậy thì quá khiêm nhường rồi.

Cô phát triển thật nhanh làm cho ham muốn của hấn rục rịch góc đầu dậy.

Hấn cảm giác bất kỳ người phụ nữ nào ngủ cùng với hấn so với cô còn thua kém xa.

Cô có sự tinh tế và quyến rũ của một người phụ nữ cũng có sự thanh khiết của một cô gái nhỏ, mà hai cái này kết hợp lại tạo thành một lực hấp dẫn chết người.

“Ăn mặc như vậy không thích hợp với cô” Tĩnh Phi Phàm giọng khàn khàn nói.

Thương Ly Yên nghe xong trong lòng đầy căm phẫn, cô cố ý vẩy vẩy một sợi tóc như sợi tơ màu đen, mùi hương thơm ngát của mái tóc pha trộn với mùi dầu gội đầu ngay lập tức tỏa ra trong không khí.

Cô cố ý ở trước mặt hấn ông ọ làm dáng “Tôi cảm thấy tôi mặc như vậy không có gì không ổn.”

Tĩnh Phi Phàm nhanh như chớp nắm lấy cánh tay trắng như tuyết của cô “Tôi không cho phép.” Ánh mắt của hấn giận dữ đang nhìn trừng trừng vào cô.

Thương Ly Yên trong mắt thoáng qua một tia sợ hãi, cô muốn né ra, theo bản năng lui về sau một bước.

Hấn dùng lực ôm cô vào trong ngực không thả.

“Chú.....Nhanh buông tôi ra!”

“Cô là giả không hiểu hay là thật sự không hiểu? Hiện tại an ninh không tốt, cô lại ăn mặc như vậy rõ ràng chính là làm cho người ta phạm tội.”

“Đó là đàn ông sức chịu đựng kém, tại sao toàn bộ có thể là do phụ nữ?” Cô không phục, không khỏi mở miệng phản bác.

“Lập tức đi thay đồ cho tôi, nếu không, tôi không cho phép cô ra khỏi cửa!” Tĩnh Phi Phàm nghiêm giọng nói.

“Tôi không đổi!” Thương Ly Yên quay qua quay lại trong ngực hấn, chính là không muốn nghe theo hấn “Tôi không phải là phạm nhân của chú, chú cũng không phải là chủ nhân của tôi, tôi không cần chú quan tâm nhiều như vậy!”

“Chị Trầm Trầm đem cô giao cho tôi, đối với tôi mà nói, Cô chính là trách nhiệm của tôi!”

“Chỉ là trách nhiệm sao?” Cô yếu ớt nhìn hấn một cái, nói nhỏ.

Hấn nghe được bởi vì đau lòng đột nhiên sững sốt.

“Tôi căn bản cũng không phải là giao trái tim cho chú, cũng không cần chú phải có trách nhiệm đối với tôi.” Cô lạnh lùng cười một tiếng “Hiện tại tôi mặc như thế này chú phải trông chừng tôi, vậy nếu tôi ăn mặc mát mẻ hơn một chút sau đó kéo bạn học cùng đi ra ngoài dạo phố, không phải là chú sẽ giận dữ sao?”

Tĩnh Phi Phàm đáy mắt thoáng qua tức giận, chỉ cần tưởng tượng cô ăn mặc mát mẻ hơn một chút, hơn nữa còn cùng đàn ông khác đi ra ngoài, mặc dù, cô không chỉ mặt gọi tên là đàn ông nhưng hấn liền nhận định là người khác phái, nghĩ tới đây, hấn liền không thoải mái.

Hấn nắm chặt cổ tay cô, bất kể là có thể làm đau cô hay không.

“Tôi là người giám hộ của cô, không có sự cho phép của tôi, tôi thậm chí có thể trừ bỏ cho cô đi học ngoài ra không cho phép ra khỏi cửa.”

“Chú cố ý làm cho tôi chết đói sao?” Cô nhìn chăm chăm hấn.

“Cô sẽ không chết đói! Tôi sẽ bỏ thức ăn vào trong tủ lạnh cho cô, tùy cô ăn uống.....nếu cô còn sợ thiếu, tôi cũng có thể vì cô chuẩn bị ngày cơm ba bữa cộng điểm tâm thêm bữa đêm.”

“Không muốn! Tôi không muốn, tất cả tôi đều không muốn!” Cô bỏ qua sự đau đớn trên cổ tay, cố ý tức chết hấn “Tôi muốn cùng bạn học thân yêu ra ngoài chơi!”

Tĩnh Phi Phàm cố gắng không chế tâm tình, sợ mình dùng sức một chút sẽ bóp nát cô.

Hấn tăng lực bóp mạnh cô, làm cho da của cô trở nên đỏ cô cũng không nói gì, còn cố ý muốn chọc giận hấn, hấn nên khen ngợi dũng khí của cô hay sao? Hay là nên nói cô cạy mạnh hành động ngốc đến đáng thương?

“Buông tôi ra.....Nhanh buông tôi ra, tôi còn muốn ra ngoài, tôi không thể tới trễ, có người còn chờ tôi.” Rõ ràng là cô không có hẹn ai, cô cũng nói như có thật.

Cô cố gắng giả dụ, muốn dùng lực đẩy hấn ra xa một chút, lại không thể như ý muốn.

Tĩnh Phi Phàm nhìn cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi của cô lúc mở lúc đóng nói ra những lời hấn không thích nghe, trong lòng có một suy nghĩ, hấn không cần phải nghe cô nói nữa.

Hấn làm cái gì?

Khi hấn nhanh chóng cúi đầu xuống, môi của cô bị hấn ngăn chặn, cô mới phát hiện ra hấn cứ như vậy hôn cô.

Hấn đang xâm phạm cô.

Cô cự tuyệt tiếp nhận, nhưng lại bị hấn kiềm chặt cổ tay cùng eo nhỏ nhắn, căn bản không có chỗ để trốn.

Vừa đứng lên môi cô, biết rõ ràng là sai, thế nhưng hấn lại không muốn quay đầu lại.....

Môi của cô vừa thơm vừa ngọt ngào làm cho hấn vẫn chưa thỏa mãn chỉ muốn trầm luân đi xuống.

Tĩnh Phi Phàm bá đạo mút chặt môi cô sau đó dùng đầu lưỡi của hấn ở trên môi cô bắt đầu chuyển động, hấn không ngừng tạo áp lực trên môi cô, muốn cô chủ động mở ra đôi môi đỏ mọng, Thương Ly Yên cũng không hợp tác, mím chặt môi.

Tay của hấn trượt xuống dưới nách của cô, cô theo bản năng rụt cơ thể lại, hấn càng gãi ngứa nhiều hơn, cô khổ sở mở đôi môi bé nhỏ, tiếng cười khẽ từ trong miệng bật ra.

Hấn không để mất thời cơ, đem lấy môi đỏ mọng của cô nhanh chóng giam lại, hướng trong miệng cô quần lấy, lại liên tiếp mút chặt cái lưỡi thơm của cô, không để cho cô có cơ hội chạy trốn, hấn dây dưa lưỡi của cô nhiều lần, cắn vào lưỡi hồng của cô, lấy môi của hấn nhẹ nhàng mút vào thả ra.

Cô thở hổn hển, mặt hồng tim đập, nếm đến tất cả hơi thở đàn ông của hấn.

Hấn lập tức mút lấy lưỡi của cô, lập tức dạo chơi khoang miệng cô, liếm môi cô, dịch ngọt trong miệng cô làm cho hấn yêu thích không dứt ra được, chất lỏng đầy hương vị ngọt ngào này làm cho hấn muốn mút mãi, hơi thở hấn rối loạn.

Thương Ly Yên hai gò má đã nhuộm đỏ, hơi thở dồn dập, muốn hô hấp nhưng vẫn bị nghẹt, cô cảm thấy mình từ từ mất đi khí lực, phảng phất giống như bị hấn hút đi hết.

Nụ hôn của hấn vừa điên cuồng vừa tà ma, cô không thể chống đỡ được, đôi mắt chìm trong một biển sương mù.....

5. Chương 5

Đầu lưỡi của hai người bọn họ triển miên không dứt, cứ như vậy một lần lại một lần trình diễn một màn hôn nhau nóng bỏng không ngừng.

Nụ hôn của hắn rất kịch liệt, hắn quấn chặt lấy cô, mút thật sâu, thỉnh thoảng liếm hàm răng cô, khoang miệng cô, nhiều nhất chính là dây dưa với cái lưỡi hồng của cô không nghỉ, làm tối loạn hơi thở cùng với suy nghĩ của cô, hơn thế nữa còn làm rối loạn lòng của cô.

Không.....

Hắn không thể hôn cô!

Tại sao cô có thể để cho hắn hôn cô?

Thương Ly Yên muốn trốn nhưng bất lực, chỉ một cử động nhẹ càng làm cho hắn siết chặt hơn, cơ thể của hai người kề sát vào nhau không hề có kẽ hở.

Mặc dù cách một lớp quần áo, nhưng hai nhũ hoa đầy đặn của cô áp sát vào lồng ngực của hắn, hắn có thể cảm nhận rõ ràng được sự mềm mại đó, dục vọng đè nén đã lâu của hắn nhất thời nổi dậy bùng bùng, đốt cháy lý trí của hắn.

Bàn tay to của hắn khẽ xoa một bên nhũ hoa, cảm giác giống như một tay không thể nào nắm hết làm cho tim hắn đập rộn lên, hắn vừa bóp lại vừa xoa, đầu lưỡi cũng không bỏ qua khoang miệng ngọt ngào của cô, không ngừng dây dưa triển miên cùng cô.

Cơ thể của Thương Ly Yên rất nhạy cảm, tay của hắn vuốt ve làm cho cô trở nên tê dại giống như có một dòng điện theo lòng bàn tay nóng bỏng của hắn truyền đến ngực sau đó xông vào từng lỗ chân lông xuyên vào da thịt của cô, trực tiếp theo máu truyền đến từng tế bào, từng dây thần kinh trên cơ thể của cô.

Hắn nhẹ nhàng ma sát nam căn to lớn vào bụng của cô, làm cho hoa tâm của cô khẽ run, đột nhiên, một chút tê dại từ bụng dưới truyền đến, làm cho cơ thể cô căng cứng không tự chủ được, cảm giác được quần lót hơi ẩm ướt.

Cô cảm thấy kinh hoàng, không biết tại sao lại có phản ứng sinh lý không bình thường như vậy, cô bắt đầu giãy dụa, muốn thoát ra khỏi cơ thể của hắn.

Tĩnh Phi Phàm giữ chặt lấy cô, ngón tay chui vào kẽ hở của áo ngực, tiếp xúc trực tiếp với nhũ hoa của cô.

Bàn tay của hắn nóng quá, thật là nóng!

Cô đột nhiên hốt hoảng, bàn tay thật nhanh chuyển qua trước ngực đặt trên tay của hắn ngăn không cho hắn tiếp tục tùy ý làm bậy.

Tĩnh Phi Phàm hướng về phía cô tà ma cười một tiếng, ánh mắt tràn đầy tà ác, vẻ mặt cảm giác càng thêm tà nịnh, làm cho cô tê dại hết da đầu.

“Tôi.....Tôi.....” Trong khoảng thời gian ngắn, cô giống như bị mèo cắn mất lưỡi, trong đầu một đồng hồ độn, không biết phải nói gì.

Tĩnh Phi Phàm không để cho cô có thời gian để suy nghĩ, hắn lần nữa mút chặt hương vị ngọt ngào trên đầu lưỡi cô, làm cho cô ném toàn bộ hơi thở đàn ông, không khỏi làm cho bên má ửng đỏ, toàn thân như bị lửa đốt.

Cơ thể mềm mại thơm mềm đến như vậy, hắn hoàn toàn không có biện pháp đè nén dục vọng ngập trời, cũng không muốn kháng cự mùi thơm từ trên người cô phát ra, còn có đường cong mỹ lệ, làn da trắng nõn làm cho nam căn của hắn rục rịch ngóc đầu dậy.

“Cô ăn mặc như vậy là muốn hấp dẫn tôi sao?” Tĩnh Phi Phàm giọng nói trầm thấp xen lẫn ngông cuồng kiêu ngạo, tròng mắt đen thoáng qua một chút sáng rõ khác thường.

Thương Ly Yên khẽ giật mình, không thể tin được tâm ý của cô lại bị hắn dễ dàng nhận ra, mà cô cũng không phải là đèn đã cạn dầu, cô cố tình khẩu thị tâm phi (trong lòng nghĩ một đằng lại nói một nẻo), ngẩng cằm lên, lắc đầu một cái “Không đúng, Tôi có thích một người, tôi chính là muốn hấp dẫn người đó.”

Tĩnh Phi Phàm nhíu mày một cái, giọng nói của hắn trở nên nhẹ hơn, đây là dấu hiệu của sự nổi giận.

“Cô coi tôi như đối tượng thí nghiệm?”

Thương Ly Yên lại muốn chọc giận hắn, khẽ mỉm cười “Đúng nha! Nếu không phải là người đàn ông đào hoa như chú thì còn có thể là ai.” Cô còn chưa nói hết lời hắn đã tức giận nắm nhũ hoa bên phải của cô.

Bị bóp đau, cô sợ hãi kêu “A....”

Cô làm như vậy có nghĩ sẽ làm người ta đau hay không? Tĩnh Phi Phàm nghiêng răng cắn lợi.

“Không cần! Buông tôi ra! Buông ra.....” Thương Ly Yên phát hiện ra mình sai lầm rồi, cô chỉ muốn hắn chú ý mà thôi, nhưng cô không hy vọng sự đối xử tàn khốc này của hắn.

“Tôi không buông!” Tĩnh Phi Phàm một tay bắt lấy hai cổ tay cô, dựa vào trọng lượng của cơ thể đẩy cô dựa sát lưng vào tường, tay còn lại đùa bỡn nhũ hoa nhỏ của cô.

“Không muốn.....Tôi không muốn.....” Thương Ly Yên không biết khi đàn ông tức giận lại đáng sợ như vậy, hiện tại cô đã thấy, cô sợ đến mức nước mắt tràn đầy quanh hốc mắt.

Tĩnh Phi Phàm buông bàn tay nắm giữ nhũ hoa của cô ra, thấy trên nhũ hoa của cô phơi bày ra rõ ràng vết tích đỏ hồng, là do hắn làm, hắn không khỏi tự trách động tác của mình quá thô bạo.

Thương Ly Yên sợ đến sắc mặt trắng bệch, cô run rẩy co lên bả vai, nước mắt lặng lẽ chảy xuống khuôn mặt xinh đẹp, giống như yên lặng lên án sự bạo hành của hắn.

Tĩnh Phi Phàm buông cô ra, lùi về sau hai bước.

Thương Ly Yên hai tay nắm váy, chạy nhanh lên lầu.

Tĩnh Phi Phàm nhìn theo bóng lưng cô, lại nhìn một chút xuống tay của mình.

Cảm xúc kia vẫn còn lưu lại trên bàn tay hắn.....

Nhũ hoa đầy đặn của cô sắp làm cho hắn một tay không thể nắm giữ.

Cô không phải một đứa trẻ nữa rồi, cô đã trưởng thành.

Tĩnh Phi Phàm than nhẹ một tiếng.

Cô ăn mặc xinh đẹp như vậy, hấp dẫn như vậy, lại là mặc cho người con trai mà cô thích.....

Trong lòng Tĩnh Phi Phàm giống như ăn phải một bình dấm chua, làm cho hắn cảm thấy vừa chua chát vừa khó chịu.

Hai tay của hắn nắm chặt lại, không khỏi ngửa mặt lên trời than lớn.

Lần này hắn không chỉ hôn cô, hắn còn sờ soạng cô.....

Thương Ly Yên nhìn cánh môi bị hôn sưng đỏ trong gương, nhũ hoa hiện đầy dấu tay, ngực kịch liệt đập phồng.

Cô chỉ muốn thử nghiệm, không nghĩ tới sẽ kích thích phản ứng của hắn lớn như vậy.

Nếu không phải cô nhanh thoát được, động tác hắn có thể tiếp tục hay không?

Càng nghĩ đến hậu quả phải gánh chịu thì càng sợ hơn, cô không nhịn được toàn thân phát run.

Cô còn muốn lừa hắn sao? Cô không khỏi tự hỏi.

Không.....Cô sợ! Nếu lại đùa với lửa một lần nữa, cô sợ không lừa được hắn, mà lại biến thành con mồi của hắn, bị hắn ăn sạch sành sanh.

Người đàn ông này.....Không phải người cô có thể chọc tới.

Cô muốn sớm thoát khỏi hấn, muốn mau sớm thoát đi khỏi cái phòng này.

Tùy tiện đi đến nơi nào cũng được, cô muốn rời khỏi hấn, cách thật xa.....

Thương Ly Yên đem giấy tờ quan trọng, sổ tiết kiệm, con dấu, ví tiền bỏ vào trong ba lô bằng da màu đen đeo ở sau lưng, hơn nữa thay ra bộ đồ hấp dẫn, đổi lại mặc áo sơ mi đơn giản cùng với quần ngắn màu trắng, thuận tiện cầm lấy mấy bộ quần áo đã được giặt sạch nhét vào ba lô.

Đeo ba lô xong, cô một tay giữ chặt ba lô, rón ra rón rén đi ra khỏi phòng, xác định xe của Tỉnh Phi Phàm không có ở nhà, cô thật nhanh đi ra cửa chính, chạy thật nhanh đi tìm Lam Huệ Tâm.

“Huệ Tâm, làm ơn ỉnh ở lại đi!” Thương Ly Yên cầu khẩn.

Lam Huệ Tâm có chút lo lắng “Nhưng mà.....Không biết hấn có đồng ý hay không?”

Dù sao thì phòng này là của hấn, không được sự cho phép của hấn mà cho người khác vào ở, nếu hấn biết được sẽ gào thét ầm ĩ, mà cô cũng không muốn làm vật hy sinh.

“Huệ Tâm chúng ta là bạn tốt mà phải không? Cầu xin bạn giúp mình một chút, ỉnh ở lại một buổi chiều, ngày mai mình sẽ đi tìm chỗ ở.”

Lam Huệ Tâm mềm lòng, cô lắc đầu, cầm tay Thương Ly Yên “Bạn không thể ở bên ngoài một mình được, người xấu quá nhiều.”

“Huệ Tâm, bạn đồng ý ỉnh ở lại, có đúng hay không?” Thương Ly Yên cũng sợ bị bạn tốt vứt bỏ, bởi vì trừ Huệ Tâm ra, Đường Ngữ Thi đã kết hôn làm cho cô cảm thấy không nên đi quấy rầy, nhưng lúc Lam Huệ Tâm từ chối giúp cô, cô cảm thấy mình thật sự không có nơi nào để đi rồi.

“Ly Yên, bạn.....Được rồi! Bạn cùng ở chung phòng với mình, hấn còn chưa về, chỉ cần hấn không phát hiện là được rồi.”

“Huệ Tâm, cảm ơn bạn, bạn là cứu tinh của mình.”

Lam Huệ Tâm đưa cô vào nhà, rất nhanh sau đó đóng cửa lại “Mình đưa bạn đến phòng của mình.”

Khi Lam Huệ Tâm đưa Thương Ly Yên vào trong căn phòng thật đơn sơ thì không thể tin được.

“Cái gì? Hấn cho bạn ở chỗ này? Những đồ dùng này đều rất cũ, còn cái giường gỗ.....Nói ít chữ cũng hai mươi năm rồi.” Thương Ly Yên vẻ mặt không dám tin.

“Ly Yên, mình biết bạn không thích.....”

Thương Ly Yên lập tức cắt đứt lời nói của cô “Huệ Tâm, không phải là mình không thích, mình chỉ là cảm thấy bạn quá đáng thương, phòng này bên ngoài nhìn thì cao sang, không nghĩ tới vẫn còn những đồ dùng cũ kỹ như vậy, thật là không phải đồ tốt, hấn cứ như vậy khi để bạn, chờ hấn trở về, mình giúp bạn tranh luận phải trái!” Thương Ly Yên cảm thấy tức giận.

“Không.....Không cần!” Lam Huệ Tâm lắc đầu “Mình chính là sợ bạn sẽ có thái độ như vậy, nên mới không muốn cho bạn nhìn thấy tình cảnh của mình.....”

Thương Ly Yên cầm hai tay cô “Huệ Tâm, bạn thật giống như cô bé lọ lem!”

“Cô bé lọ lem còn có bàn tiên và hoàng tử, còn mình thì sao? Mình cái gì cũng không có.”

“Bạn có mình! Còn có Ngữ Thi, ba người chúng ta là bạn tốt, chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau.”

Lam Huệ Tâm lắc đầu một cái, nhẹ nhàng nói “Chuyện này, bạn không giúp được mình.”

“Quyết định vậy đi, mình với bạn sẽ cùng nhau ở thật tốt.”

“Bạn không phải vì muốn chạy khỏi cái nhà kia mới trốn ra ngoài sao?”

“Đúng vậy!” Thương Ly Yên áy náy cười một tiếng, suy nghĩ một chút, vỗ tay nói: “Mình có đem theo tiền, chúng ta có thể ra ngoài thuê nhà ở cùng nhau, hai chúng ta cùng ở một chỗ, vừa có bạn, vừa có thể quan tâm chăm sóc lẫn nhau.”

“Ly Yên, mình không thể dùng tiền của bạn!” Lam Huệ Tâm dù rất khó khăn, nhưng cô cũng có lòng tự trọng của mình.

“Mình không muốn tính toán tiền bạc với bạn bè, bởi vì mình quý trọng một người bạn như bạn, mình không muốn vì vấn đề tiền bạc mà làm cho tình bạn của chúng ta trở nên xấu đi.”

“Mình sẽ không so đo tính toán về số tiền này, dù sao ba mẹ trước khi mất cũng đã để lại ình di sản đủ để mình sống cả đời.”

“Bạn không so đo, nhưng mình để ý.” Lam Huệ Tâm thắng thần cự tuyệt.

“Được rồi!” Thương Ly Yên không nói nữa.

Lâm Huệ Tâm khẽ xem đồng hồ trên tay “Bạn nghỉ ngơi một chút đi, mình muốn đi ra ngoài mua đồ ăn, lát nữa mình phải nấu cơm, nếu bạn trở về mà không ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, hẳn nhất định sẽ ném đồ lung tung, Trong phòng khách có rất nhiều đồ cổ có giá trị, sẽ không chịu nổi được cơn thịnh nộ của bạn.”

“Huệ Tâm, mình đi với bạn.”

“Không cần! Mình sẽ nhanh chóng quay trở lại.” Giống như vừa nghĩ tới điều gì, cô khẩn trương quay lại nói “Bạn tốt nhất đừng đi ra ngoài, có bất kỳ chuyện gì cũng đừng xen vào, xong việc mình sẽ đem bữa ăn tối đến cho bạn.”

“Tại sao?” Cô buồn bực.

“Mình xin bạn đừng hỏi nữa.”

“Được, mình không hỏi nữa. Bạn đi nhanh đi, mình sẽ nghỉ ngơi một chút.”

Sau khi ở trong phòng Lam Huệ Tâm, Thương Ly Yên nhìn xung quanh một vòng không khỏi nhúu chặt chân mày, làm cho hai đôi lông mày chụm lại một chỗ.

Mặc dù Lam Huệ Tâm là người có hoàn cảnh khó khăn nhất, nhưng cô luôn luôn lạc quan yêu đời, cho dù có những lúc buồn bực, cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi, cộng thêm đối với cuộc sống đơn giản của mình Lam Huệ Tâm cũng không để ý.

Hiện tại vừa nhìn, so với tình cảnh của Lam Huệ Tâm, ít nhất cô không cần phải làm việc nhà, không cần hầu hạ một người đàn ông tà ác, cũng không phải sống cuộc sống đơn sơ như vậy.

Thương Ly Yên quyết định, cô muốn thuyết phục Lam Huệ Tâm cùng cô rời khỏi đây đến một nơi khác, hai người các cô có thể thuê nhà ở bên ngoài, cũng không nhất thiết phải dựa vào sự che chở của nam nhân.

Thương Ly Yên phát hiện mình suy nghĩ mọi việc hết sức ngây thơ.

Khi Lam Huệ Tâm đưa bữa ăn tối cho cô, mà cô đem ý tưởng này nói cho Lam Huệ Tâm nghe thì Lam Huệ Tâm lộ vẻ mặt khổ sở, cô muốn hỏi rõ nguyên nhân, thế nhưng ánh mắt của Lam Huệ Tâm lóe lên, áp a áp úng, nói lảng sang chuyện khác.

“Mình còn phải đi kéo đất, bạn từ từ ăn.”

“Bạn không ăn sao?”

“Mình.....”

Chợt, âm thanh của người đàn ông rống lên như sấm đột nhiên vang lên “Lam Huệ Tâm!”

Một người đàn ông đẩy cửa đi vào, Thương Ly Yên cùng Lam Huệ Tâm hai mắt cùng đổ.

“Tại sao trái cây tôi muốn ăn đều không ngọt? Cô lúc đi mua rốt cuộc có nghiêm túc lựa chọn hay không?” Ngũ Tư Trần vẻ mặt rất đẹp, cá tính kiêu ngạo lại liên tiếp lớn tiếng dọa người.

“Tôi.....Có thể là mấy ngày trước vừa có mưa bão, nên trái cây mới không ngọt.” Lam Huệ Tâm gằn thân thể mình trước mặt Thương Ly Yên, mục đích là che kín tâm mắt của bạn.

Nhưng nghĩ cũng biết, cơ thể cô gầy yếu của cô làm sao có thể che hết toàn bộ cơ thể cao lớn đầy đặn của Thương Ly Yên?

Ngũ Tứ Trần đẩy Lam Huệ Tâm ra, định thần nhìn lại, thấy Thương Ly Yên xinh đẹp rạng ngời, không khỏi sửng sốt.

Không nghĩ tới Lam Huệ Tâm ngang nhiên giấu người ở trong phòng.

Lam Huệ Tâm phát hiện ra tầm mắt hẩn dừng lại trên người Thương Ly Yên, đáy lòng không khỏi chua xót.

Vóc dáng của cô kém hơn so với vóc dáng xinh đẹp của Thương Ly Yên, bất kỳ người đàn ông nào đều muốn cô nằm dưới thân mình.

Mặc dù cô hy vọng hẩn là người ngoại lệ, nhưng chính mắt nhìn thấy hẩn nhìn không chớp mắt Thương Ly Yên, hy vọng của cô trong nháy mắt vỡ vụn thành ngàn mảnh, vạn mảnh, vô số mảnh.....

Ngũ Tứ Trần nhìn nhìn Thương Ly Yên, trong đầu liền nghĩ vẩn.

Hẩn không phải ngàn vạn lần căn dặn cô, không cho phép cô lén giấu người sao? Cô lại dám ăn gan hùm chống lại hẩn.

Còn là Tiểu Huệ Tâm đơn thuần ngọt ngào trước mặt hẩn.

Xem ra không nên cho hai người ở quá gần nhau.

Ngũ Tứ Trần trợn mắt nhìn Lam Huệ Tâm một cái, Lam Huệ Tâm tự biết sai không dám nói lý.

“Cô!” Hẩn chỉ vào Thương Ly Yên “Lập tức rời đi cho tôi! Chỗ của tôi không hoan nghênh cô.”

“Ngũ Tứ Trần anh không thể như vậy!” Lam Huệ Tâm lập tức che chở cho Thương Ly Yên “Cô ấy là bạn tốt của tôi, tôi đồng ý với cô ấy, tôi muốn ngủ cùng cô ấy.”

“Đó là chuyện của cô, không liên quan đến tôi.” Hẩn nhẹ đáp lại Lam Huệ Tâm “Đây là phòng của tôi, tôi nói không hoan nghênh là không hoan nghênh.”

Thương Ly Yên không nén được tức giận “Tổ về cái gì? Loại phòng rách nát của anh, tôi với Huệ Tâm không cần.”

Cô đem ba lô đeo lên vai, lôi kéo tay Lam Huệ Tâm “Mình cùng đi.”

“Chờ một chút.” Ngũ Tứ Trần giữ lấy bắp vai Lam Huệ Tâm, nhìn chằm chằm Thương Ly Yên “Một mình cô đi, cô ấy tuyệt đối sẽ không đi cùng cô.”

“Huệ Tâm chúng ta đừng để ý đến hẩn.” Thương Ly Yên không tin, đơn giản chỉ muốn đi ra ngoài, mà Lam Huệ Tâm lại đột nhiên bất động, làm cho cô không dám tin “Huệ tâm, bạn không đi cùng mình?”

“Mình.....”

Ngũ Tứ Trần nói nhỏ bên tai cô mấy câu, Thương Ly Yên thấy mặt của cô đỏ rực lên, trong lòng không hiểu “Hẩn đang uy hiếp bạn cái gì? Huệ Tâm không cần để ý hẩn.”

Lam Huệ Tâm nhìn vô một chút, khó khan mở miệng “Ly Yên.....Mình.....” Cuối cùng cô quyết định “Bạn không cần lo ỉn, hẩn sẽ không làm mình tổn thương.”

“Huệ Tâm” Thương Ly Yên buồn bực.

Đột nhiên Ngũ Tứ Trần ngay trước mặt Thương Ly Yên trao cho Lam Huệ tâm một nụ hôn nóng bỏng cuồng dã.

Vừa mới bắt đầu Lam Huệ Tâm còn giãy dụa dần dần ý loạn tình mê, sau ôm ngược hẩn, trao cho hẩn một nụ hôn thật sâu.

Thì ra là.....Bọn họ đã.....

Thương Ly Yên một hồi sắc mặt cay hồng, cô sờ sờ lỗ mũi, đeo ba lô lên lưng, đi ra ngoài.

Xem ra giữa Lam Huệ Tâm và Ngã tư Trần không đơn thuần.....

Cô không thể ở lại chỗ này, sẽ quấy rầy bạn họ! Nhưng mà, chẳng lẽ cô muốn ở đầu đường xó chợ sao?

Thương Ly Yên đi trên đường, nhìn bóng đèn neon sáng lấp lánh, bóng đêm cực đẹp, cô lại không có lòng dạ nào thương thức.

Xem ra cô nên tìm nhà trọ ngủ qua đêm.

Cô một mình bước đi, ủ rũ cúi đầu.

Đường Ngữ Thi có chồng, Lam Huệ Tâm cũng có bạn, chỉ còn lại một mình cô cô đơn.

Chân cô đi đến mức mệt mỏi tê rần, ngẩng đầu lên nhìn tầm biển quảng cáo rực rỡ muôn màu, cô cảm thấy trước mặt đột nhiên lóa lên.

Kỳ quái!

Cô có thể thấy mặt Tĩnh Phi Phàm rất tức giận, còn gần ngay trước mắt.

Tại sao cô lại nghĩ đến hắn? Thương Ly Yên lắc lắc đầu, nháy mắt mấy cái.

Giống y như người thật. Cô sờ mặt của hắn, lại còn có cả nhiệt độ.....

A! Cô chợt lùi về sau mấy bước, bộ dáng giống như gặp quỷ.

“Thương Ly Yên, cô muốn đi đâu?” Giọng nói của Tĩnh Phi Phàm giống như ma quỷ làm cho cô toàn thân chảy mồ hôi lạnh.

Hắn là thật, không phải cô tưởng tượng.

“Tôi.....Tôi.....” Giọng nói của cô trở nên yếu ớt, ánh mắt không dám nhìn tới hắn, xoay người liền muốn chạy trốn.

Tĩnh Phi Phàm tóm lấy tay cô “Đi, về nhà!”

Cách đó không xa, tài xế đang dừng xe ở bên đường đợi hắn.

Cô lại dám trốn nhà! Nếu không phải là người giám sát ở bên người cô phát hiện có chút không bình thường lập tức báo cho hắn, chỉ sợ lúc hắn về nhà sẽ không phát hiện kịp.

“Không muốn, tôi không muốn về nhà, đó không phải là nhà của tôi.”

“Là nhà của cô! Cô quên tôi là người giám hộ của cô sao? Cô lại dám trốn khỏi nhà, trở về tôi nhất định sẽ đánh mông cô!” Tĩnh Phi Phàm nhét cô ngồi vào ghế sau, hắn đi theo lên xe, hơn nữa bảo tài xế lái xe.

“Chú dám?” Thương Ly Yên xấu hổ la to.

“Cô có thể đợi xem?” Ánh mắt Tĩnh Phi Phàm trở nên tà mị, bức người.

“Tôi Không muốn, tôi không muốn” Ngoài cửa xe phong cảnh lần lượt hiện ra rồi biến mất, Thương Ly Yên giống như vừa thấy được tự do vừa mới đạt được nhanh chóng biến mất.

“Không cần sự cho phép của cô” Tĩnh Phi Phàm kiên định nói.

Thương Ly Yên nhìn chằm chằm hắn “Chú dám đánh tôi một chút xem, tôi nhất định sẽ hận chú, hận chú.....”

Hắn lạnh lùng nhìn cô, quay xuống nói “Sau khi về nhà cô biết tôi có dám hay không!”

6. Chương 6

Vừa vào phòng khách, Thương Ly Yên liền coi Tĩnh Phi Phàm giống như cầm thú.

“Không, chú đừng đi qua đây.....”

“Cô sợ tôi đánh mông cô?” Hấn khẽ nâng lông mày, cười như không cười cảm giác như tà ác hơn.

“Đúng! Không.....Không phải.....” Thương Ly Yên hai tay đặt sau mông, một lát lại đặt trước đùi, thủy chung nắm chặt tay khăn trương bất an.

“Chỉ cần cô đáp ứng tôi về sau không trốn nhà, lần này tôi sẽ không đánh mông cô.”

Thương Ly yên đề phòng nhìn chằm chằm hấn đang nói, nửa tin nửa ngờ đối với lời nói của hấn, không biết nên tin tưởng hay không.

Tĩnh Phi Phàm sắc mặt hơi trầm xuống “Cô không đồng ý sao?”

Thương Ly Yên chỉ nhìn hấn, hấn cũng không trả lời.

Hấn đem vẻ mặt trầm của cô hiểu rằng cô không đồng ý, vẻ mặt xem ra hết sức không vui.

“Chú....Chú làm.....làm cái gì?” Cô nuốt một ngụm nước bọt, đầu gối khẽ run.

“Cô nghĩ sao?” Ánh mắt tà nịnh của hấn thoát nhìn vô cùng nguy hiểm.

Một hai ba.....Bắt đầu chạy, chạy về phòng đi! Thương Ly Yên trong lòng thầm nghĩ sau đó nhấc chân chạy như điên.

Tĩnh Phi Phàm tựa như mèo vờn chuột, không tính ngay lập tức bắt cô, chỉ là giữ khoảng cách nhất định cùng cô, đợi đến khi cô chạy vào trong phòng chuẩn bị đóng cửa thì hấn nhảy một bước, dùng lực ở hai cánh tay ngăn cửa lại, Thương Ly Yên bị tác động ngược lại bắn đến giường, đụng đến thành giường, đầu óc choáng váng.

Cô một tay giữ đầu, một tay day day thái dương, đợi cho tầm mắt nhìn rõ rang, nhìn thấy hấn khóa cửa lại, xoay người ánh mắt quét qua toàn thân cô.

Đây là ánh mắt tinh khiết của đàn ông, nóng đến nỗi làm cho toàn thân cô nóng lên, khiến đáy lòng cô run lên.

Hấn từng bước từng bước đi về phía cô, cô kinh sợ lùi về phía sau, lùi đến góc giường, đem mình cuộc thành một cục, không nhịn được co rúm lại.

“Chú.....Không cần.....Không cần tới.....”

Hấn không nói một câu vẫn nhìn cô chăm chú.

Trái tim cô đập loạn nhịp, hô hấp trở nên gấp gáp.

Hấn chậm rãi đến gần cô, tim của cô không ngừng tăng nhanh, trong đầu nhất thời cảm thấy thiếu dưỡng khí.

“Không!” Hấn bắt được tay cô, làm ắt cô trợn to, thiếu chút nữa thét chói tai.

Động tác lưu loát của hấn khiến cô rơi vào trong ngực hấn, giống như con bướm bị mắc vào mạng nhện, không thể động đậy.

“Đồng ý với tôi, về sau không rời khỏi cái nhà này.”

“Tôi đã tròn mười tám tuổi, có thể tự bảo vệ mình, không cần người giám hộ nữa,”

“Cô nói cô không cần tôi, không thể nào! Cô không thể thoát khỏi tôi đâu.”

Tĩnh Phi Phàm đem thân thể của cô lộn lại, để cho chiếc mông xinh đẹp của cô giờ cao đối mặt với hấn.

Tư thế như vậy làm cho cô ngượng ngùng sợ hãi.

“Không cần.....” Hai tay hai chân của cô không ngừng giãy dụa, giống như con cá thiếu nước đang vùng vẫy giãy chết.

“Cô không ngoan, không ngoan phải bị xử phạt.” Bàn tay màu đồng của Tĩnh Phi Phàm hướng cái mông của cô đánh xuống.

Thương Ly Yên hốc mắt lập tức tràn đầy nước mắt, nàng vừa khóc vừa la “Tôi hận chú.....Tôi hận chú.....”

Lớn như vậy, chưa từng bị ai đánh vào mông, hôm nay hấn trên danh nghĩa người giám hộ đánh cô.

Cô không phục, vô cùng không phục.

Tay của hấn còn đặt trên nhũ hoa co dãn của cô, vừa thấy mặt cô nhìn hấn, trên mặt đầy nước mắt xấu hổ, cả người hấn liền ngẩn ra.

Cô khóc nhìn thật mê người.....

Thương Ly Yên dùng dùng đôi mắt xinh đẹp đầy nước mắt nhìn hấn, cảm nhận được nhiệt độ từ bàn tay trên nhũ hoa, cô khẽ kêu một tiếng “Sắc lang.”

Khuôn mặt hấn đầy hứng thú, theo bản năng thu lại ngón tay, nhẹ nhàng xoa bóp.

Cô hốt hoảng kêu lên, thân hình như rắn nước không ngừng uốn qua uốn lại, lại không thể thoát khỏi bàn tay như có lực hút của hấn

Tay của hấn không ngừng vuốt ve cái mông tròn của cô, thỉnh thoảng bóp mạnh, thỉnh thoảng lấy ngón tay dài vuốt nhẹ, cô không ngừng giãy dụa, lại càng cổ vũ hấn tiếp tục trêu đùa.

Cô muốn không chú ý, nhưng thật là khó.....Cô khá nhạy cảm trước sự trêu chọc của hấn.

Cảm giác tê liệt mãnh liệt làm cô thấy thỏa mãn, âm thanh nức nở từ trong miệng bật ra.

Tĩnh Phi Phàm đè xuống đôi môi cô, hấn mở ra đôi môi cô, làm cho hấn càn khuấy bữa bãi trong khoang miệng cô, hút lấy chất lỏng ngọt ngào của cô, thưởng thức sự mềm mại từng góc trong khoang miệng cô.

Đôi mắt cô nhắm lại, toàn tâm toàn ý cảm nhận nụ hôn của hấn.

Một nụ hôn vừa nóng bỏng như lửa lại vừa nhẹ nhàng như nước.

Cô mê hoặc, đầu óc hoàn toàn trống không.

Hấn ôm cô, khiến cơ thể hai người sát nhau, nhiệt độ trên người hấn áp lên người cô, nhịp tim mạnh mẽ của hấn không ngừng truyền vào trong ngực của cô.

Cô cảm thấy tim mình đập càng lúc càng nhanh, nhưng mà, cô vẫn không thể ngăn cản nhịp tim của hấn.

Nhiệt độ tăng lên làm cho toàn thân cô trở nên nóng, có chút lười biếng, không tự chủ được đem toàn bộ thân thể dựa vào người hấn, giống như nằm trong lồng ngực kiên cố của hấn, cô không có gì phải lo sợ.

Hấn hôn vành tai của cô, nhẹ nhàng bú liếm, làm tăng sự kích thích đối với cô.

“Uhm.....Thật thoải mái.....”

Ngón tay Tĩnh Phi Phàm nhẹ nhàng lướt qua mặt cô, trực xuống chiếc cổ trắng của cô.

“Thật thích.....Đừng có ngừng.....hơi ngứa thật thoải mái.....”

Tiếng kêu mì hoặc mềm nhỏ mà động lòng người thoát ra, cổ vũ ham muốn của hấn.

Tĩnh Phi Phàm đột nhiên nâng cao cơ thể cô, nhũ hoa đẩy dãn của cô vừa đúng ngang tầm mắt hấn, cô nhìn ánh mắt tà nịnh sáng rõ của hấn, không hiểu đến tột cùng là hấn muốn gì.

Nháy mắt sau đó, cô hiểu!

Cách một lớp quần áo nhưng hấn chính xác cắn nuốt nhũ hoa bên phải của cô.

Môi của hấn thật ướt, thật ẩm áp.

Cô kinh hoàng nhìn khuôn mặt đang nhắm chặt mắt đầy say mê của hắn, toàn thân không cách nào nhúc nhích.

Môi của hắn mạnh mẽ bú liếm, cô bắt lực cong người “Ách.....Uhm.....”

Chỗ đó trở nên kỳ quái.....Tê tê dại dại, giống như mang theo vô số dòng điện đánh thẳng vào tứ chi của cô.

Nhũ hoa của cô trở nên nóng, làm cho tay cô theo bản năng bám lên hai vai của hắn, không tự chủ vịn vịn uốn éo cơ thể mềm mại.

Cô kinh ngạc nghe thấy hắn thở dốc, ngay lập tức nhũ hoa bên kia của cô cũng bị hắn tấn công.

Cô phát hiện hai nhũ hoa của mình giống như càng lúc càng cứng lên.....

Hình như là hắn vẫn mút cô.....Cô mới cảm thấy kỳ quái như vậy.

Thương Ly Yên đẩy hắn ra, mà cô không báo trước khiến cho hai người tách ra vì dùng lực hơi lớn.

Cô cúi đầu nhìn, trước ngực thắm ửng một mảng thật kỳ dị, thật là mắc cỡ, cô vội vàng lấy hai tay bảo vệ trước ngực không để cho hắn tiếp tục nữa.

“Chú.....Chú không thể hư vậy.....” Khí thế của cô toàn bộ tiêu tán rồi, giống như lúc hắn hôn cô toàn bộ tức giận cứ như vậy tan biến mất.

Cô nhìn hắn, ánh mắt hắn mê ly, vẻ mặt mê người, làm cho trái tim cô cứ nhảy không ngừng.

Hắn thật tà ma, tư thế đẹp mắt mê người, cứ như vậy làm cho người ta mê người.

Như chạm phải một dòng điện, cô si ngốc nhìn hắn, ánh mắt dính chặt vào khuôn mặt hắn.

Trong mắt hắn như có hai ánh lửa nguy hiểm, bao gồm mạnh mẽ, giống như ánh lửa nồng đậm.

Thương Ly Yên nhìn một chút, thế nhưng ánh mắt tràn đầy sương mù, hai gò má ửng hồng.

Hắn đẩy cô ngã xuống giường, kéo hai chân cong của cô ra ngoài, đầu gối của hắn xen vào giữa hai chân cô.

Cô không rõ rốt cuộc hắn muốn làm gì, chỉ cảm thấy tư thế này thật là mắc cỡ, nhanh muốn khép lại.

Ngón tay dài của hắn thuần thực lực lợi giữa hai chân mềm mại của cô, mặc dù là cách một lớp quần, nhưng dưới sức lực của hắn, cô không thể bỏ qua được.

Hoa tâm mềm mại của cô bị hắn đè xuống, cô không khỏi thở dốc vì kinh ngạc.

Hắn tiếp tục tìm kiếm, giống như thói quen tìm kiếm điểm mẫn cảm của cô, sau đó dùng lực bóp một cái.

“A.....a.....” Cô nức nở, hạ thân truyền đến khoái cảm đầy kích thích.

Hắn thật tà ác.....

Ngón tay hắn dùng sức áp lại, vừa ma sát vừa bóp, làm cho cô không có khí lực.

“Không cần.....Tay của chú.....Lấy ra.....” Cô cảm thấy kích thích càng ngày càng nhiều, sắp không chịu nổi.

“Oh....A.....a.....”

Khi hắn không ngừng dùng sức vỗ về chơi đùa, giống như một mũi khoan khao khát chui vào nơi sâu nhất trong hoa tâm của cô, làm cho cả người cô kịch liệt co rút, hai chân không khỏi đóng lại, bắt đầu điên cuồng giãy dụa.

“Không.....Thật khó chịu.....”

Dục vọng mãnh liệt từ hạ thể của cô như muốn vỡ òa ra.

Tĩnh Phi Phàm thưởng thức hình thái mê hoặc không bình thường của cô, hài lòng nhìn cô đang chìm trong bể trầm luân của hắn “Không thoải mái như thế nào?”

“Thật kỳ quái.....Thật khó chịu.....” Cô không cách nào hình dung cụ thể.

“Có phải cảm thấy rất trống không?” Hấn hỏi cô.

“Uhm...”

“Muốn tôi tiếp tục nữa sao?”

“Uhm.....” Mặc dù cảm thấy rất mắc cỡ, nhưng cô cảm thấy lúc này mình rất cần “Tôi muốn.....Muốn tay chú.....”

“Muốn tay tôi như thế nào?”

“Muốn tay chú.....Tay của chú.....” Cô chủ động bắt tay của hấn, đặt ở giữa hai chân cô, sau đó lại khép chân lại.

Tĩnh Phi Phàm lại chậm chạp không có động tác tiếp theo.

“Mới vừa rồi thật thỏa mái.....Tôi muốn.....Muốn tiếp tục.....” Thương Ly Yên khuôn mặt đỏ hồng lời nói đứt quãng.

Tĩnh Phi Phàm phản cách xa cô một chút.

Thương Ly Yên nhìn hấn, trong lòng bị thương, cảm thấy thật khó chịu.

“Chúng ta không thể tiếp tục nữa.” Tĩnh Phi Phàm quay người đi.

“Tại sao? Là chú làm tôi trở thành như thế này.....”

“Mới vừa rồi là tôi nhất thời mê hoặc.”

“Chú cuối cùng coi tôi là người như thế nào? Đem tôi biến thành mẹ tôi có phải hay không? Cho nên chú mới trêu đùa tôi như vậy, tôi.....Tôi chán ghét chú, vô cùng chán ghét chú!” Thương Ly Yên cắn phẫn la lên, đem gối đầu trên giường ném về phía hấn.

Hấn không có tránh, cố ý để cho cô phát tiết, gối đầu đánh trúng thân thể của hấn rồi rơi xuống.

Thương Ly Yên nhìn chăm chăm hấn, trên mặt có một tia ảo não.

Đây không phải là điều cô muốn.....

“Chú đi ra ngoài! Đi ra ngoài!” Cô gầm nhẹ.

Tĩnh Phi Phàm đem gối đầu bắt được để lên giường, ngoan ngoãn mở cửa rời khỏi.

Thương Ly Yên lần nữa đem gối đầu ném về phía hấn, lần này, vút xuống cạnh cánh cửa đã khép, phát ra tiếng vang hơi nhỏ.

Hấn rời đi.

Hấn tự nhiên làm cô trở nên hung phấn sau đó lại bỏ cô một mình rời đi.

Hấn trước khi rời đi khuôn mặt mang theo vẻ mặt hối tiếc cô không muốn nhìn.

Cô không muốn là thể thân của mẹ.

Cô không cần, không cần, không cần, không cần.....

Thương Ly Yên bị phẫn che mặt khóc.

Trong những ngày kế tiếp, Tĩnh Phi Phàm cùng Thương Ly Yên bề ngoài xem như không có gì, hai người rất ăn ý tự động đem chuyện đó quên đi, không hề đề cập tới.

Tĩnh Phi Phàm thuê người tới dọn dẹp nấu cơm cho cô, bởi vì hấn sợ cô đói bụng.

Thương Ly Yên lại trở nên tự động, ngoan ngoãn theo quy cũ làm bài tập, đúng giờ lên lớp, đúng giờ tan học, những ngày sau cô vô cùng đơn giản, để đối lại sự giám sát của Tĩnh Phi Phàm.

Cô thích hấn, khi hấn hôn cô từ phía sau.....

Lần đầu tiên hôn, làm mở ra trái tim của cô.

Lần thứ hai hôn, làm cho cô nghiện cảm giác kích thích cùng cảm thụ.

Lần thứ ba hôn, làm cho cô cảm nhận được ham muốn giữa nam nữ, cô thậm chí bị chính nội tâm của mình nắm giữ, bởi vì khát vọng mãnh liệt của hấn dọa sợ.

Cô chưa bao giờ hiểu được phụ nữ cũng có ham muốn dục vọng, hơn nữa cứ như vậy tự nhiên sinh ra.....

Hấn dạy cho cô thành một người khác, làm cho cô cũng muốn có được ham muốn dục vọng từ hấn.

Hấn đang ở giữa một bụi hoa rực rỡ, cô không biết mình có đủ khả năng đánh bại những người phụ nữ khác hay không, trở thành người duy nhất trong lòng hấn, chỉ là, khuôn mặt của cô quá giống mẹ làm cho hấn say mê không dứt, đối với cô mà nói đó là một vũ khí có lợi.

Cô không muốn làm thế thân của mẹ cô, hoàn toàn không muốn. Nhưng muốn thu hút ánh mắt của hấn, lại cần phải dựa vào khuôn mặt xinh đẹp này.

Cô cảm thấy có chút buồn, nhưng cũng không muốn vì vậy mà buông tha.

Tĩnh Phi Phàm cái tên này, con người này, cô nhất định sẽ lừa được.

Không phải là vì bốc đồng cùng bạn đánh cuộc, mà là vì hạnh phúc suốt đời của mình.

May mắn thay, Tĩnh Phi Phàm cũng không phải thay đổi hoàn toàn, ít nhất hấn cũng không mang phụ nữ về nhà nữa, không còn để cho cô tùy ý bắt gặp.

Cô không biết điều gì làm thay đổi hấn, nhưng cô cảm thấy đây là thói quen tốt.

Không có bất kỳ người phụ nữ nào muốn chia sẻ người đàn ông của mình với người phụ nữ khác.

Chỉ là hấn không mang phụ nữ về nhà, nhưng vẫn làm việc và nghỉ ngơi không bình thường, cho nên cô nghĩ, hấn không cùng phụ nữ ở nhà nhưng có thể đổi chỗ khác.

Cô sẽ không dễ dàng nhận thua như vậy, cô sẽ đường đường chính chính dụ dỗ hấn.....

“Thương Ly Yên, cô ở trong phòng của tôi làm gì?”

Tĩnh Phi Phàm kéo cơ thể mệt mỏi kiệt sức về nhà, vừa vào đến cửa, mở đèn, liền phát hiện ra trên giường người đẹp đang ngủ.

Nếu là cô tính làm cho hấn vui sướng, bất ngờ, thì rất xin lỗi, vui mừng không có, kinh sợ ngược lại không ít.

Hấn hét lớn một tiếng, đem nâng má, dựa lưng vào tường, làm cho Thương Ly Yên đang lười biếng ngủ tỉnh dậy.

“A.....a.....” Cô theo tiếng hét chói tai, đứng dậy giơ chân, ở trên giường của hấn xoay vòng vòng “Thế nào, thế nào có gián sao? Có sâu nhỏ sao?”

“Ngừng!” Một tiếng nói không có cách nào coi thường khí phách kiêu ngạo vang to.

Thương Ly Yên ngoan ngoãn ngừng kêu, nhìn chung quanh, trừ hấn ra, còn trùng nhĩ đều không có.

“Chú.....Chú đã về.” Cô ngậy ngốc cười một tiếng, khuôn mặt mê hoặc, hiển nhiên còn tỉnh táo.

Sau khi nhìn thấy trang phục trên người cô, không khỏi nín thở.

Cô mặc một áo ngủ sa tanh mỏng màu trắng, cổ lại cắt chữ V để lộ ra nhũ hoa trắng nõn đầy đặn như ẩn như hiện, hơn nữa, đáng chết! Cô cứ như vậy không mặc áo ngực bên trong.

“Cô làm gì ở trên giường tôi? Trở về phòng của cô đi!” Hấn thở ra thật to, cảm thấy trong cơ thể đang sôi trào ngọn lửa ham muốn, mãnh liệt chảy quanh huyết mạch.

Không được! Chỉ là hô hấp của hấn không cách nào thoát khỏi cơ thể nóng bỏng của cô, hấn cần phải tắm nước lạnh.

“Tôi.....Bây giờ tôi không muốn về phòng.” Cô nhìn hấn một cái, sau đó cúi đầu nói.

“Cô biết cô đang nói cái gì không?” Trán Tĩnh Phi Phàm nổi gân xanh, hai mắt giống như hai ngọn lửa bắn về phía cô, ham muốn dục vọng dâng cao như dòng nước sắp làm cho hắn không khống chế được mà lao về phía cô.

“Tôi biết rõ.” Cô kiên định nói.

Cô hy sinh giấc ngủ chờ hắn, chính là muốn hấp dẫn hắn.

Cô còn cố ý ăn mặc hồn nhiên như vậy, mà bên trong, áo ngực cùng quần lót cái gì cũng không mặc.

“Không, cô không biết rõ, cô nhanh nhanh trở về phòng của cô đi.” Hắn lấy tay vỗ vỗ trán, lắc đầu.

“Tôi.....Tôi không về phòng.” Đôi môi Thương Ly Yên run rẩy, nhưng càng dứt khoát, giọng điệu chân thật đáng tin.

“Tôi rất mệt. Cô đừng làm ồn được không?” Hắn than nhẹ một tiếng, cố gắng đè xuống nội tâm cùng thần trí đang sao lãng, tầm mắt không nhìn cô, tránh khỏi không nhìn thấy những chỗ không nên thấy mà khiến cho nam căn hưng cỉ to lớn của hắn sưng lên, càng khó chịu.

“Tôi.....Tôi không có làm loạn.”

“Cô thích căn phòng này như vậy, tôi nay muốn ngủ lại đây sao? Nếu không tôi để cho cô ngủ ở đây, tôi đi ra phòng khách ngủ.”

Thương Ly Yên nhìn hắn xem mình như một đứa trẻ làm loạn, trong lòng vừa khổ sở lại vừa không phục “Tôi không phải là đứa trẻ nữa! Chú nhìn cho rõ, tôi đã trưởng thành!”

Cô chạy đến trước mặt hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, cố ý nâng cao hai nhũ hoa.

Nhìn ở khoảng cách gần, nhũ hoa của cô đầy đặn, làm cho người ta thêm thuồng.

Tĩnh Phi Phàm thấy mê lại bắt buộc di chuyển tầm mắt.

Thương Ly Yên chủ động đưa lên đôi môi đỏ mọng đặt lên môi hắn, lợi dụng thời cơ hắn sững sờ bất chú ý lúc hắn hôn cô hút môi hắn, liếm môi hắn.

Tĩnh Phi Phàm hơi hé môi, hướng dẫn cô “Cô phải đưa đầu lưỡi vào.....”

Đầu lưỡi Thương Ly Yên chạy trong khoang miệng hắn, dây dưa hồi lâu.

Nụ hôn của cô rất trẻ trung, rõ ràng không có đối tượng luyện tập.

Trong lòng hắn vui vẻ.

Tuy nói như thế, nam căn của hắn đột nhiên sung to như muốn tấn công vào thành.

Hai đôi môi hết sức quấn lấy nhau, tư vị tốt đẹp của cô để cho hắn hưởng thụ.

Là cô chủ động đưa tới cửa, hắn cũng không muốn cho cô cơ hội rời đi, nếu cô không muốn, hắn cũng không khách khí tiếp nhận.

7. Chương 7

Hai cánh tay của hắn mạnh mẽ dùng lực đem cô ôm vào trong ngực, đầu lưỡi bá đạo xâm chiếm khoang miệng cô.

Nghi của hắn quá nóng làm cho cô cuồng loạn, bị hôn đến tứ chi tê dại.

Nụ hôn thật cuồng dã, mang theo sự trêu đùa, làm cho cô cảm thấy toàn cơ thể như bị chạm phải điện khi ở trên ngực hắn.

Hai cánh tay của cô ôm cổ hắn, thích vẻ mặt tà nịnh của hắn như vậy, làm cho lòng cô không ngừng đánh trống, chỉ sợ một giây kế tiếp trai tim từ trong ngực bắn ra.

Bàn tay Tĩnh Phi Phàm trực tiếp đặt lên nhũ hoa đầy đặn của cô, không biết nên vì sự to gan của cô mà hoan hô, hay là đem cô đánh ba mươi cái.

Tối nay cô đặc biệt xinh đẹp, đặc biệt quyến rũ, đặc biệt mê người, đặc biệt ngon miệng.

“Thương Ly Yên, cô không sợ mình sẽ hối hận sao?” Tĩnh Phi Phàm nặng nề đè xuống nhũ hoa.

Cô kinh sợ thở gấp, cười cười “Tôi sẽ không hối hận. Tôi trưởng thành rồi đúng hay không?”

“Chỉ có nơi này lớn lên là vô ích.”

“Không chỉ có nơi này lớn lên.....”

“Vậy sao?”

“Không tin, chính chú tự mình xem xét.”

Lời nói của Thương Ly Yên tràn đầy khích lệ, mà gương mặt cô càng làm khơi dậy thú tính của Tĩnh Phi Phàm, động tác của hắn trở nên kịch liệt.

“Uhm.....” Nhũ hoa của cô bị hắn mạnh mẽ cầm lấy, bừa bãi vuốt ve, mà cô không có bất kỳ điểm nào không thoải mái, cơ thể cô giống như bị ngọn lửa đốt cháy, lại giống như bị ném vào biển rộng, biến cô trở nên vô lực.

Tĩnh Phi Phàm đem áo của cô gạt ra, hai nhũ hoa nhỏ lập tức lộ ra dưới mắt hắn.

“Thì ra là nhũ hoa xinh đẹp bị giấu đi, khó trách tôi không tìm được.”

Hắn nhìn chằm chằm miếng dán trên đầu nhũ hoa, giống như là kẻ thù, sau đó, hắn dùng hàm răng đem miếng dán trên nhũ hoa gạt ra, bỏ sang bên cạnh.

“Đẹp như vậy.....Không nên bị che giấu.”

Đầu nhũ hoa ửng hồng nhảy cảm thẳng đứng lên, hắn mạnh mẽ vặn trái vặn phải, làm cho cô rên rỉ bên tai không dứt.

Cô theo phản xạ muốn đưa tay gạt ra sự vuốt ve đùa bỡn của hắn, thế nhưng hắn lại mạnh mẽ đè ép đầu vú, làm cho cô mê loạn, khẽ run.

Nhũ hoa trắng như tuyết của cô bị bàn tay của hắn mạnh mẽ bóp làm cho biến dạng, mang cho cô khoái cảm tê dại.

Tay của hắn, mắt của hắn, cơ thể hắn.....Tất cả đều rất nóng.

Khát vọng trong cơ thể cô được hắn an ủi, bởi vì sự chơi đùa mang đến sự thoải mái cho cô, làm cho cô lâm vào vui mừng, không muốn rời đi, cũng không có lực chống cự rồi.

Hắn nhìn hai nhũ hoa phô bày ra hồi lâu, ham muốn lên tới cực điểm.

Cô bị nhìn thấy rất ngượng ngùng, e lệ, cô đột nhiên muốn trở về phòng.

Tĩnh Phi Phàm đè lên môi cô, trượt xuống nhũ hoa, đầu lưỡi liếm mát làn da trắng nõn của cô, ngón tay nhẹ bóp bên ngoài, khoái cảm trên người cô không ngừng sinh ra.

“Uhm.....Thật thoải mái.....” Thương Ly Yên không kiềm chế được khẽ rên lên, toàn bộ sức lực trên cơ thể cô bị lấy đi, một chút lý trí còn lại cũng bị đem đi, vẻ mặt như muốn điên lên vì kích tình.

Chiếc áo nửa đóng nửa mở trên người cô cực kỳ hấp dẫn mê người, phơi bày ra những vết đỏ hồng nhàn nhạt trên cơ thể mềm mại, toàn bộ áo ngủ bị tháo xuống, nhìn cô chỉ mặc quần lót, cổ của hắn khô rát cảm thấy như khát nước.

Hắn hơi mím môi, muốn một hơi ngậm lấy, nhưng vẫn là không ngừng được khao khát trên cơ thể cô.

Tĩnh Phi Phàm nắm chặt bàn tay, hắn bắt mình phải thanh tỉnh.

Không thể! Hắn không thể đối với cô như vậy.

Tĩnh Phi Phàm lý trí thắng ham muốn, hấn không thể rat ay với cô.

“Cô trở về phòng đi!” Hấn rống giận, vẻ mặt hết sức khó coi.

Thương Ly Yên không thể nào tin nổi nhìn chằm chằm hấn.

“Trở về phòng!” Hấn rống to hơn nữa, ánh mắt rõ ràng đầy khiêu trách.

Lòng của cô bị đả thương nặng nề, xấu hổ không chịu nổi làm cho cô không có cách nào ở lại, cô nhanh chóng mặc lại quần áo, vội vàng từ trong phòng hấn chạy ra.

Thương Ly Yên biến thành một người khác.

Cô thay đổi cách ăn mặc mới, trở nên nóng bỏng hơn, cô không quan tâm người ngoài nghĩ cô như thế nào, cô chỉ để ý tới sự khao khát thêm thưởng của những người khác phái.

Lúc cô chủ động hấp dẫn Tĩnh Phi Phàm nhưng hấn vẫn có thể giữ mình, làm cho cô cảm thấy buồn bực đối với lực hấp dẫn của mình, cô hoài nghi mình thay đổi rồi, hoặc là không có chút lực hấp dẫn nào đối với người khác phái.

Nhưng sự thật chứng minh, lực hấp dẫn của cô so với trước kia chỉ có hơn chứ không có giảm, nói thẳng ra là căn bản là Tĩnh Phi Phàm không muốn cô.

Tại sao lại như vậy?

Cô thể nhưng lại yêu Tĩnh Phi Phàm!

Hấn không thương cô, hấn không cần cô, cũng làm cho lòng của cô bị thương tổn, cảm thấy khó chịu.

Hấn chỉ muốn làm người giám hộ của tôi sao?

Được, Cô đi tìm người đàn ông khác.

Thương Ly Yên tức giận quyết định.

Bất kể là ai cũng được trừ Tĩnh Phi Phàm ra, tuyệt đối còn có rất nhiều người muốn yêu cô, cô sẽ dùng hành động chứng minh cho hấn thấy.

“Ly Yên, bạn thật.....thật muốn hẹn hò cùng mình sao?”

“Là thật, mình đã quyết định.”

“Nhưng là.....mình.....mình có điểm nào tốt, mình giống như đang nằm mơ.....”

Thương Ly Yên trợn mắt một cái, nhìn lên người con trai bình thường trước mặt, Tôn Đại Dũng giọng điệu nói chuyện khấn trương, hấn là người cô quyết định lấy ra làm cho Tĩnh Phi Phàm tức, nhưng cô phát hiện ra còn chưa làm cho Tĩnh Phi Phàm tức, trước tiên cô đã tức giận, muốn chửi người rồi.

Không được, cô phải kiên nhẫn.

Tầm mắt của cô liếc ra bên ngoài tiệm cà phê, đối diện góc đầu hẻm, một bóng dáng không ngừng lén lén lút lút nhìn về phía cô giám sát, sau đó nắm lấy điện thoại không biết nói cái gì.

Từ lúc bị bắt lúc ở nhà Lam Huệ Tâm ra, cô liền cảm thấy nghi ngờ, bởi vì hấn bận bịu công việc, không thể nào bắt được cô dễ như vậy. Dù sao trời đất bao la, trừ phi hấn cho người giám sát cô.

Hiện tại vừa đúng lúc bị cô bắt được.

Tiệm cà phê này, bên trong nhìn ra bên ngoài rất rõ ràng, từ bên ngoài nhìn vào bên trong rất mơ hồ, cô vừa chắc chắn có người báo cáo với Tĩnh Phi Phàm, rất tốt, cô chính là muốn chọc giận Tĩnh Phi Phàm.

Thương Ly Yên khéo môi nở nụ cười như hoa khiến Tôn Đại Dũng mê người “Bạn thật là đẹp.”

Cô lập tức che lại nụ cười, mặt nghiêm túc đề nghị “Bạn dẫn mình đi đến một nơi có được hay không?”

“Được, bạn muốn đi đâu?” Đối với hấn mà nói, cô trong lòng hấn giống như nữ vương.

“Khách sạn.”

Tôn Đại Dũng xanh cả mặt, cả người chấn động vì lời nói của cô.

“Bạn không dám đi?” Cô nhìn chăm c hằm hấn.

Hấn không đi, kế hoạch của cô làm sao có thể thực hiện?

“Không phải.....Bạn.....Minh.....” Tôn Đại Dũng thế nào cũng không nghĩ đến, hấn có diễm phúc lớn như thế, hấn nhìn Thương Ly Yên đầy mê hoặc, không cách nào nói được với cô.

Thương Ly Yên căn bản cũng không quan tâm hấn đang nghĩ cái gì, bỗng nhiên đứng dậy “Chúng ta đi ngay bây giờ.”

Tôn Đại Dũng nhanh chóng đến quầy thanh toán tiền, sau đó cùng cô đi qua mấy ngã ba, nhìn cô thoải mái đi tới một khách sạn, hấn không khỏi vui sướng trong lòng nhanh chóng đuổi theo.

Thương Ly Yên liếc Tôn Đại Dũng một cái, hấn lập tức chạy đến quầy đăng ký, sau đó cầm chìa khóa hướng về phía cô cười.

Cô một tay cướp lấy chìa khóa, nhìn số phòng bên trên, cầm đầu cầm cổ hướng phía thang máy đi tới, vừa đúng lúc thang máy mở cửa, cô nhanh tay lẹ mắt cùng với nhanh chân chạy vào thang máy, nhanh chóng nhấn nút đóng cửa, hơn nữa nhanh chóng nhấn số lầu.

“Chờ mình.....” Âm thanh của Tôn Đại Dũng bị cô nhốt bên ngoài.

Số lầu vẫn đang nhảy lên, Thương Ly Yên thở phào nhẹ nhõm.

Cô chỉ lợi dụng Tôn Đại Dũng, mục đích là muốn người theo dõi cô mất báo với Tĩnh Phi Phàm, cô chính là gây ông đập lung ông, lấy Tôn Đại Dũng bức chết Tĩnh Phi Phàm.

Sau khi Thương Ly Yên tìm được số phòng thì mở cửa đi vào nghỉ ngơi, không quên đem cửa phòng khóa trái, bởi vì căn bản cô cũng không muốn cho Tôn Đại Dũng đi vào.

Cô mở ti vi xem, tùy ý nhấn nút điều khiển ti vi, nhìn một chút tủ lạnh nhỏ trong góc, cô mở tủ ra, lấy ra một lon nhôm chậm rãi mở ra uống.

Bỗng dung, cánh cửa có tiếng gõ nhẹ, Tôn Đại Thắng ở ngoài gào thét “Thương Ly Yên ình vào đi.”

“Mình không muốn.” Thương Ly Yên nhỏ giọng đáp, mắt xem ti vi, không để ý đến hấn.

Tôn Đại Dũng một mình ở bên ngoài kêu gào một lát, đột nhiên trở nên im lặng, cô cho là hấn đã bỏ đi, lát sau, điện thoại đầu giường vang lên, là tiếp tân gọi tới, sau khi cô nghe liền nghe thấy giọng nói của Tôn Đại Dũng.

“Mình muốn đi vào, bạn mở cửa ra.”

“Tôn Đại Dũng bạn biết điều một chút được không? Muốn mình mở cửa, bạn đáp ứng mình một điều kiện.”

“Bạn nói đi.”

“Bạn đi lên đứng ngoài cửa phòng chờ mình một tiếng, một tiếng sau mình sẽ mở cửa.”

“Tại sao lại phải chờ lâu như vậy?”

“Bởi vì bản tiểu thư có một sở thích kỳ quái, chính là một người tự mình chuẩn bị, bạn hi vọng mình thơm ngào ngạt? Vậy bạn ngoan ngoãn đứng ở cửa chờ.”

Ngay lập tức trong đầu Tôn Đại Dũng hiện lên hình ảnh một người đẹp đi tắm, không ngừng liên tục đáp ứng.

Dĩ nhiên Thương Ly Yên không đi tắm cho thơm ngào ngạt để Tôn Đại Dũng ăn đậu hũ non của mình, cô hy vọng trong một giờ Tĩnh Phi Phàm có thể chạy đến, nếu hấn không đến, một tiếng sau cô sẽ tự rời đi.

Dù sao, nói thế nào đi nữa, cô cũng không ngốc để Tôn Đại Dũng chạm đến mình.

Tĩnh Phi Phàm thật sự một giờ sau chạy đến.

Bởi vì hấn sợ Thương Ly Yên giận dữ mà làm ra những việc ngu ngốc.

Vừa nghe đến tin tức cô cùng người con trai khác đi vào khách sạn, trong lòng hấn đổ mồ hôi, tức giận đi thẳng, vội vã kết thúc hội nghị đang họp dở, cũng không quan tâm sẽ có tổn thất nghiêm trọng, chỉ biết là hấn phải đi bắt cô nhóc không biết nặng nhẹ này, hấn tức đến mức muốn một tay nắm cổ của cô, một tay hướng mũi cô đánh xuống.

Kết quả khi hấn tiến vào khách sạn thì vừa hay nhìn thấy Thương Ly Yên vội vàng từ thang máy đi ra, mà một tên con trai đi theo ở sau lưng cô, một tắc cũng không rời, đối với cô đây chưa phải là điều gì.

“Mình nói, buông tay mình ra” Thương Ly Yên không thích hấn nắm tay cô.

“Chúng ta không phải muốn.....”

Trong lòng Tôn Đại Dũng hy vọng đợi cô mở cửa, hấn đợi theo đúng thời gian cô nói, đợi đến lúc cô mở cửa, chỉ là, cô không hoan nghênh hấn đi vào, mà lại cực kỳ tức giận đi ra, hại hấn phải đuổi theo, nhưng không cách nào làm cho cô hồi tâm chuyển ý.

“Mình không nói mình muốn!” Thương Ly Yên dùng hết sức hất tay hấn ra “Nếu bạn muốn có thể đi tìm người khác, mình muốn đi về.”

Tôn Đại Dũng lúc này bình tĩnh hiểu ra, ngay từ khi mới bắt đầu, là cô lợi dụng hấn.

Hấn lộ ra khuôn mặt dữ tợn, dùng lực lớn kéo cô lại.

Thương Ly Yên giật mình hấn lấy đầu ra sức mạnh như vậy? Cô thật không ngờ hấn sẽ làm như vậy, làm cho hấn đắc ý rồi.

Hấn kéo cô vào thang máy còn chưa đóng cửa, định đem cô quay về gian phòng lúc này.

“Không.....Không được đóng.....” Thương Ly Yên nhìn cánh cửa thang máy từ từ khép lại, trong lòng tràn đầy cảm giác sợ hãi.

Không.....Cô không muốn cùng hấn.....Cô chỉ đùa một chút, hấn không thể cho là thật.

Thương Ly Yên nhìn ánh mắt tràn đầy dục vọng của Tôn Đại Dũng, khiếp sợ.

Cô vội vàng ấn phím mở, nhưng Tôn Đại Dũng lại giữ chặt cô, bàn tay ấn phím đóng.

Cửa thang máy dần dần khép lại.....

Trong lòng của Thương Ly Yên.....cũng sắp tuyệt vọng.

Vào lúc cửa thang máy sắp đóng hết chỉ còn một khe hở nhỏ, bàn tay của một người đàn ông chen vào, cửa thang máy gặp trở ngại lại mở ra.

Mặt Tôn Đại Dũng đen lại, trừng mắt nhìn người vừa mới bước vào, đáng dể đối phương so với hấn đẹp trai, làm cho hấn càng thêm khó chịu.

Thương Ly Yên thấy được mặt của Tinh Phi Phàm, mừng rỡ cười.

Cô biết, hấn sẽ không bỏ rơi cô, hấn sẽ tới cứu cô.

Tinh Phi Phàm vung tay trực tiếp đánh trúng lỗ mũi Tôn Đại Dũng, thừa dịp hấn kêu gào kéo Thương Ly Yên từ trong lòng hấn ra, hấn kéo Thương Ly Yên ra khỏi thang máy, trước khi đi Thương Ly Yên không quên cho hấn một đạp, sau đó cửa thang máy đóng lại, Tôn Đại Dũng ở bên trong gào khóc.

Tinh Phi Phàm đem Thương Ly Yên ra khỏi khách sạn, đưa ra xe “Về nhà.”

Mặt hấn xanh mét, xem ra tức giận không ít.

Thương Ly Yên phát hiện ra mọi chuyện không xảy ra đúng như cô dự đoán. Hấn đã tới, nhưng hấn không ghen, không có biểu hiện yêu thương cô, sắc mặt hấn rất khó coi, giống như muốn đem cô ăn tươi nuốt sống, làm cho cô cảm thấy sợ.

“Tôi.....”

“Tôi rất giận, cô tốt nhất không nên mở miệng!”

Lời nói của hấn ngăn chặn hết tất cả những gì cô muốn nói, cô thông minh ngậm miệng, chỉ sợ chọc hấn phát điên.

Vừa về tới nhà, cô nhanh chóng xuống xe, muốn chạy nhanh về phòng của mình, nơi duy nhất an toàn cho cô trốn.

Tĩnh Phi Phàm sớm biết được suy nghĩ của cô, ở ngay phòng khách hấn đã nắm chặt tay cô không cho cô chạy lên lầu.

“Ồ đây nói chuyện.”

“Tôi.....Tôi không có gì để nói.”

“Vậy sao?” Hấn liếc xéo cô một cái “Tôi lại có chuyện muốn hỏi cô, tại sao cô lại muốn cùng người xa lạ đi vào khách sạn? Cô cảm thấy như vậy chơi rất vui sao? Cô có biết hay không nếu tôi tới cứu cô muộn một chút, cô bây giờ đã bị bắt lên giường.”

“Vậy thì sao?” Thương Ly Yên ngẩng cao cằm, cô ghét hấn dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với cô, cô không nhịn được nhìn chằm chằm hấn “Tôi không có gọi chú, là chú tự đi đến.”

“Cô.....” Tĩnh Phi Phàm không để cho cô trêu tức, hấn cười tà ma.

Nụ cười tà ma của hấn làm cho lòng của cô nao nao.

Hấn nhìn tư thế kiêu ngạo của cô, thấp giọng nói “Cô rất không ngoan.”

Thương Ly Yên trợn to mắt “Không cần xem tôi như một đứa trẻ để dạy dỗ.”

“Cô hy vọng thế nào? Tôi xem cô như người lớn sao?” Hấn nâng lên khóe miệng đùa giỡn “Tôi đối với phụ nữ xử phạt là theo hình thức của người lớn, chẳng lẽ cô nghĩ muốn bị tôi vuốt ve, bị tôi dính chặt vào trong cơ thể sao?”

Cô kinh ngạc nhìn hấn, bởi vì hấn không hề cảm thấy một chút nào đối với câu hỏi đưa ra.

“Tôi khinh thường.” Cô quay miệng nói.

Ánh mắt đùa giỡn của hấn vô cùng sáng, giống như nhìn ra lời nói của cô đều không phải những điều nghĩ ở trong lòng.

Thương Ly Yên mặt thoáng đỏ như trái táo.

Cô quay người lại muốn né tránh.

Tĩnh Phi Phàm nắm lấy hông cô, lấy tốc độ nhanh nhất đè cô xuống sofa.

Hấn cường hãn mở ra hai đầu gối khép chặt của cô, làm cho hai chân cô mở lớn, để cho hấn dễ dàng đứng giữa hai chân cô.

“Bị tôi nói trúng nên thẹn quá hóa giận?” Giọng nói khan khan tình tứ cực thấp của hấn vang lên, vô cùng hoang dã, mà ánh mắt cũng như có lửa.

“Tôi không có, không nên nói lung tung!” Thương Ly Yên đỏ bừng cả mặt, toàn thân nóng vô cùng.

Đôi gối của hấn với hoa tâm của cô gần sát nhau, cô không dám lộn xộn, sợ không cẩn thận sẽ làm cho hấn đụng tới những chỗ mẫn cảm không nên đụng tới.

Cô cảm thấy mình không nên chọc giận hấn, ánh mắt của hấn rất sắc bén, nóng rực, rất điên cuồng.

Cô giống như bị bức vào ngõ cụt, tâm hoảng ý loạn.

“Cô muốn biết phương thức đàn ông xử phạt đối với phụ nữ như vậy sao? Tôi có thể cho cô biết.” Ánh mắt tràn đầy dục vọng của Tĩnh Phi Phàm nhìn chằm chằm vào cô.

Đôi mắt này quá cuồng vọng, quá tàn nhẫn, quá tà ma.

Cô sắp chống đỡ không được rồi.....

Toàn bộ máu trong cơ thể Thương Ly Yên sôi trào, mặt cô rũ xuống, không còn dung khí cùng hấn giằng co, cũng không dám liếc nhìn hấn.

Bởi vì cô sợ trái tim loạn nhịp sẽ nhảy ra khỏi lồng ngực.

8. Chương 8

Tĩnh Phi Phàm vẫn nhìn chăm chăm cô, thật đẹp mắt, thật động lòng.

Trời sinh cô đến từng cử động nhỏ nhìn cũng rất đẹp .

Cô gái lột xác thành một người phụ nữ lại càng xinh đẹp.

Ngay cả hấn đã từng lẫn lộn với rất nhiều phụ nữ, nhìn thấy vô số cô gái, cảm giác của hấn đối với cô rất kỳ lạ.

Một người phụ nữ đầy mê hoặc khiến người đàn ông say mê.

Từ trong đôi mắt đến nụ cười của cô.....khi cô còn nhỏ đã mê hoặc vô số con trai, làm cho họ bởi vì sự quyến rũ của cô mà không thể nào kháng cự.

Mãi đắm chìm trong tưởng tượng! Một người bạn gái, đều không thể có được tình cảm của hấn, cũng vì vậy, đối với họ đi hay ở, hấn không quan tâm, coi như là một nam một nữ ở chung với nhau một lúc, hấn sẽ không muốn cứ giữ lấy dục vọng.

Tất cả họ đều không ảnh hưởng tới phán đoán hay lý trí của hấn.

Nhưng Thương Ly yên không giống.

Hấn không cách nào để cô đi, hấn cũng không cách nào chấp nhận để cho cô yêu người đàn ông khác.

Hấn tình nguyện để cô bên mình, tình nguyện để cô hận hấn, cũng sẽ không bao giờ để cho cô rời đi, làm ỉn tiếc nuôi cả đời.

Suy nghĩ thật ích kỷ, hấn chính là nghĩ như vậy, hấn chính là phải làm như vậy.

Bàn tay Tĩnh Phi Phàm bao tại hai nhũ hoa, cách lớp áo chậm rãi xoa bóp, lớp vải êm ái căn bản không cách nào ngăn cản được lực ma sát của hấn, làm cho cô cảm giác thật thoải mái.

Thương Ly Yên thở gấp một hơi, nhũ hoa bị ham muốn dục vọng như lửa đốt nóng, bàn tay của hấn giống như có dòng điện truyền qua cơ thể cô.

Hấn dùng tay mở ra mấy cái nút áo trước ngực cô, chiếc áo ngực bên trong chiếc cổ áo tròn lập tức biến thành chiếc cổ chữ V hấp dẫn, làm cho nhũ hoa đầy đặn của cô hiện ra không sót cái gì.

Hấn duỗi tay luồn vào trong áo cô, thuần thục cởi áo ngực ra, ngay sau đó bàn tay màu đồng liền tùy ý trêu đùa trên nhũ hoa trắng như tuyết của cô.

Hấn ma sát hai nhũ hoa đầy đặn của cô, dùng bàn tay vân vê hai đỉnh đầu màu hồng đào của nhũ hoa, khi hấn vuốt ve, hai bên nhũ hoa tạo thành sắc màu vô cùng mê người.

Cơ thể của cô rơi vào trạng thái vui sướng dưới kỹ xảo về chơi đùa của hấn, cô hoàn toàn không có sức phản ứng, hơn nữa, đầu óc của cô trở nên rất mê loạn, cơ thể trở nên kích thích, thậm chí lo lắng, ngộ nhỡ hấn dừng lại, cô có thể tiếp nhận hay không?

Tĩnh Phi Phàm che lại cái miệng nhỏ nhắn của cô, cuồng dã hôn cô, nhiệt tình hòa tan trái tim cô.

Có một dòng nước nóng khác thường chạy thẳng xuống đùi cô.

Cô thử vận vẹo cơ thể mềm mại, nhưng bị hấn khống chế, cô căn bản không thể động đậy.

Hắn dúi đưa cùng cô, nếm hương vị ngọt ngào trong miệng cô.

Cô cảm thấy choáng váng đầu, đầu óc không cách nào kiểm soát, vang lên ầm ầm.....

Linh hồn của cô giống như muốn đi theo hắn.....

Thương Ly Yên cuối cùng khuất phục ham muốn dục vọng của chính mình bị hắn khơi dậy, cô nâng cổ hắn lên, hôn trả lại hắn.

Rất tốt! Trong lòng hắn tán thưởng, đây chính là cổ vũ hắn.

Tĩnh Phi Phàm nhìn lý người đẹp trong ngực, hai gò má cô xinh đẹp, mắt sáng mê say, chiếc cổ kiêu diễm, làm cho hắn nhìn không chớp mắt.

Tim của hắn, hồn của hắn cứ như vậy bất tri bất giác bị cô đem đi.

Theo đường cong mỹ lệ của cô đi xuống tay của hắn trên choker gấu váy cô, chui vào trong quần lót, lớp vải mỏng kia không thể nào ngăn cản quyết tâm của hắn.

“Không.....” Hắn cản trở hành động làm cho thân thể cô cứng đờ, không khỏi nhỏ giọng cầu xin.

Tĩnh Phi Phàm công chiếm hạ thân của cô cũng không vì lời nói của cô mà dừng lại, bàn tay của hắn đâm vào hoa tâm của cô, nam căn nóng rực như muốn đốt cháy hoa tâm của cô, toàn bộ cơ thể của cô không tự chủ được khẽ run lên.

“Em mặc như thế, chính là cố ý hấp dẫn đàn ông.”

Một chiếc áo hoa màu tím như ẩn như hiện làm cho cô so với ban đầu càng hấp dẫn hơn, mà hiện tại hắn làm cho quần áo của cô xốc xếch lại càng quyến rũ vô hạn.

Cô lại biết mặc váy ngắn, làm cho người đàn ông dễ dàng hành động.....

Đột nhiên, một sự ghen tức cháy lên trong lòng hắn, hắn dùng lực xoa hoa tâm của cô.

“Uhm.....A.....a” Cô run sợ, hai tay cầm lấy tay hắn muốn đẩy ra, nhưng không còn chút sức lực nào.

Cô muốn cự tuyệt nhưng lại càng làm ra vẻ như mời chào hắn đùa bỡn nhiều hơn.

“Không!Không nên như vậy.....A.....”

Ngón tay dài của hắn xen vào trong quần lót, vuốt hai cánh hoa, ma sát bên ngoài hoa tâm của cô.

Thương Ly Yên thở dốc vì kinh ngạc, tay của hắn không thể lại xâm nhập vào.....

Cô không dám cử động bừa bãi, chỉ sợ sơ ý một chút, làm ình càng thêm rung động.

“Nơi này của em ngập nước rồi.....” Hắn tà tứ cười khê, nâng lên đôi môi đầy sức quyến rũ.

“Uhm.....A.....” Hoa tâm của Thương Ly Yên bị hắn đè xuống, không nhịn được rên thành tiếng.

Âm thanh mê người.....rất tự nhiên, lại là chất xúc tác tuyệt vời nhất mà người đàn ông mong muốn.

Tĩnh Phi Phàm khẽ vuốt hai cánh của hoa tâm, trọng lực đè lên hoa hạch của cô, yêu thích không buông tay nhìn lên khuôn mặt đầy hấp dẫn của cô.

Cơ thể của cô không thể nào chịu sự khống chế của đầu óc, không ngừng cong người lên hướng tới hắn, muốn dính sát vào tay hắn, làm cho hắn tiếp tục động tác.

Hai chân của cô bị hắn dựng cong lên, hắn nhìn dấu vết thấm ướt trên quần lót của cô, ngoắc ngoắc khoe môi “Uớt như vậy, em xác định còn muốn mặc sao?”

Hắn nhìn những đám lông mọc trên thân thể cô bám trên quần lót nhô đầu ra, không khỏi hô hấp tăng nhanh.

Trời! Cô ướt đầm!

Trời! Của hắn cũng cứng rắn cực kỳ!

Tĩnh Phi Phàm khẽ kéo nhẹ bộ lông của cô, cô khẽ run lên.

“Không cần chơi như vậy.....”

Thế nhưng hần lại cố ý làm lần nữa, nhẹ nhàng ma sát, sức lực vừa phải, làm cho cô tê dại hơn, nhưng hoàn toàn thỏa mái.

“Có muốn cởi xuống hay không?” Hần nhẹ nhàng lôi kéo chiếc quần lót màu hồng của cô.

Thương Ly Yên khẽ run người, đôi mắt đầy sức quyến rũ dời đi không nói gì.

“Anh muốn em nói!” Tĩnh Phi Phàm có vẻ chơi rất thích thú, lập tức lôi kéo quần lót cô, kéo lông mọc trên cơ thể cô.

Cô lắc lắc miệng “Anh.....”

“Nói hay không?” Hần kéo lần thứ nhất hai đám lông mọc trên cơ thể cô.

“Anh khỏe.....Thật tà ác!” Nào có ai giống như hần đối với cô vậy.

“Anh chưa từng phủ nhận.” Hần gọn gàng dứt khoát thừa nhận.

Thương Ly Yên một tay vỗ nhẹ mu bàn tay của hần, một tay che chở hoa tâm của mình, bộ dáng vừa xấu hổ vừa thẹn thùng.

Mùi hương ẩm thấp giữa đùi của cô không cách nào coi thường, cô chạm vào quần lót cũng cảm thấy có chút ẩm ướt.

Tiếng cười to lớn của Tĩnh Phi Phàm truyền ra, ngay cả lồng ngực cũng rung lên “Có muốn anh giúp em cởi hay không?”

“Em không biết.” Cô mắc cỡ không dám nhìn hần.

Hần gạt tay cô ra, xé quần lót của cô vứt đi.

Thương Ly Yên cảm thấy thật không quen.

Cô không mặc quần lót.....Hạ thân mát mẻ.....Thật là không có cảm giác an toàn.

Tĩnh Phi Phàm đem hai chân của cô mở lớn hết sức, hơn nữa kèm chặt chân cô, làm cho cô không cách nào khép lại.

“Không nên nhìn nơi đó.....mắt của anh không nên nhìn nơi đó.....Không muốn.....Không có gì đẹp.....” Thương Ly Yên đỏ mặt xấu hổ kêu lên.

Tĩnh Phi Phàm nâng mắt nhìn cô, mặt hứng thú “Em làm sao biết không đẹp? Chẳng lẽ em đã xem qua nhiều lần, nên không muốn nhìn lại?”

“Em.....Em cho tới bây giờ cũng chưa nhìn qua chỗ đó.....” Thương Ly Yên đơn thuần trả lời, lời nói thật làm động lòng.

“Em chưa có nhìn qua, làm sao em biết chỗ này khó coi?”

“Em.....Em.....” Cô bị lời hần nói ngăn lại, không biết nên nói gì tiếp theo.

“Anh cảm thấy rất đẹp!” Tĩnh Phi Phàm mê muội trong cấu tạo tinh xảo này “Hoa tâm của em là đẹp nhất.....” Tĩnh Phi Phàm nhẹ nhàng xoa.

Thương Ly Yên toàn thân sợ hãi, cô muốn khép chân lại, hần lại cứng rắn mở chân của cô ra.

“Không nên lộn xộn, nếu không, anh vẫn sẽ nhìn chỗ này của em, còn có.....Em sẽ không ngủ được.”

Thương Ly Yên bị lời nói mập mờ của hần làm cho sợ, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tĩnh Phi Phàm nhìn hoa tâm lộ ra, gần ngay trước mắt, hần xem xét hoa huyết mềm mại một cách kỹ lưỡng, nhẹ nhàng ma sát hoa hạch của cô.

“A.....” Thân thể của cô vô cùng nhạy cảm, phản ứng cực nhanh.

Rất tốt! Đây là kết quả mà hấn muốn.

Ngón tay dài của Tĩnh Phi Phàm đột nhiên phủ xuống từng nếp gấp dưới hoa tâm màu hồng, làm cho thân thể mềm mại của cô khẽ run.

Thật là mắc cỡ, thật đáng xấu hổ.....Nhưng mà, cô lại không có cách nào khống chế phản ứng của mình, mỗi lần hấn hạ xuống, cô lại liên sợ hãi run lên, cô không muốn.....Nhưng mà, chính cô khó lòng kiềm nổi.....

“Không cần chơi đùa em nữa.....”

Cơ thể của cô khó chịu, “dịch yêu” thấm ướt cả hoa tâm cùng ngón tay hấn, ghế sofa cũng không thoát khỏi.

“Em chưa nhìn qua, anh giúp em nhìn qua, nơi này của em thật là đẹp, anh rất thích.” Hấn lần nữa nhìn qua bên ngoài hoa tâm, sau đó lại đề lên trên hoa hạch của cô.

Thương Ly Yên khẽ rên lên, cơ thể điên cuồng rung động.

“Không muốn.....Tay của anh.....” Sự kích thích cực độ đề lên hoa tâm của cô, làm cho cơ thể cô trở nên trống rỗng, giống như muốn được lấp đầy.

“Tay của anh thế nào?”

“Không cần để ở đâu?”

“Vậy muốn để chỗ nào? Nơi này sao?”

Ngón tay dài của hấn đâm vào hoa tâm của cô, cô lập tức mãnh liệt co rút, đem ngón tay của hấn hấp thụ càng chặt hơn.

Thương Ly Yên rung động kêu lên “A.....” Cô cuồng dã giãy dụa, nước mắt tràn đầy quanh đôi mắt mù sương, nhìn rất đắm đuối đáng yêu.

“Thì ra em thích như vậy.”

“Em.....Không có.....”

Hấn nghe vậy đem ngón tay dài rút ra, một cổ khó chịu nhanh chóng lan tới cơ thể cô.

Hai tay cô vây quanh hai nhũ hoa đầy đặn, cả cơ thể rung động không ngừng cùng với trống không khó chịu.

Nhưng, cô không muốn khuất phục dưới hấn.

Kỹ xảo vuốt ve của hấn cao siêu như vậy, lợi hại như vậy, nghĩ cũng biết là luyện tập với bao nhiêu phụ nữ, cô tuyệt đối không thích.

“Buông ra.....Em.....Không cần dùng hai tay bắt kia áp lên mặt em.....”

“Chê tay anh bắt?” Hấn cau mày “Tay của anh đã rửa sạch sẽ! Là bởi vì cái này sao?” Hấn đem ngón tay dài dính đầy “dịch yêu” để trước mặt cô cho cô nhìn “Đây là chứng cứ ham muốn dục vọng của em.”

Thương Ly Yên xấu hổ nhìn chằm chằm hấn “Lấy ra, đi rửa tay.”

“Rửa đi rất đáng tiếc.” Tĩnh Phi Phàm đem “dịch yêu” xoa lên môi của cô, sau đó cười tà, hôn môi cô, cạy hàm răng cô ra, liếm khoang miệng của cô.

Hơi thở ngọt ngào của cô.....Hấn có ném qua rồi.

Thương Ly Yên không cách nào cự tuyệt, bởi vì hấn quá mức tà tứ, cũng quá mức cường thế.

Cô thật không còn sức lực nữa rồi, chỉ có thể để mặc cho hấn hôn, mặc cho hấn muốn làm gì thì làm.

Tĩnh Phi Phàm hướng xuống miệng của cô.

“Uhm.....A.....a.....a.....”

Thương Ly Yên làm cho hấn rất kích tình.

Cô sắp bất tỉnh.

Môi của hắn mút chặt hoa tâm của cô, đầu lưỡi không ngừng đảo vào bên trong.

Khoái cảm mãnh liệt gia tăng trong cơ thể cô, cả cơ thể cô bị cảm xúc nặng nề che mắt, hạn thân bởi vì sự trêu đùa của hắn mà muốn nổ tung ra.....

“A.....a.....” Đầu cô chợt lóe lên, hạ thân ửng hồng, toàn thân co rút khó chịu.

Cô thật sự bất tỉnh.....

Mơ mơ màng màng tỉnh dậy, cô không biết mình ở chỗ nào.

Hạ thân ngứa ngáy khó chịu, cô cúi đầu nhìn, một cái đầu đen vẫn còn duy trì vùi trong hoa tâm cô.

Thương Ly Yên mặt đỏ rực.

“Anh.....”

Còn chưa kết thúc sao?

Hắn tận tình thưởng thức hương vị trong miệng, từ từ ngẩng đầu, khẽ nhếch đôi môi khô gợt, cảm còn dính một ít dịch trong suốt.

Thương Ly Yên theo bản năng hai tay che lại khuôn mặt đỏ bừng.

Cô không nên nhìn.....Quá mức xấu hổ rồi, hoàn toàn ngoài sức tưởng tượng của cô.....Căn bản là cô không tưởng tượng nổi những hình ảnh này.....

Tĩnh Phi Phàm lại cúi đầu chuân bị mút hoa tâm của cô, “dịch yêu” rò rỉ tiết ra, âm thanh hắn uống cũng truyền ra dưới hạ thân của cô.

Hai tay cô nhanh chóng che lại lỗ tai, nhưng không cách nào ngăn được khoái cảm mãnh liệt.

Trời ạ! Cảm giác như vậy thật là muốn lấy mạng người a!

Cô khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, muốn hắn dừng lại,nhưng.....Không! Cô không thể lừa dối bản thân, cô rất thích.....

Thương Ly Yên tự trấn an ngượng ngùng trong lòng, tận hưởng khoái cảm do hắn tạo ra, lúc nhanh, lúc chậm, âm thanh nức nở không ngừng phát ra từ cái miệng nhỏ nhắn của cô.

Cảm giác này quá tuyệt, tuyệt đến nỗi cô không muốn kết thúc.

Trên mặt Tĩnh Phi Phàm tất cả đều là “dịch yêu” của cô vì kích tình tiết ra.

“Dừng có ngừng.....Em thích.....Em muốn.....Muốn.....Anh tiếp tục.....”

Cái eo nhỏ nhắn của cô giống như một con rắn nước lắt qua hai bên, khoái cảm truyền tới làm cho cô không muốn hắn dừng lại.

Môi của hắn đang mút hút cô, lưỡi của hắn cũng đang quấy lên cơ thể cô.....

Tình dục giống như núi lửa đã bộc phát không thể thu lại, kỹ xảo cao siêu của Tĩnh Phi Phàm làm cho cô rơi vào trong yêu thương, kích thích ham muốn được cất giấu kỹ lưỡng phát tán ra ngoài.

“Em thật phóng đảng.....”

“Uhm.....” Cô không chỉ vờ eo lắt mông, đôi tay cũng cắm vào trong tóc hắn, ngăn chặn hắn, không để cho hắn rời đi hạ thân của cô.

Cô không quan tâm hắn không yêu cô.....

Cô không quan tâm hắn coi cô là thể thân của mẹ.....

Cô cần hắn! Cô rất muốn hắn!

Tế bào trên toàn cơ thể cô đều nóng lên, như muốn phát điên, reo hò muốn hắn, muốn hắn.....

Lúc này Thương Ly Yên cảm thấy có hần thật tốt.

Cô gặp hần, ở một chỗ cùng hần, thậm chí cô còn sống, hiện tại đang ở đây, muốn cùng hần kết hợp làm một.....

Trong lòng cô rất mênh mông, cơ thể càng nóng, linh hồn cô điên cuồng.

“Phi Phàm.....Em muốn.....Em muốn anh!”

Đầu lưỡi của Tinh Phi Phàm linh hoạt liên tiếp đâm vào liếm láp trong hoa tâm cô, trêu chọc làn da trơn mềm của hoa tâm.

Cô khê rên lên, tiết ra lượng lớn “dịch yêu”.

Cô tiết ra rồi, hần đã lấy được cái hần muốn.

Tinh Phi Phàm biết cô đã rất ướt, kế tiếp, nam căn của hần cũng nên được thỏa mãn rồi.

Thật ra thì, lúc cô ngắt đi thì hần đã rất kích động rồi, nhưng hần vẫn cố nén đến bây giờ, đây cũng đã là cực hạn của hần, hần đã lên đỉnh mấy lần.

Tinh Phi Phàm nhìn cô không còn sức nằm co quắp trên sô pha, hoa tâm kịch liệt khép khép mở mở, rất muốn hần.

Hần thật muốn bắt chấp tất cả đâm vào sung sướng một phen.

Nhưng cuối cùng hần thu lại.

Hần không muốn ở chỗ này muốn cô. Hần không thể để cho lần đầu tiên của cô đau đến không chịu nổi, về sau nhìn thấy hần sẽ sợ.

Tinh Phi Phàm bế ngang Thương Ly Yên đi lên lầu.

“Đi đâu.....” Cô khê thở, ánh mắt đầy mê hoặc.

“Đây là lần đầu tiên của em, anh sẽ đem đau đón giảm nhẹ nhất.” Trên khuôn mặt cương nghị của hần hiện đầy thương tiếc.

“Em tin tưởng anh.” Cô quyến luyến nhẹ nhàng xoa xoa lông mày hần, mũi hần, cuối cùng đặt trên môi hần lưu luyến không rời đi.

Hần há miệng, giả bộ như muốn cắn.

Tay cô cũng không rời đi, giống như đoán được hần sẽ không cắn cô thật.

Tinh Phi Phàm đem đầu ngón tay cô ngậm vào trong miệng, dùng đầu lưỡi khê liếm lấy, mút ngón tay út của cô.

Cô phát hiện ra âm thanh chân thật nhất phát ra từ đáy lòng.

Cô thật yêu hần! Cô khát vọng có thể cùng hần ở chung một chỗ.

Cô muốn vĩnh viễn có thể cùng hần ở chung một chỗ.

Khi cô bị hần đặt nằm trên giường thì vẻ mặt của cô không có sợ hãi một chút nào, càng không cảm thấy hối hận.

Cô muốn đem mình hoàn toàn dâng cho hần.....

Cô với hần bốn mắt nhìn nhau, cô rõ ràng có thể nhìn thấy trong mắt hần hiện ra sự dịu dàng, cưng chiều mà bình thường hần cất giấu, lúc này lại biểu hiện rõ ra.

Cô bình tĩnh hiểu ra.....

Cả đời này, cô sẽ không quên được đôi mắt này, bởi vì, cô muốn quên, cũng không thể quên được.

Nhìn chăm chăm vào vẻ mặt tà khí đầy hấp dẫn của hắn, khí thế tự tin mà kiêu ngạo của hắn, cô muốn khắc sâu tất cả vào trong lòng, hiện tại đem sự dịu dàng cùng sự kết hợp ngọt ngào khắc sâu vào trong xương máu của chính mình.

Trước kia tại sao cô lại có thể ghét hắn?

Có lẽ, cũng không phải là cô ghét hắn, mà là ghét ánh mắt hắn vẫn còn hình bóng của mẹ cô, mà cô lại không có cách nào kiềm chế ánh mắt của mình dõi theo hắn.

Trước khi biết hắn, thế giới của cô đơn giản mà thanh bình.

Sau khi biết hắn, tâm tình của cô trở nên phức tạp, mà lúc nhỏ cô không hiểu, chỉ cho rằng không thích hắn nhìn chằm chằm mẹ của mình.

Thì ra là, không phải cô sợ bị hắn cướp đi mẹ, bởi vì cô biết, mẹ yêu ba, Tĩnh Phi Phàm vĩnh viễn cũng không giành được.

Cô cảm thấy sợ trong lòng, mẹ cô sẽ giành mất Tĩnh Phi Phàm.....Không, mẹ cô cũng sẽ không giành Tĩnh Phi Phàm, là Tĩnh Phi Phàm cam tâm tình nguyện theo đuổi mẹ cô.....

Có lẽ bởi vì hắn quá yêu thích mẹ cô, mới chịu đáp ứng nguyện vọng của mẹ cô, nguyện ý trở thành người giám hộ của cô.

Tĩnh cảm cô dành cho hắn.....Lặng lẽ sinh ra từ lúc nào rồi.....

Hắn làm cô động lòng, chạm tới cảm xúc của cô, làm cho cô vì những hành vi của hắn mà trở nên phập phồng lo sợ, không có cách nào tự chủ được.

Ngực của hắn thật ấm áp, an toàn.....

Cô rất thích ngực của hắn, thích ánh mắt thương tiếc cùng hành động chăm sóc của hắn.....

Cô hưởng thụ cảm giác được hắn yêu thương, khát vọng nhiệt độ trên người hắn.

Cô sẽ không lừa gạt cảm giác của chính mình.

Hắn đối với cô vô cùng quan trọng.

Cô coi trọng hắn, lòng của cô thường không tự chủ được mà để ý hắn

Tất cả những gì thuộc về hắn đều ảnh hưởng đến phán đoán của cô.

Thì ra là như vậy.....

Cô yêu hắn.....Cô thật sự rất thích hắn.

9. Chương 9

Thương Ly Yên bị hắn cởi hết quần áo trần trụi như một đứa trẻ mới sinh.

Tất nhiên! Chỉ có làn da của cô mềm mại, bóng loáng giống như trẻ con.

Hắn nâng hai nhũ hoa của cô lên, hắn biết rõ, trẻ mới sinh sẽ không có hai nhũ hoa đầy đặn có thể khơi dậy dục vọng của hắn như vậy.

Đôi môi nóng rực như lửa của Tĩnh Phi Phàm nhanh chóng ngậm đầu nhũ hoa của cô, mạnh mẽ liếm.

“Uhm.....” Cô lo sợ, khẽ rên lên.

“Nhìn hình dáng em bây giờ anh rất thích.” Hắn mạnh mẽ liếm liên tục, như muốn hút ra sữa tươi từ nhũ hoa của cô.

Cô cảm thấy tê dại giống như không còn chút sức lực, cơ thể mềm mại không thể chống cự lại những rung động mà hắn tạo ra.

Hắn vừa liếm vừa bóp hai nhũ hoa của cô, không lâu sau, hai nhũ hoa của cô vừa cứng vừa ướt, toàn bộ in hơi thở của hắn.

Tĩnh Phi Phàm ở trước mặt cô cởi ra toàn bộ quần áo.

Ánh mắt Thương Ly Yên nhìn chăm chăm vào nam căn to lớn giữa hai chân Tĩnh Phi Phàm không cách nào rời đi.

Cô mấp máy môi dưới, nhìn nam căn to lớn đã thấy sợ hãi, không dám tin.

Bởi vì ánh mắt cùng với động tác liếm môi đầy mê người của cô, cùng với toàn thân trần trụi làm cho nam căn to lớn giữa hai chân Tĩnh Phi Phàm không ngừng sưng lên, so với một phút trước còn to lớn hơn.

Thương Ly Yên có chút khiếp sợ.

Đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy nam căn của người đàn ông có hình dạng như thế nào ở khoảng cách gần như vậy.

Thương Ly Yên cảm thấy mê hoặc cùng sợ hãi.

Cô.....Cô không thể nào chứa được nam căn to lớn như vậy của hắn.

Thương Ly Yên hướng về phía cạnh giường, chống tay xuống, muốn đứng dậy chạy đi.

Tĩnh Phi Phàm đặt cô nằm sấp trên giường, đưa lưng về phía hắn, hắn nâng mông cô lên, nhìn chăm chú hoa tâm của cô, dùng sức một chút, lật mở ra hoa tâm mềm mại của cô, “dịch yêu” trong suốt vẫn còn rò rỉ ra.

“A.....Không cần.....” Thương Ly Yên giãy dụa sợ hãi kêu, hai mông trắng nõn đung đưa qua lại ở trước mặt hắn.

Hắn cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, huyết mạch sôi trào.

Cúi đầu hắn hấp thu chất dịch ngọt ngào mà hắn muốn.

Thương Ly Yên xấu hổ tột cùng, nhưng mà, khoái cảm như điện giật làm cho cô không muốn ngăn cản.

Tĩnh Phi Phàm biết cô thích, nếu không, hoa tâm của cô sẽ không ngừng tiết ra “dịch yêu”, giống như dòng nước chảy cuộn cuộn.

Ngón tay dài của hắn cũng xoa nhẹ bên ngoài hoa tâm, đầu lưỡi của hắn mút hoa hạch sưng cứng của cô.

“A.....a.....”

Quá kịch liệt! quá kích tình! Thật cuồng dã!

Trong đầu của cô giống như có vô số tia lửa nổ tung ra, cô cảm thấy rất kích thích, cơ thể thật thoải mái, từng lỗ chân lông cũng như giãn ra, giống như đốt pháo hoa, rất sung sướng.

Mùi vị thật thơm ngọt! Nam căn của Tĩnh Phi Phàm sưng to lên, hắn sắp không chịu nổi.

Cô bé xử nữ này mùi thơm rất nồng nặc, quá mê người rồi.....

Hắn muốn lập tức đoạt lấy cô.

Tĩnh Phi Phàm mạnh mẽ trêu đùa hoa tâm của cô, lắng nghe cô nức nở rên rỉ thành tiếng, cảm thụ sự co rút căng ngày càng nhanh của hoa tâm ẩm ướt.

Ngay tại lúc này!

Vào lúc cô lên đến đỉnh điểm, không ngừng co rút, hắn đem nam căn to lớn từ phía sau nhanh chóng đâm vào hoa tâm ẩm ướt của cô.

“Ách.....A.....”

Cô không thể nhận rõ là đau đến thoải mái hay thoải mái đến đau đớn.

Hắn vừa đâm vào liền đâm đến chỗ sâu nhất trong cơ thể cô, cảm nhận được lớp màng mỏng của tấm thân xử nữ đã bị hắn xuyên qua.

Cô thật chặt.....Quá sức chặt.

Tĩnh Phi Phàm nghĩ muốn cử động nhưng có chút khó khăn.

Hai vách hoa tâm của cô đem nam căn to lớn của hắn thít chặt lại, không buông lỏng, hắn liền không có cách nào tự do ra vào.

“Thả lỏng một chút.....Sẽ không đau.....”

“Vậy sao?” Cô cảm giác như hạ thân của mình bị nhét đến muốn vỡ tung ra.

Hắn chậm rãi rút ra, toàn thân cô run rẩy, cắn chặt răng “Không muốn.....Sẽ đau.....”

Tại sao lúc hắn tiến vào cô còn chịu được, nhưng lúc hắn rút ra cô lại cảm thấy đau nhức khó chịu.

“Mới vừa rồi lúc em lên đỉnh anh liền đi vào, cho nên không có đau, hiện tại đã hết, nên em mới cảm thấy đau.” Tĩnh Phi Phàm tựa như có thể đọc được suy nghĩ trong đầu cô, chậm rãi giải thích.

“Không thể không cử động sao?” Thương Ly Yên nước mắt tràn ra hốc mắt.

Tĩnh Phi Phàm không cử động nữa, nhưng bọn họ cảm thấy, có một cái gì đó đang chậm chậm di chuyển.....

Là máu của cô.....Đang chậm rãi từ trong hoa tâm chảy ra, rơi xuống giường.

Hạ thân của bọn họ kết hợp chặt chẽ nhưng vẫn không ngăn được máu trinh xuyên qua.

“Em.....Em chảy máu.....” Cô có chút khủng hoảng “Anh.....Đem em xé rách sao?”

“Anh bảo đảm, lần sau sẽ không chảy máu như vậy.”

“Em cảm thấy rất đau.....” Cô ủy khuất nói, nhẹ nhàng uốn éo, muốn đẩy hắn ra.

“Em không nên lộn xộn nếu không em sẽ đau hơn.”

Cô sợ tới mức không dám hành động thiếu suy nghĩ, giống như tượng đá.

Tĩnh Phi Phàm chậm rãi rút ra, Thương Ly Yên lập tức bò lên phía trước.

Loại cảm giác này quá đau đớn.....Cô sợ.

Nam căn to lớn của Tĩnh Phi Phàm nổi lên gân xanh còn chưa được thỏa mãn, mặc dù bên trên có dính tia máu chứng minh cô đã là người của hắn, nhưng mà, muốn hắn bỏ qua cô, quá sớm.

Bàn tay hắn hướng về phía eo cô đem cô quay trở lại.

Toàn thân hắn sôi trào, gắng gượng đẩy nam căn to lớn lên phía trước, “dịch yêu” bị hắn làm bắn tung lên, không chỉ bắn lên bụng, lồng ngực, mà ngay cả hai nhũ hoa trắng nõn của cô cũng có thể thấy được.

Hắn mạnh mẽ đâm vào hoa tâm của cô, hưởng thụ tư vị ngọt ngào của cô.

“Uhm.....A.....”

Hắn ra vào một cách nhanh chóng trong hoa tâm của cô, khuấy động trong cô thật nhanh, thật kịch liệt.

Cô càng chặt, hắn ra vào càng nhanh.

Hông Thương Ly Yên bị giữ chặt, trong cơ thể dâng lên một khoái cảm mãnh liệt.

Cô thật là đau.....Không, cô hưng phấn.....Không, cô thật khó chịu.....Lại giống như.....Rất tốt.....Rất kích động.....

Cô không biết phản ứng chân thật của mình, cô chỉ biết, hắn giống như không muốn ngừng chiếm lấy hoa tâm của cô, giống như muốn móc từng giọt “dịch yêu”, giống như muốn nhét vỡ tung cô ra.....

Nam căn to lớn của hắn không ngừng kéo ra đẩy vào hoa tâm của cô, làm cho cô càng ngày càng ướt hơn.

Đột nhiên, hắn dừng động tác lại, thử không rút ra khỏi cơ thể cô, từ từ đem cô quay ngược trở lại.

“Ai!” Hắn than nhẹ một tiếng.

Nhìn nam căn rơi ra ngoài, hắn biết rằng lần thí nghiệm này thất bại.

Không sao, hắn sẽ không vì vậy mà từ bỏ, về sau cơ hội thử nhiều hơn.

Thương Ly Yên ngồi phịch ở trên giường, không cách nào động đậy.

“Kết thúc sao?” Cô nhìn nam căn to lớn của hắn, không hiểu.

“Chưa.” Hắn mở tung hai chân của cô, cuồng dã đem nam căn to lớn đẩy mạnh vào.

“Uhm.....” Cô lại bị lấp đầy.

Hắn đem nam căn to lớn toàn bộ rút ra, sau đó lại đẩy mạnh vào, ra ra vào vào, hưởng thụ sự thít chặt của cô.

Thương Ly Yên yêu kiều theo hắn ra ra vào vào, không cách nào dừng lại.

“Xem ra em rất thích.”

Tĩnh Phi Phàm một tay cầm nhũ hoa không ngừng lắc lư qua lại của cô, dùng sức bóp nắn.

“Nơi này thật mềm, thật đẹp.” Hai ngón tay hắn mở lớn, gan bàn tay dùng sức bóp mạnh nhũ hoa cô.

“Em như vậy.....Anh rất hài lòng.” Hắn cười tà, ánh mắt sáng lấp lánh.

Ánh mắt Thương Ly Yên mờ mịt, mắt lim dim quyến rũ làm cho dục vọng trong hắn không ngừng bộc phát.

Động tác của hắn càng ngày càng cuồng dã, thở hổn hển, cử động ở trong hoa tâm của cô.

Thương Ly Yên khẽ rên rỉ, cong người lên, khuôn mặt phóng đăng không hề che dấu hiện ra trước mặt hắn.

Tĩnh Phi Phàm giống như nổi điên không ngừng cử động.....

Ánh mắt của cô cuồng loạn, “dịch yêu” theo cử động của hắn tràn ra ngoài, thậm chí phát ra âm thanh, bọn họ lại làm như không nghe thấy.

Chỗ kết hợp giữa hai người truyền đến co rút mạnh liệt, hắn hung hăng ra vào vài chục cái, rốt cuộc thì không chịu nổi.....

Ở chỗ sâu trong cơ thể cô tràn đầy tinh dịch của hắn.

Thương Ly Yên không biết đối mặt hắn như thế nào.

Sau khi giao hoan, cô nhắm mắt giả vờ ngủ say, không nghĩ tới thể nhưng cô lại ngủ thiếp đi.

Đến khi tỉnh lại, cô bị ôm trở về phòng của mình, dưới mềm mại dù vẫn không mặc quần áo, nhưng cảm giác ướt dính lúc hoan ái đã không còn.

Là hắn giúp cô tắm sao?

Cô nhìn thấy hắn ngồi trước bàn đọc sách của cô, toàn thân chỉ choàng có một cái áo tắm rộng thùng thình, cô không dám hỏi hắn, cũng hy vọng hắn rời đi.

Tĩnh Phi Phàm vẫn chưa rời đi.....

Thương Ly Yên đã tỉnh ngủ, cô cũng không muốn ngủ nữa.

“Tĩnh.....” Cô kêu nhẹ một tiếng, bởi vì cô không biết nên gọi hắn như thế nào.

Gọi cả tên cả họ sao? Cô làm không được.

Kêu tên của hắn sao? Cô cảm thấy rất thẹn thùng, sợ mình không mở miệng được.

Tĩnh Phi Phàm từ từ xoay đầu lại, nhìn vào mắt cô, khẽ mỉm cười “Đã tỉnh rồi hả? Còn mệt không?”

Cô nhẹ lắc đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

“Còn rất đau sao?” Hấn quan tâm hỏi.

Cô không trả lời, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng trở nên đẹp hơn, hai gò má nóng đỏ.

“Anh.....Thật thô lỗ có phải hay không?”

Cô nhìn hấn, khẽ lắc đầu.

“Anh không nên đối với em như vậy.....Nhưng.....” Giọng nói Tĩnh Phi Phàm có chút ảo não.

Thương Ly Yên xanh mặt nhìn hấn “Lời này của anh là có ý gì?”

“Ly Yên, anh thật xin lỗi chị Trầm Trầm nhờ vả.....Anh đem em.....”

“Anh hối hận? Anh hối hận hai chúng ta xảy ra quan hệ?” Thương Ly Yên sắc mặt trắng bệch.

“Không!Không phải!Anh không hối hận!” Tĩnh Phi Phàm từng chữ từng câu nói “Anh đối với em.....Sớm không nên có ham muốn dục vọng.....Là anh không không chế được, anh chà đạp em.....”

Thương Ly Yên che miệng hấn lại, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm hấn “Không cần nói những từ như vậy, em không cho phép anh nói.”

“Ly Yên” Hấn khan khan kêu lên một tiếng.

“Đó là chuyện tốt, không phải.....không phải là chà đạp.....” Trong mắt cô khẽ thấm nước mắt.

“Là chuyện tốt không sai!Anh đồng ý.” Tĩnh Phi Phàm nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp của cô “Anh đối với em như vậy, em không hối hận là được rồi.”

Thương Ly Yên nghiêm túc nhìn hấn “Có một việc em muốn biết, anh không được gạt em, em muốn anh nói thật.”

“Em hỏi đi.”

“Anh.....Lúc chúng ta quan hệ.....Từ đầu tới cuối.....Anh có xem em là mẹ em không?”

Tĩnh Phi Phàm kiên định nói “Không có, anh tuyệt đối không có.”

“Anh thật sự không xem em là thể thân của mẹ?”

Hấn nâng mặt cô lên, ánh mắt rực lửa “Cho tới nay, dường như em hiểu lầm anh rất lớn, em cho là anh yêu mẹ em sao? Liên nghĩ anh yêu cô ấy, anh đối với cô ấy tuyệt đối không phải là tình yêu.”

Tĩnh Phi Phàm hết sức kiên định nói, nhưng Thương Ly Yên nghi ngờ một thời gian dài sẽ không đem vài ba câu nói của hấn mà tan thành mây khói.

“Anh vẫn đối xử với cô ấy như là người chị.” Ánh mắt xua hấn chân thật kiên quyết.

Ánh mắt mê hoặc của hấn làm cho cô kinh hồn bạt vía.

“Anh không giải thích là bởi vì anh nghĩ không cần.”

“Tại sao không cần?Không thể giải thích với em sao?” Cô khổ sở nói.

Hấn nhẹ nhàng nhíu mày “Em hiểu lầm anh lớn như vậy, anh nói, em sẽ tin sao?”

“Em.....Em.....” Cô chắc chắn không cách nào cho hấn câu trả lời hài lòng, lại không muốn cho hấn chiếm thể thượng phong, cố gắng nói “Anh.....Thật ra thì anh có thể nói, coi như lần thứ nhất, thứ hai em sẽ không tin, nhưng nói nhiều em liền tin tưởng.”

“Vậy bây giờ.....Em tin lời anh nói sao?”

“Em.....” Cô cắn môi, thật ra trong lòng cô đối với lời nói của hấn còn nửa tin nửa ngờ.

Tĩnh Phi Phàm nhún lông mày “Anh làm việc luôn quang minh lỗi lạc, nếu làm gì anh tuyệt đối thừa nhận, nhưng nếu bắt anh thừa nhận chuyện anh không làm thì anh không làm được.”

“Anh.....” Thương Ly Yên buồn bực.

“Anh có thể thẳng thắn nói với em, trước khi gặp em, tình yêu của anh chưa trao cho bất kỳ ai, mà bây giờ, tình yêu này anh đã dành cho em.”

Thương Ly Yên mừng như điên, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một nụ cười tươi như hoa.

“Lời anh nói.....Là thật sao?” Cô thật sự vui mừng, có chút không dám tin, cả người lâng lâng.

Tĩnh Phi Phàm bình tĩnh nhìn cô “Anh vẫn xem chị Trầm Trầm như bạn tốt, thậm chí trong lòng vẫn không đổi. Em cho tới bây giờ không phải mang bóng dáng của mẹ em, em là một cơ thể độc lập, là một cô gái nhỏ dễ dàng trêu chọc anh, anh đã sớm nhận ra, cũng đã sớm.....sớm yêu em.”

Thương Ly Yên vui đến khóc, nước mắt chảy thành dòng trượt xuống má.

Hắn chậm rãi hôn cô, muốn dùng nụ hôn dịu dàng lau khô đi nước mắt của cô.

Cánh môi dán cánh môi, càng dán càng chặt, cơ thể dán cơ thể, càng dán ham muốn dục vọng càng tăng.

Hạ thân cô trơn mềm, áo choàng tắm của hắn rộng mở, bọn họ không kiêng kỵ chút nào, trần trụi kề nhau, nhũ hoa của cô ép vào lồng ngực hắn, nụ hôn của hắn trở nên cuồng dã mà điên cuồng.

Hơi thở hai người kết hợp, hắn như muốn đem cô áp chặt vào trong cơ thể hắn.

Dục vọng của hắn mới vừa hạ xuống lại bắt đầu tăng lên như lửa lan tràn ra.

Hắn muốn cô.....Hắn mãnh liệt muốn cô.....

Giống như là vĩnh viễn cũng không đủ.

“Ly Yên, em có thể không?” Nam căn của hắn hướng về phía bụng cô, mục đích rõ ràng rành rành.

Hạ thân Thương Ly Yên nóng rực, cô không xác định được mình có thể chịu đựng hay không, nhưng cô không muốn làm cho hắn thất vọng.

“Anh.....Có thể êm ái một chút.....” Cô thẹn thùng trả lời.

Được sự cho phép của cô, hắn vui như tiên.

“Ly Yên.....Ly Yên nhỏ bé của anh.....” Hắn hôn khuôn mặt nhỏ của cô “Anh sẽ nhẹ một chút, êm ái một chút.....Thật ra thì, em có thể đổi lại phương thức thỏa mãn anh.”

“Đổi lại phương thức? Em?”

“Đúng, dùng nơi này của em hoặc là nơi này.” Ngón tay hắn nhẹ vuốt môi cô, hai tay hướng về khe nhỏ giữa hai nhũ hoa của cô.

Đáy mắt Thương Ly Yên chỉ có hoang mang cùng không hiểu “Em không biết.....”

“Không sao, anh dạy em, em cùng anh phối hợp là được rồi.” Tĩnh Phi Phàm nao nao muốn thử, cả người nằm trên cơ thể mềm mại của Thương Ly Yên.

“Tĩnh.....”

“Giọng nói của em thật là dễ nghe. Về sau em cứ như vậy gọi anh hoặc là gọi Phàm cũng được.”

“Tĩnh.....Ách...Phàm.”

“Giọng nói của em thật mê người, tiếng kêu ủa em có thể thay tiếng rên của nhân vật nữ chính trong phim người lớn!Mà các sao nữ phim AV nhật bản so với bộ dáng kiều diễm của em còn thua xa.”

Thương Ly Yên cong người trừng mắt nhìn hắn “Anh muốn em đi lồng tiếng phim người lớn.”

“Không.....Anh nói sai! Âm thanh này của em chỉ có thể để cho anh nghe, bộ dáng của em như vậy cũng chỉ có thể để cho anh nhìn.” Lòng tham muốn giữ lấy của hắn lập tức xuất hiện.

“Nam nữ bình đẳng, vậy anh cũng giống em, không cho phép làm bất cứ điều gì mà em chưa cho phép, không cho phép có ý tưởng xâm phạm.”

“Ý tưởng gì? Em muốn anh làm gì?”

“Anh không được trêu hoa ghẹo nguyệt nữa, ngoại trừ em ra, em không muốn anh có người phụ nữ nào khác! Còn nữa.....cái miệng này em rất ghét vì không biết anh đã hôn qua bao nhiêu phụ nữ, cơ thể này cũng vậy, cách xa em ra một chút!” Cô đẩy hắn, đánh hắn, một bụng đầy dấm chua.

Tĩnh Phi Phàm bị cô đẩy xuống giường, lần đầu tiên cảm nhận được, phụ nữ ghen thì ra là đáng yêu như thế, nhưng cũng rất đáng sợ.

Hắn nhìn ra trong lòng cô yêu hắn, chỉ là, để tránh cho về sau không được ngủ cùng giường với cô, hắn muốn làm rõ hiểu lầm của cô.

“Em thấy gần đây anh có đem phụ nữ về nhà không?”

“Không có.” Cô buồn buồn nói “Nhưng mà nếu anh không làm ở nhà thì cũng có thể làm ở ngoài.”

Hắn nhìn cô cười tà “Nghe giọng điệu của em, giống như một người vợ thích ăn dấm chua.”

“Ai là vợ của anh? Không biết xấu hổ.”

“Em không muốn làm vợ của anh?”

Sắc mặt Thương Ly Yên ửng hồng, trừng mắt nhìn hắn một cái, không nói một lời.

“Lúc trước anh mang phụ nữ về nhà là để giảm bớt hãm muốn dục vọng của anh.” Tĩnh Phi Phàm quyết định đem tất cả công khai cho cô biết, tránh cho em suy nghĩ lung tung.

Thương Ly Yên kinh ngạc nhìn hắn.

“Anh là người độc thân chưa bao giờ ở cùng người khác phái, cũng không bao giờ mang phụ nữ về nhà. Nhưng vì không muốn để cho em lưu lạc nơi đầu đường xó chợ, anh đáp ứng chị Trầm Trầm làm người giám hộ của em, anh cũng phát hiện ra anh không nên có ham muốn dục vọng đối với em, vì để tránh cho anh làm chuyện bại hoại, anh tìm phụ nữ về nhà để phát tiết.”

“Anh có thể làm ở bên ngoài, tại sao lại để cho em thấy?” Cô tức giận bất bình.

“Bởi vì, ở bên ngoài anh có thể khống chế được bản thân, trở về nhà, nhìn thấy em liền dễ dàng mất khống chế, cho nên cần có phụ nữ đến thay thế.....”

Thương Ly Yên hướng về phía hắn thản nhiên cười “Cho nên, từ rất lâu anh đã nghĩ “muốn” em! Có phải ý này không?”

Về mặt Tĩnh Phi Phàm u sầu “Em.....Chê tuổi của anh lớn hơn em sao?”

Thương Ly Yên gõ nhẹ đầu hắn một cái, cười nhẹ “Anh lo lắng sao?A.....Anh yên tâm đi, em không có nghĩ như vậy!”

Tĩnh Phi Phàm động lòng dùng lưỡi liếm vành tai cô.

“Chờ một chút, em còn chưa nói hết.” Thương Ly Yên đem đầu hắn đẩy ra “Em không chê anh lớn tuổi, nhưng em chê anh.....Miệng của anh bẩn, tay của anh bẩn, toàn thân của anh đều bẩn!”

Tĩnh Phi Phàm ngửi mình một cái “Anh tắm rất sạch sẽ, một chút cũng không bẩn.”

“Mới là lạ! Miệng của anh hôn qua rất nhiều phụ nữ, hai tay anh sờ qua rất nhiều phụ nữ, cơ thể anh đụng chạm qua rất nhiều phụ nữ, cái người này rất bẩn, em không muốn anh.”

Thương Ly Yên nhanh chóng rời khỏi giường, bóng lưng xinh đẹp của cô làm cho cổ họng hắn căng thẳng.

Tĩnh Phi Phàm chạy lên ôm cô, làm cho cô tựa vào trước ngực của hắn “Sau này phụ nữ của anh chỉ có em, Ly Yên, em không có lựa chọn, em là của anh, em chỉ có thể muốn anh.”

“Không, em cũng có thể giống như anh lựa chọn nhiều người khác.....lựa chọn bất kỳ đàn ông nào.....”

Hắn quay cơ thể của cô lại, ngăn chặn cái miệng nhỏ nhắn của cô nói xằng bậy, hôn đến khi cô đầu hàng mới buông đôi môi đỏ mọng của cô ra.

“Ly Yên, không nên giận lấy nữa!” Tinh Phi Phàm hiểu rõ cô, vì vậy không so đo cùng cô “Những phụ nữ trước kia anh đều không để ở trong lòng. Mặc dù anh phát tiết trên người bọn họ, nhưng có rất nhiều kỹ xảo, em phải tin anh, về sau anh chỉ thực hiện những kỹ xảo đó trên người em.”

“Anh.....”

“Em không tin? Vừa rồi anh làm cho em vui sướng tới dường nào? Không sao, chúng ta lập tức có thể thử lại một chút.”

“A.....Anh.....Tĩnh.....Oh!”

Hai tay của hắn bắt đầu dây dưa nhũ hoa của cô, môi lưỡi chuyển xuống đầu nhũ hoa đỏ tươi, ngậm chặt hơn nữa gặm nhẹ.

Cô đánh không lại kỹ xảo vuốt ve của hắn, sau đó tan trong biển tình dục u mê.

Hạ thân của hắn lơ đãng ma sát đụng chạm cùng với cô, trêu chọc làm cho cô ngứa ngáy.

Bàn tay to củ hắn không nhàn rỗi, ở trước ngực cô, vuốt nhẹ bên cô, làm tăng lên ngọn lửa ham muốn tình dục của cô.

“Uhm.....Cảm giác thật thoải mái.....”

Tĩnh Phi Phàm từ từ trượt xuống mở hai chân của cô ra, để cô đứng yên cho hắn mở ra hai chân, sau đó hắn đem môi lưỡi dời về phía hoa tâm của cô.

Cô kịch liệt run rẩy.

“Tĩnh.....Chân của em.....Chân của em sắp không còn sức lực nữa rồi.....”

Hai tay hắn chống cơ thể cô, môi lưỡi chuyển xuống hoa tâm, khẽ cắn hai cánh hoa, liếm chơi hoa hạch, lại hướng miệng của cô đòi lấy nước miếng ngọt ngào nhất.

Bất luận Thương Ly Yên giãy dụa như thế nào, hắn cũng có thể dễ dàng tìm được điểm mẫn cảm của cô, làm cho cô không còn kế sách, bị hắn trêu chọc khơi dậy ngọn lửa ham muốn tình dục.

“Không được.....Em không còn sức.....Tĩnh.....Không cần, anh mau ra đi.....Đầu gối của em không chống cự nổi rồi.....Em sẽ đè bẹp anh.....”

Tĩnh Phi Phàm ngoảnh mặt làm ngơ, cố ý đem lưỡi trơn trượt tiến thẳng vào hoa tâm của cô.

“A.....” Cô rung động liên tiếp, sức lực toàn thân trong nháy mắt bị hút cạn.

Hắn nâng cô, môi lưỡi trộn lẫn với hoa tâm của cô, hơi thở đầy hương thơm, “dịch yêu” không ngừng tiết ra, hắn cảm nhận được bên trong cơ thể của cô co rút lại, sẽ kẹp chặt đầu lưỡi đang đi vào của hắn.

“Không nên chơi đùa em như vậy.....” Cô kêu khóc cầu xin tha thứ “Ồ.....Thật kỳ quái.....Thật khó chịu.....”

Một cảm giác mãnh liệt tê dại làm cho khát vọng hắn.

Môi lưỡi của hắn rút cuộc buông tha hoa tâm của cô, đem cô đến giường.

“Chờ một chút lại đến.....” Trong miệng của hắn tất cả đều là hơi thở của cô, làm cho hắn vẫn chưa thỏa mãn.

Tĩnh Phi Phàm đem bàn tay nhỏ bé của Thương Ly Yên đặt trên nam căn của hắn, để cho cô cảm nhận một cách nguyên vẹn hắn muốn cô mãnh liệt đến như thế nào.

Thương Ly Yên mặt đỏ tới mang tai, nhìn nam căn sưng to lên của hắn, cô rất muốn rút tay về, nhưng hắn không đồng ý.

“Đổi lại em vuốt ve anh.” Hắn tà ma mỉm cười.

Thấy cô đỏ bừng cả mặt, nụ cười của hắn càng sâu hơn “Không muốn dùng bàn tay nhỏ bé của em cũng có thể dùng cái miệng nhỏ nhắn.”

Hắn làm cho cô ngã sấp, khuôn mặt nhỏ nhắn đối diện nam căn to lớn thẳng đứng của hắn.

“A.....” Cô ghen hòng nhìn trân chối, lớn tiếng kêu lên.

Hắn thấy thời cơ không thể để mất, lúc cô còn há miệng, đem nam căn to lớn đưa vào cái miệng nhỏ nhắn của cô.

Cái miệng nhỏ nhắn của cô bị lấp đầy, cô cảm thấy khó chịu, trong miệng cũng không thoải mái.

Cô còn chưa kịp đem nam căn của hắn phun ra, hắn đã nhanh một bước kéo ra đưa vào.

“Uhm.....Rất thoải mái.....Cái miệng nhỏ nhắn của em rất mê người!” Hắn từ từ nhắm mắt, vẻ mặt say mê.

Cái miệng nhỏ nhắn của cô mở to hết mức, cảm thấy rất đau, cũng rất ủy khuất.

Tại sao cô lại phải phục vụ hắn với bộ dáng như vậy?

Nước mắt cô rơi xuống, cô lấy tay lau một cái, cố ý lau trước mặt hắn.

Hắn tròn mắt, vừa nhìn thấy nước mắt cô rơi đầy trên mặt, hanh nhanh đưa nam căn to lớn từ trong miệng của cô rút ra.

“Thật xin lỗi, Ly Yên.....Nếu như em không thích, sau này anh sẽ không làm như vậy với em nữa.”

“Không phải.....Là của anh quá lớn.....”

“Đúng, là của anh quá lớn, anh sai rồi.”

Hắn chịu tội, để cho cô nín khóc mỉm cười.

Cô xấu hổ đỏ mặt, cúi thấp đầu nhỏ giọng nói “Không phải là em không thích.....Anh làm cho em rất thoải mái, em cũng muốn làm cho anh thoải mái, chỉ là em chưa có chuẩn bị tốt, em.....Anh làm iệng của em đau.....”

Tĩnh Phi Phàm vui mừng nhìn cô “Ý của em là.....Về sau chúng ta vẫn có thể ném thử phương thức “yêu” này?”

Cô ngượng ngùng nhìn hướng khác, khẽ khẽ gật đầu.

Tĩnh Phi Phàm la hét một tiếng, ôm lấy cô “Chúng ta đổi lại cách khác, nếu em không thoải mái liền nói anh lập tức dừng lại.”

“Còn có cách nào khác?” Cô mê hoặc nhìn hắn.

“Anh có trăm nghìn cách thức, về sau anh sẽ cho em ném thử, chúng ta có rất nhiều thời gian.”

“Có rất nhiều thời gian? Là bao lâu?” Cô rất nghe câu trả lời từ miệng hắn.

Tĩnh Phi Phàm cũng không để cho cô thất vọng, thâm tình nói “Chúng ta có thời gian cả đời.”

Sau khi Thương Ly Yên nghe, trong lòng cảm thấy thật thỏa mãn, cũng cảm thấy yên tâm.

“Ly Yên, không nên nói nữa, em tận dụng tận hưởng.....”

“Em.....”

“Huh.....”

Hắn nghĩ cách tốt nhất là hôn cô đến thất điên bát đảo, toàn thân không còn chút sức lực nào, bộ dáng như vậy, tự nhiên cô sẽ không nói linh tinh nữa, làm chậm trễ chính sự của hắn.....Chính sự gì? Dĩ nhiên là hai người bọn họ hưởng thụ hạnh phúc.

10. Chương 10

Đầu nhũ hoa của Thương Ly Yên bị Tĩnh Phi Phàm trêu đùa sưng cứng lên, hai bên nhũ hoa trắng nõn dính đầy dầu tay đỏ hồng.

Giữa hai chân của cô tràn đầy “dịch yêu”.

“Tĩnh.....” Cô đã không còn lý trí, trong đầu đều là kích tình, chỉ muốn hấn lấp đầy khoảng trống.

Tĩnh Phi Phàm cố tình làm như vậy không nghĩ nhanh như vậy đã có thể thỏa mãn cô.

Hấn ngưng mắt nhìn hai nhũ hoa của cô, vẫn muốn nếm thử cách thức chưa được thực hiện.

“Anh muốn làm gì?” Thương Ly Yên nhìn hấn đem nam căn đặt ở giữa hai nhũ hoa của cô, sau đó để cho hai nhũ hoa củ cô kẹp nam căn của hấn vào giữa.

“Nơi này của em cũng có thể làm anh vui vẻ.”

Khi hấn nói xong, cô căn bản còn chưa kịp phản ứng, hấn đã đẩy nam căn qua lại giữa hai nhũ hoa.

Hai nhũ hoa của cô bị nam căn của hấn ma sát, vùng trắng nõn trước ngực bắt đầu nóng đỏ lên, cô cảm thấy khuông ngực của mình trở nên sưng to.

Cô bị lực ma sát trở nên nóng hơn.....

“Không nên làm như vậy đối với em.....Em không thích.....”

Lời nói của cô còn chưa dứt hấn đã buông cô ra “Anh chỉ muốn nếm thử một chút, toàn thân em đều là bảo vật, có thể làm cho anh vui sướng!”

Ánh mắt nóng rực của hấn nhìn mặt cô, cái miệng nhỏ nhắn của cô, nhũ hoa của cô, hoa tâm cô.....

Thương Ly Yên duỗi hai tay che mắt hấn lại.

Trời ạ! Ánh mắt của hấn quá sắc tình rồi.....Hấn căn bản là đang dùng ánh mắt vuốt ve cô.

Tĩnh Phi Phàm lấy tay của cô ra “Chỗ đó của em nhất định ướt đẫm, anh sẽ giúp em!”

Thương Ly Yên xấu hổ không dứt, hai má ửng hồng, xinh đẹp động lòng người “Anh.....Anh đừng nói nữa.”

Hấn lớn tiếng nói xong, làm cho trong lòng cô không tiếp nhận nổi.

Hấn dám nói, cô lại không dám nghe.

Tĩnh Phi Phàm cúi đầu, nhìn “dịch yêu” đã chảy đầy chung quanh hoa tâm, hấn tận tình thưởng thức.

Thương Ly Yên bị khoái cảm xâm nhập toàn thân, cô vừa điều khiển vừa khẽ rên lên những khoái cảm vui sướng trong lòng, cả người, cả tâm cũng dần dần đạt tới cảnh giới cao đẹp nhất.

Chất lỏng ẩm áp không ngừng từ trong cơ thể cô tiết ra, làm cô bủn rủn, thân thể mềm mại giống như không còn chút sức lực nào.

Nam căn to lớn của hấn khẽ quét qua chân cô, làm cho cô khẽ run.

“Ly Yên.....Có yêu anh hay không?”

“Uhm.....”

“Anh nghe không rõ lắm, có yêu hay không?”

“Yêu.....”

“Rất tốt. Hiện tại có muốn anh hay không?”

“Muốn.....”

“Muốn anh làm gì?”

“Đi vào.....”

“Đi vào chỗ nào?”

“Đi vào trong cơ thể em.”

“Rất tốt. anh sẽ làm cho em hài lòng.”

Tĩnh Phi Phàm đem nam căn to lớn đâm vào cơ thể cô, bàn tay sờ soạng trên người cô, hạ thân bỗng chốc đưa cô lên đỉnh, cái miệng nhỏ nhắn của cô nức nở, làm cho hắn không cách nào khác là từ từ hưởng thụ cô, đưa nam căn to lớn mãnh liệt kéo ra đưa vào.....

Hoa tâm của cô bị va chạm liên tục làm cho cô sợ hãi không dứt.

Thành bên trong hoa tâm của cô không ngừng co rút, làm cho hắn không cách nào dừng lại, một lần lại một lần tấn công hoa tâm mềm mại của cô, hưởng thụ loại khoái cảm như điện giật cọ sát vào cơ thể hắn.....

Tĩnh Phi Phàm cuồng dã tà ma áp lên Thương Ly Yên kiều diễm, xem ra, trận kích tình lần này của bọn họ sẽ không dừng lại quá nhanh.....

Ngọn lửa kích tình của hắn vẫn như ngọn lửa hừng hực thiêu đốt.

Thương Ly Yên giống như mèo con thỏa mãn sau khi ăn no, ánh mắt u mê, gương mặt lười biếng, thân thể khiêu gợi, tạo ra một đòn trí mạng mê người.

Bàn tay Tĩnh Phi Phàm lặng lẽ đặt lên trước ngực của cô, vân vê hai nhũ hoa mềm mại đầy yêu thích không buông.

“Uhm.....Không cần.....” Giọng nói ngọt ngào mềm mại đáng yêu làm say lòng người, không có nửa điểm uy hiếp.

Trong mắt hắn vẫn còn bị ngọn lửa dục vọng thiêu đốt, làm cho cô theo bản năng khẽ liếm môi dưới.

“Em lại đang quyến rũ anh.” Hắn tà ác khẽ kéo đầu nhũ hoa cứng ngắc của cô.

Thương Ly Yên đột nhiên ngồi dậy, gạt tay hắn ra, đem chăn đắp kín người, gương mặt tức giận.

“Em.....Em không có quyến rũ anh, là sức chịu đựng của anh kém.”

“Anh thừa nhận.” Hắn cười tà nhìn cô “Nếm hương vị ngọt ngào của em, anh liền hoàn toàn không có sức chống cự rồi.”

Thương Ly Yên nở nụ cười, nhìn thẳng hắn, trong đầu chợt lóe lên “Em có chuyện quan trọng muốn nói.”

“Chuyện gì?”

“Em.....Em không muốn anh!” Cô lớn tiếng kêu lên với hắn.

Hắn sửng sốt giống như bị một đao chém trúng đầu, cảm thấy buồn bực không thể nào tin nổi.

“Em thật sự không muốn anh! Em lên giường với anh.....chỉ là.....chỉ là.....”

Nhìn chăm chú vào mắt hắn, Thương Ly Yên căn bản không cách nào nói thêm gì nữa.

Hắn thoát nhìn dễ chịu nhưng ánh mắt đầy bi thương.

“Em biết em đang nói cái gì không?” Tĩnh Phi Phàm khẽ thở dài một hơi.

“Em.....Em biết.....Em.....Không biết.....” Cô có chút bối rối.

Ánh mắt hắn khóa chặt vào cô “Không cần khẩu thị tâm phi.....Anh thấy được là em thật lòng, em động lòng với anh, trái tim em bối vì sự kích thích của anh mà rung động, anh thích em nức nở dưới cơ thể của anh, phóng đảng dưới cơ thể anh, chúng ta ở trên giường phối hợp vô cùng hoàn mỹ, chúng ta là hai bên cùng phát sinh.....”

“Không phải, anh nói bậy.”

“Anh không có nói bậy. Em yêu anh, anh yêu em, chúng ta yêu nhau, cho nên xảy ra quan hệ như vậy là chuyện đương nhiên, là một cách tự nhiên, em không cần phải sợ.”

“Em.....” Cô chỉ là muốn cùng hai bạn tốt tranh tài, muốn đem người đàn ông trước mặt này bỏ rơi.

Nhưng mà, cô phát hiện hoàn thành nhiệm vụ như vậy thật là khó, thật sự rất khó khăn.

“Ly Yên” Hấn muốn ôm lấy cô.

Cô kinh hãi muốn đẩy hấn ra, nhưng hấn đè hai vai cô thật chặt, ngực của hấn thật ấm áp, làm cho cô tham luyến không thôi.

Tĩnh Phi Phàm thiết tha hôn lấy đôi môi ngọt ngào của cô, đầu lưỡi nóng bỏng chui vào khoang miệng cô, triền miên ở trong miệng cô.....

Một nụ hôn, dễ dàng đánh tan những qui định với bạn tốt của cô.

Cô không muốn rời khỏi hấn.

Cô không muốn chia tay với hấn.

Cô không muốn, cô không muốn! Cô không muốn.....

Muốn cô yêu hấn, sau đó lại nhẫn tâm bỏ rơi, cô căn bản là không làm được.

Thương Ly Yên nghĩ đến đây, lòng đau như cắt, nước mắt cuồn cuộn chảy xuống.

Tĩnh Phi Phàm nếm đến nước mắt của cô, hơn nữa càng ngày càng nhiều, không thể không đem nụ hôn này nhanh chóng kết thúc.

“Em đang suy nghĩ gì?” Nước mắt của cô làm cho hấn tâm phiền ý loạn.

“Không có.....” Cô ngen ngào trả lời.

“Không nên gạt anh, em nhất định có chuyện lừa gạt anh.”

“Em.....”

“Nói ra, em sẽ dễ chịu hơn.”

“Em không muốn tách khỏi anh.....”

Tĩnh Phi Phàm cười cười, khuôn mặt sáng rỡ “Anh sẽ không tách rời em, vĩnh viễn cũng không.”

“Nhưng mà, em muốn thắng cuộc tranh tài.” Cô thốt lên.

Hấn cau mày “Tranh tài cái gì? Nói rõ ràng.”

Thương Ly Yên như đứa trẻ làm sai, không dám nhìn hấn.

“Ly Yên.” Giọng điệu của hấn mang theo cảnh cáo.

“Được rồi! Em nói là được chứ gì!” Thương Ly Yên nhắm mắt nói lại thỏa thuận với hai bạn tốt.

Tĩnh Phi Phàm sau khi nghe xong giận không kiềm được “Dính vào, quả thật là dính vào!”

Thương Ly Yên thấy hấn giận đến nổi trán hiện đầy gân xanh, nhất thời cảm như hén.

Trông mắt hấn rực lửa nhìn chằm chằm cô “Nói cho anh biết, em là vì muốn thắng cuộc tranh tài mới lên giường với anh sao?”

“.....” Vừa mới bắt đầu, quả thật là cô như thế, nhưng sau này, cô lại thay đổi, cô ý loạn tình mê, đi theo tiếng nói trong tim, mới cùng hấn xảy ra quan hệ.....

Xem như không quan tâm tới cuộc tranh tài với bạn tốt, cô cũng sẽ khuất phục khi quần áo của hấn bị cởi xuống.....

Tình cảm sâu sắc trong lòng Thương Ly Yên đều hiện ra ngoài.

Tĩnh Phi Phàm nhìn cô vẫn cúi đầu, tim của hấn càng lúc càng lạnh, cảm thấy chán nản.

Bị hấn đoán trúng?

Cô không phải vì yêu mà lên giường với hắn, mà là vì tranh tài mới nguyện ý lên giường với hắn.

Hắn đường đường là một người đàn ông đầy hấp dẫn nhưng lại kém hơn một cuộc thi đấu nhỏ.

Cô cũng là không thật lòng yêu hắn sao?

Tim của hắn thật là đau giống như bị một cái búa bổ trúng đầu, đang chậm rãi vỡ thành hai mảnh.....

“Nếu như đây là điều em muốn, anh có thể dừng lại hoàn toàn quyền giám hộ em.”

Thương Ly Yên ngược mắt, nhìn vào sâu trong mắt hắn, cô kinh hoàng, khuôn mặt nhìn chăm chú không sót gì.

“Không! Em không muốn anh tách ra! Em không muốn, chết em cũng không muốn!” Cô ôm chặt lấy hắn, giống như người sắp chết đuối vớ được bè gỗ nhất định không buông.

Tĩnh Phi Phàm mê hoặc “Đây không phải là điều em muốn sao?”

“Không, em sai rồi!” Thương Ly Yên ngực nặng trĩu, hô hấp cũng trở nên khó khăn “Cuộc tranh tài cũng không bằng vị trí của anh ở trong lòng em!”

Hắn nở nụ cười dương dương đắc ý “Biết là tốt rồi.”

Thương Ly Yên thận trọng nhìn hắn “Anh.....Sẽ không dừng lại quyền giám hộ đối với em chứ?”

Tĩnh Phi Phàm vẻ mặt nặng nề, thận trọng nói “Anh sẽ!”

Nước mắt trong suốt của cô không tự chủ được rơi xuống, lớn như hạt đậu đến tan nát cõi lòng.

“Không phải như em nghĩ.”

Cô chớp chớp hai mắt đầm lệ, điềm đậm đáng yêu, bởi vì đau lòng mà không chú ý đến chân móng đã bị kéo xuống.

Tĩnh Phi Phàm lâu bầu nơi cổ họng một tiếng, mặc dù trên thân thể cô đã có vô số dấu vết yêu thương, nhưng cô vẫn dễ dàng khơi dậy ham muốn dục vọng của hắn.

“Ly Yên, anh không cần làm người giám hộ của em nữa.”

Cô thở dốc vì kinh ngạc, sắc mặt trắng bệch, lời của hắn là có ý gì?

Đôi mắt đầy lo lắng của cô nhìn về mặt đầy nghiêm túc của hắn, cô không dám để mình ôm hy vọng quá lớn, cũng cố gắng không để cho tình cảm xâm nhập quá nhiều vào trong đầu, ảnh hưởng tâm tình của mình.

“Mặc dù anh không làm người giám hộ của em nữa, nhưng em không cần sợ hãi.” Hắn nhạy cảm nhận thấy sự bất an cùng với sợ hãi của cô, hắn nắm đầu vai cô “Anh muốn em kết hôn với anh, trở thành vợ của anh.”

Cô không dám tin nhìn vào mắt hắn, giật mình khi nhìn thấy sự chân tình cùng tình yêu thương trong đôi mắt kia, khuôn mặt nhỏ nhắn chột hồng.

“Em đối với anh rất quan trọng, anh rất cần em!”

Tĩnh Phi Phàm xoay người đè cô xuống, cô cảm nhận được nam căn của hắn ở hoa tâm của cô nên cô không dám làm bất kỳ phản ứng nào.

“Gọi anh Tĩnh.”

“Tĩnh.....Uhm.” Hắn đã đâm thẳng vào hoa tâm của cô, hoạt động ở giữa hoa tâm của cô.....

Trong đầu Thương Ly Yên đã không còn thỏa thuận lừa đàn ông với bạn tốt, cô chỉ muốn người đàn ông trước mặt này, không có bất kỳ chuyện gì quan trọng hơn việc hắn yêu cô.

Thương Ly Yên hít thở thật sâu, vẫn là không cách nào thoát khỏi cảm xúc lo sợ cùng bất an.

Tĩnh Phi Phàm cầm tay cô, cùng cô đứng trước một cánh cửa lớn “Ly Yên, dù trời có sập xuống, anh cũng sẽ chống giúp em.”

“Nhưng mà, đó không phải ai khác.....Đó là ba của anh!”

“Em không cần lo lắng, ba sẽ rất vui khi nhìn thấy em.”

“Em.....Em sợ.”

“Em xem ba anh như yêu ma quỷ quái sao? Hay là em sợ mình đáng kiếp xấu, không dám thấy ba chồng tương lai đây?”

“Anh! Em không có xấu xí được hay không?” Cô tức giận nhăn mặt.

Ánh mắt hần rực lửa “Anh sẽ không để em bị uất ức, anh chỉ muốn đưa em đến giới thiệu với ba, để cho ba chấp nhận chúng ta. Ly Yên, chuyện kết hôn của chúng ta, em cũng không cần quá lo lắng, ba anh có cuộc sống riêng, mặc dù về sau có thể ông không đi được, anh cũng sẽ không để cho em khổ cực, anh sẽ gánh vác trách nhiệm chăm sóc ông, em chỉ cần hưởng cuộc sống hạnh phúc của chúng ta là được.”

“Việc này.....Em cũng không muốn nghĩ xa như vậy.....”

Hần sờ sờ đầu của cô “Yêu là chuyện của hai người, kết hôn là chuyện của hai nhà, chẳng qua đó là trách nhiệm của anh, anh chỉ có một người ba để chăm sóc, anh hiểu rõ những phụ nữ sau khi kết hôn đều sợ phải chăm sóc ba mẹ chồng, về điểm này, anh sẽ không gây áp lực cho em, khi ba anh đến tuổi già, anh sẽ tự mình chăm sóc cho ông, mà em, chỉ cần làm cô vợ ngoan của anh thôi.”

Thương Ly Yên đối với hần nở nụ cười, chủ động nắm chặt tay hần.

“Tĩnh, em muốn sống cuộc sống chỉ có hai người chúng ta, nhưng em cũng không đồng ý đem ba anh bỏ ra ngoài. Đợi đến khi chúng ta có con hoặc là ba về hưu, chúng ta liền đưa ba về ở cùng, anh nói có được hay không?”

“Ly Yên.....” Tĩnh Phi Phàm chấn kinh.

“Tại sao lại nhìn em? Em nói sai rồi sao?” Thương Ly Yên bưng mặt, bộ dạng luống cuống.

“Em nói rất hay, em thật sự nghĩ như vậy sao?”

“Uhm.”

“Em cùng các cô gái bình thường không giống nhau, anh thật sự có con mắt tinh đời!” Hần ôm chặt cô, ngay lập tức muốn nhiệt liệt ôm hôn cô.

Thương Ly Yên nhanh quay đầu đi, lấy tay che trước mặt, làm cho hần hôn lên tay cô.

Hần cố ý đuổi lười liếm liếm, hại cô sợ tới mức nhanh chóng rút tay về “Anh.....”

Tâm tình của hần rung động, vẻ mặt tà nịnh.

Biểu hiện kia chính là chưa thỏa mãn dục vọng, Thương Ly Yên hết nhìn đông rồi nhìn tây, đối với hần khoát tay “Bây giờ không được! Chỗ này cũng không được!”

Trong mắt hần thoáng hiện lên tà niệm, chỉ chỉ cửa chính “Chúng ta làm ở trước cửa chính, nếu như ba anh đi ra ngoài, vậy không cần vào rồi.”

“Không cần!” Cô quả quyết cự tuyệt “Không nên nói giỡn!”

Hai tay hần thả lỏng “Được rồi! Bị em nhìn thấy. Bất quá ít nhất em không lo lắng đề phòng nữa. Chúng ta có thể vào được chưa?”

“Tĩnh.....” Cô xoắn xoắn đôi tay.

“Cũng đã đến rồi, em yên tâm.”

Cô gạt đầu một cái, lúc hần đang muốn mở cửa, cửa tự động mở ra.

Ba Tĩnh Phi Phàm nở nụ cười ôn hòa đi ra “Hai đứa mỗi chân chưa? Ba đã chuẩn bị sẵn trái cây với nước trong tủ lạnh rồi, mau vào đi!”

Thương Ly Yên cảm thấy không hiểu “Làm sao ông ấy biết cô cùng Tĩnh Phi Phàm tới?”

Tĩnh Phi Phàm nhìn cô lắc đầu, như muốn nói hần không có gọi điện thông báo bọn họ đến.

Cũng đúng! Hấn vẫn ở cùng một chỗ với cô, trừ tối ngày hôm qua nói chuyện điện thoại ra, hấn không có gọi điện thoại.

Như vậy thật kỳ lạ, chẳng lẽ ba Tĩnh Phi Phàm thần thông quảng diệu có thể biết trước mọi việc? Thương Ly Yên buồn bực không hiểu.

Tĩnh Phi Phàm cười cười.

“Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?” Cô cứ cảm giác như mình bị lừa gạt.

Tĩnh Phi Phàm đầu tiên là cười thần bí, thấy mặt cô biến sắc, chỉ lên camera phía sau cô, sau đó nhẹ nói bên tai cô “Ngoại trừ có thể thấy em ra còn có thể nghe thấy giọng nói của em, ba anh ở bên trong cũng đã nghe thấy đủ rồi.”

Thương Ly Yên cảm thấy xáy hổ, trừng mắt nhìn hấn một cái “Tại sao anh không nói sớm?”

“Anh quên.” Hấn giả bộ ngu, đi trước một bước vào trong nhà.

Thương Ly Yên thật muốn quay đầu đi, nhưng như vậy quá trẻ con rồi.

Cô nhớ lại những lời vừa mới nói, cô không nói sai điều gì chứ?

Cô chậm chạp vào nhà, ngồi ngay ngắn trên ghế salon, không dám cựa quậy.

Ấn tượng đầu tiên của ba Tĩnh Phi Phàm với Thương Ly Yên rất tốt, ra hiệu bằng ánh mắt với Tĩnh Phi Phàm, ý bảo hấn mau mau lấy cô bé này về nhà.

Thương Ly Yên nhìn cha con bọn họ ném ánh mắt qua lại không hiểu, chỉ cảm thấy thần kinh căng thẳng, làm cho cô cảm giác như đang ngồi trên bàn chông.

Cuối cùng, cô không chịu nổi, quát to một tiếng “Con xin hai người, đừng làm nhiều ám hiệu như vậy trước mặt con có được hay không? Con là người cũng có cảm nhận, làm ơn đừng làm cho con suy nghĩ lung tung.”

Ba Tĩnh Phi Phàm hơi ngạc nhiên, sau đó gật đầu một cái “Phi Phàm biết ý của ba.”

Tĩnh Phi Phàm gật đầu một cái

“Người già hay ngủ trưa, ta lên lầu trước, các con ngồi nói chuyện.”

Thương Ly Yên nhìn ba chồng tương lai đi lên lầu, cô mới mở miệng hỏi “Hai người rốt cuộc có bí mật gì?”

“Em muốn nghe?”

“Ừ.”

“Em xác định sau khi nghe xong sẽ không tức?”

“Chỉ cần là chuyện mà em có thể tiếp nhận được, em sẽ không tức giận.”

“Vậy ta không nói thì tốt hơn.” Hấn cố ý trêu cô.

“Anh không nói thì thôi! Em không để ý đến anh nữa.”

“Được, anh nói anh nói. Thật ra cũng chỉ là việc nhỏ.”

“Vậy thì nói nhanh một chút!”

“Ba anh.....Hi vọng chúng ta sớm kết hôn.”

“Nhưng mà.....Không phải là quá nhanh sao?”

“Quan niệm của ba anh tương đối truyền thống một chút, ông ấy không hi vọng thấy em cầm dù đen bước vào nhà,”

“Có ý gì? Tại sao em lại cầm dù đen?”

“Trong hôn lễ truyền thống, nếu ngày kết hôn cô dâu cầm dù đen mang ý nghĩa đã mang thai.”

“À.” Khuôn mặt cô đỏ bừng “Vậy em không cầm dù đen là được.”

“Nhưng mà, anh không có cách nào không đụng em.”

“Anh.....Đây là chuyện của anh, dù sao em cũng không muốn lấy chồng sớm.”

“Có quan hệ gì, mẹ em cũng là lấy chồng sớm, em mau gả cho anh đi!”

“Làm gì có ai cầu hôn như vậy? Em không chấp nhận.”

“Em hi vọng anh có thể cầu hôn?”

“Em làm sao biết? Anh phải cho em thấy thành ý của anh, còn nữa.....Việc anh cầu hôn em phải để cho hai bạn tốt của em chứng kiến.”

“Đây chính là điều kiện của em? Chỉ cần anh làm được, em sẽ gả cho anh, tuyệt không nuốt lời?”

“Ừ.” Cô đỏ mặt, nặng nề gật đầu một cái, trong lòng cũng đầy hy vọng.

11. Chương 11: Kết Thúc

Thương Ly Yên mời vợ chồng Đường Ngữ Thơ cùng Phan Nghị, còn có Lam Huệ Tâm đến phòng ăn đã được Tinh Phi Phàm đặt trước gặp mặt.

Khi từng món ăn được bưng lên bàn thì Thương Ly Yên lại không có một chút khẩu vị.

Nhìn ba vị khách ngồi ăn uống say sưa, trong lòng cô lại bất ổn.

Rốt cuộc Tinh Phi Phàm ở chỗ nào? Tại sao không thấy người đâu?

Chợt, ánh sáng trong phòng chợt tắt rồi lại sáng.

“Mới vừa rồi là mất điện sao?” Lam Huệ Tâm khẽ hỏi.

Thương Ly Yên cảm thấy ngượng ngùng “Mình cũng không biết, chắc là vậy.”

Lát sau, ánh đèn tắt hoàn toàn, Thương Ly Yên cảm thấy rất băn khoăn “Thật xin lỗi, mình không biết sẽ cúp điện, mình đi kêu người tới xem một chút.”

“Không sao, đợi thêm một chút xem sao.” Phan Nghị nói.

Một phút sau, đèn lại sáng lên, mọi người lại tiếp tục ăn uống, Tinh Phi Phàm chậm rãi đi tới “Bởi vì tôi có chút việc nên tới trễ.”

Thương Ly Yên cảm thấy thật mất mặt, lặng lẽ ghé vào lỗ tai hắn nói “Phòng mà anh chọn thật xấu, vừa rồi mới vừa cúp điện.”

Tinh Phi Phàm không trả lời cô, chỉ là không ngừng tìm kiếm tất cả các túi, sau đó mặt ảo não “Nguy rồi! Không xong, anh bị rơi mất đồ rồi.”

“Thứ gì?”

“Nhẫn kết hôn để tặng cho em.”

“Anh để rơi ở đâu? Anh nghĩ lại xem.” Thương Ly Yên cũng khấn trương theo hắn.

“Anh cũng không nhớ, Ly Yên, em tìm giúp anh đi.”

“Anh không nhớ rơi ở đâu, em biết tìm ở đâu?”

“Em tìm chỗ này một chút được không? Không chừng vừa rồi lúc anh tìm trong túi rơi ra, có thể rơi ở chỗ này.”

“Làm sao có thể? Anh chắc chắn rơi ở bên ngoài, phải đi ra ngoài tìm mới đúng.”

“Em không thể ở đây tìm giúp anh được sao? Chiếc nhẫn này đối với anh rất quan trọng, nếu không tìm được, anh không có cách nào cầu hôn em.....Chiếc nhẫn này là ba đưa cho anh, muốn anh thay người mẹ đã mất giao cho con dâu, hơn nữa chiếc nhẫn là bảo vật gia truyền.....”

“Chiếc nhẫn cưới quan trọng như vậy sao?” Cô cảm thấy mặt đen sì.

Cầu hôn là một chuyện, mất chiếc nhẫn kỷ niệm quan trọng cô cảm thấy không thể tha thứ “Được, em tìm giúp anh.”

Thương Ly Yên bắt đầu tìm kiếm xung quanh mình, phòng ăn cũng không lớn, cô tìm một vòng đều không thấy.

“Ly Yên, còn một chỗ em chưa tìm.” Tĩnh Phi Phàm chỉ vào cái ghế nơi cô ngồi.

“Làm sao có thể rơi ở chỗ này được.....?” Cô ngồi xuống, nhìn dưới gầm ghế, một chiếc nhẫn kim cương dính vào phía sau ghế của cô.

“Em tìm được rồi. Ly Yên, anh biết mà, mẹ anh cũng cho rằng em là con dâu mà mẹ chọn.”

“Này.....Này.....” Cảm giác vừa tìm được thứ đánh mất còn chưa khôi phục, cô liền hiểu ra “Rõ ràng là anh làm ra vẻ huyền bí, nhất định là đã sắp đặt trước.”

“Không sai!” Tĩnh Phi Phàm thừa nhận “Ly Yên, gả cho anh.” Hắn cầm chiếc nhẫn kim cương đưa đến trước mặt cô, cầm chặt tay cô, trực tiếp đeo nhẫn vào ngón áp út của cô.

“Anh.....Anh.....” Nhìn chiến nhẫn trên tay trái, cô cảm thấy mình bị lừa, gấp đến nỗi muốn tháo nhẫn cưới ra, nhưng Tĩnh Phi Phàm ngăn cô lại.

“Anh đã làm như em yêu cầu, em nhất định phải lấy anh. Các người nói đúng hay không?”

Đường Ngữ Thi trên mặt nở nụ cười, dẫn đầu vỗ tay, Lam Huệ Tâm cũng vỗ theo, ngay lúc đầu Phan Nghị đã biết đây là âm mưu cầu hôn, chỉ khẽ nở nụ cười.

Thương Ly Yên đỏ bừng cả mặt, lúc hai bạn tốt chúc phúc, cô cảm giác mình thật hạnh phúc.

Tĩnh Phi Phàm ôm cô vào ngực, cô còn đẩy ra “Vậy sao lại cúp điện? Hại tất cả mọi người đều không thấy được.”

“Chỉ là muốn tạo thêm chút đặc biệt, làm cho em vĩnh viễn nhớ đến ngày hôm nay.....”

“Em sẽ nhớ!” Cô nở nụ cười quyến rũ, bày ra chiếc nhẫn kim cương trên tay “Cách thức cầu hôn của anh đúng là không giống ai.”

“Vì phải chờ đúng thời cơ, bụng của ta đã đói lắm rồi, mọi người cùng nhau ăn đi.”

“Mọi người cứ tự nhiên.” Thương Ly Yên cũng cảm thấy đói bụng, hào phóng ăn thức ăn ngon.

Lam Huệ Tâm nhìn một đôi Thương Ly Yên cùng Tĩnh Phi Phàm hạnh phúc, lại nhìn một chút cử chỉ ngọt ngào của Đường Ngữ Thi cùng Phan Nghị, trong lòng đầy nỗi buồn.

Chỉ còn lại một mình cô cô đơn.....

Cuộc tranh tài này, cô đã thua, hơn nữa thua rất thê thảm!

Cô không chỉ mất đi sự trong trắng, trái tim cũng bị hắn lấy đi mất.

Khi nào thì cô mới có được hạnh phúc đây?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-giam-ho-ta-ma>